

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

În campania de toamnă: LARGA DESFĂȘURARE DE FORȚE!

PREOCUPĂRI ACTUALE ÎN FERMELE PRODUCĂTOARE DE SEMINȚE

Ing. Vasile VEDEANU

director general
în Ministerul Agriculturii,
Industria alimentară,
Silviculturii și Apelor

În sporirea producției agricole și îmbunătățirea calității acesteia, un rol important îl are sămînța. Sămînța din soiuri bine alese valorifică în mod eficient atît condițiile pedoclimatice, cît și investițiile care se fac în agricultură pentru chimizare, irigații sau mecanizare.

Pînă în prezent, în agricultura noastră s-a folosit un sortiment destul de redus de soiuri proprii, limitîndu-ne în special la unele soiuri străine. De exemplu, la cultura grîului de toamnă s-au cultivat, în proporție de circa 90%, soiurile Bezostaița, Triumph, Scorospelka, Harrach, Ponce, Nr. 301, San Pastore etc., în timp ce soiurile românești ocupau abia 10%. Aceeași situație a existat și la cultura cartofului, mazării, orezului, inului de fuor etc.

Cercetătorii noștri au depus și depun eforturi pentru a modifica această situație. S-au creat deja unele soiuri noi, care s-au dovedit mai valoroase decît soiurile aflate în cultură. Dintre acestea amintim soiurile: Excelsior, Favorit, Dacia, Moldova, Lovrin 10, Lovrin 231, Turda 195, Olt, Roșu Românesc etc. — soiuri care, în diferitele încercări experimentale sau de producție, s-au comportat bine.

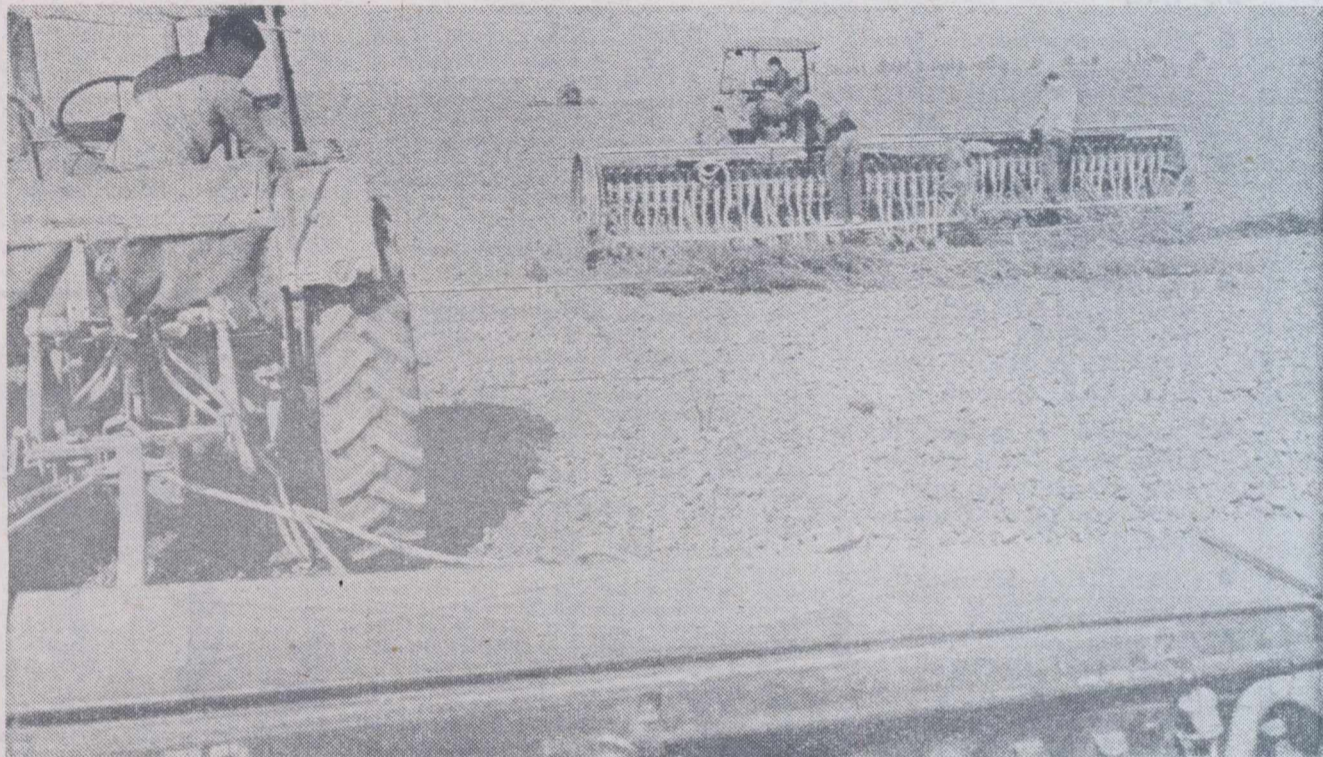
Spre a lărgi sortimentul existent cu noi soiuri valoroase create în alte țări, care s-au dovedit bune pentru condițiile din țara noastră, s-a continuat, în ultimii ani, importul unor seminte de soi: „Aurora” și „Caucas” din U.R.S.S., și „Libelula” din R.S.F. Iugoslavia.

Pentru ca noile soiuri create în țară sau importate să-și poată aduce o contribuție substanțială la sporirea producției pe hectar este necesar ca ele să fie înmulțite cît mai rapid, să dispunem de cantități cît mai mari de seminte de calitate superioară, care să fie folosite pe toate suprafețele cultivate. Aceasta impune, evident, ca înmulțirea lor să se facă în condiții deosebite, lucru care se poate realiza numai în unități specializate în producerea semințelor.

Încă din anul trecut, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a luat măsura de a organiza ferme specializate în producerea semințelor — atît în I.A.S., cît și în C.A.P. — ferme în care să se înmulțească semințele din verigile superioare produse de stațiunile experimentale, în cantități care să asigure anual întregul necesar de sămînță la majoritatea județelor. Funcționează astfel peste 500 de ferme producătoare de seminte, din care 300 în I.A.S. și 200 în C.A.P. Alături de grîu, în aceste ferme se produc seminte și la alte specii, care se contractează cu întreprinderile specializate. În majoritatea județelor, aceste ferme au fost bine organizate. Ele au produs, deja, cantități însemnate de seminte.

Din experiența primului an de funcționare a fermelor specializate în producerea semințelor se desprind unele aspecte care vor trebui să stea în atenția tuturor acelor care lucrează în acest sector, pentru ca agricultura noastră să aibă la dis-

(Continuare în pag. a 4-a)

În aceste zile, pe ogoarele cooperativei agricole de producție Bărcănești, județul Prahova, s-a trecut intens la semănatul grîului.

Foto: C. DUMITRU

Raid-anchetă în județele Prahova și Buzău:
RITM SŪȘTINUT LA RECOLTAT ȘI SEMĂNAT! (pag. 3)

La 3 octombrie — „Ziua recoltei”

AVANCRONICĂ LA SĂRBĂTOAREA RODNICIEI

De cîțiva ani încoace ne-am obișnuit ca prima duminică din octombrie s-o dedicăm sărbătoririi „Zilei recoltei”. Pe aripi de toamnă, cu brațele încărcate de roadele dulci și parfumate ale pămîntului, zeița Ceres vine în această zi să întindă peste țara întreagă imensul corn al abundenței. E o sărbătoare a muncii agreste, un prilej de bucurie atît pentru lucrătorul ogoarelor, care cu truda și migala de-un an s-a ocupat de modelarea rodului, cît și pentru milioanele de consumatori ai produselor agricole, toate cite se nasc din sămînța așezată sub brazdă.

Mai sînt, așadar, doar cîteva zile pînă la sărbătoarea recoltei. În întîmpinarea ei, oamenii muncii de la sate — țărani cooperatori, mecanizatorii, lucrătorii din întreprinderile agricole de stat, specialiștii — își intensifică eforturile pentru a asigura desfășurarea în cele mai bune condiții a recoltărilor și însămînțărilor de toamnă. Scrisoarea adresată recent de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, comitetelor județene de partid, organelor și organizațiilor de partid din agricultură, consiliilor populare județene, comunale, direcțiilor generale agricole, uniunilor județene ale cooperativei agricole de producție, tuturor lucrătorilor și specialiștilor din unitățile agricole de stat, țărănilor cooperatori, constituie peste tot un îndreptar și un imbold în muncă. Stringerea fără pierderi a recoltei din acest an și punerea unei temelii trainice pentru cea a anului ce vine sînt imperativele zilei pe agenda fiecărei unități agricole. În această ac-

țiune de însemnătate națională, lucrătorilor ogoarelor li se alătură mii, zeci de mii de elevi, studenți, salariați din unitățile industriale și instituții care, cu sentimentul înfăptuirii unei datorii patriotice, ajută la recoltarea culturilor agricole.

Toată această revărsare autumnală de forțe, de energii umane amplifică și mai mult semnificația „Zilei recoltei” din acest an. Așa cum, un motiv în plus de bucurie pentru întregul nostru popor, la această sărbătoare a rodniciei, îl constituie recoltele obținute. La grîu, bunăoară, ca și la celelalte culturi de vară, ca urmare a dezvoltării continue a bazei tehnico-materiale a agriculturii, a măsurilor întreprinse de conducerea partidului privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii acestei importante ramuri a economiei naționale, s-a reușit să se obțină o recoltă bună, îndeplinindu-se și chiar depășindu-se prevederile de plan. Producții sporite promit și culturile de toamnă, a căror recoltare este în plină desfășurare. Este un semn al hărniciei lucrătorilor noștri din agricultură, căreia li vor fi închinată toate manifestările ce se vor organiza la 3 octombrie. De altfel, ca o dovadă a prețurii acestei hărnicii, de „Ziua recoltei” în toate județele țării vor fi înmînate distincții cooperativei agricole cîștigătoare ale întrecerii privind producția la cultura grîului.

Ca și în anii trecuți, „Ziua recoltei” va avea ca principal obiectiv o abundență aprovizionare a populației cu produse agro-alimentare. De asemenea, cu acest prilej se va face bilan-

țul rezultatelor obținute și vor fi analizate sarcinile deosebite ce stau în față oamenilor muncii din agricultură în actuala campanie agricolă, măsurile ce s-au luat și se cuvin a fi luate, în continuare, pentru buna desfășurare a lucrărilor.

Am poposit, în ultimele zile, prin cîteva comune. Pretutindeni, paralel cu preocupările importante de sezon, sub directa îndrumare și conducere a organelor și organizațiilor de partid, o mare atenție se acordă pregătirilor pentru sărbătoarea recoltei. În sate și comune, la 3 octombrie se vor organiza adunări populare, manifestări culturale-artistice, serbări cîmpenești, întreceri sportive și alte acțiuni cu un pronunțat caracter educativ. În cadrul acestor manifestări vor fi evidențiate țărani cooperatori, mecanizatorii, lucrătorii și specialiștii din unitățile agricole care au adus un aport deosebit în obținerea de producții sporite.

În centrele de județe, în municipii și orașe „Ziua recoltei” va fi marcată înainte de toate printr-o aprovizionare îndestulătoare a populației cu legume, fructe, struguri, cartofi și alte produse agro-alimentare. Cu această ocazie se vor organiza expoziții agricole cu vinzare, programe cultural-artistice și sportive închinată tradiției sărbătorilor, parade ale recoltei, parcuri de distracții și alte manifestări menite să imprime evenimentului un caracter sărbătoresc.

Intense pregătiri pentru sărbătoarea recoltei se fac, în aceste zile, și în Capitală. În toate piețele se amenajează expoziții de prezentare și destacare a produselor agricole, iar la Halele Obor, unde se va organiza tradiționalul Tîrg de toamnă, preparativele sînt în toi. Pe lângă expozițiile cu vinzare de produse agro-alimentare, vor fi amenajate aici mustării, restaurante, instalații pentru distracții etc.

Nu ne rămîne, deci, decît să „galo-păm” peste cele cîteva zile care ne mai despart de înfîlțirea cu zeița Ceres, de la 3 octombrie.

P. VOICULESCU

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 39 (451)

Joi, 30 septembrie 1971

SUMAR

- Tribuna experienței înaintate: **LA C.A.P. GÎRLA MARE — 3 855 KG GRÎU LA HECTAR** (pag. 4)
- Hortivicultură: **RECOLTAREA ȘI DEPOZITAREA MERELOR ȘI PERELOR** (pag. 5)
- În județul Bistrița-Năsăud: **INSILOZAREA NUTREȚURILOR — ACTIVITATE ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE** (pag. 6)
- Însemnări de la lucrările celui de-al II-lea Simpozion internațional pentru creșterea oilor Caracul (pag. 7)
- CONSILIILE INTERCOOPERATISTE (pag. 8)
- Industria alimentară: **GRIJĂ DEOSEBITĂ PENTRU ÎNCHEIEREA RECOLTĂRII ȘI PRELUCRAREA TUTUNULUI** (pag. 9)
- Îmbunătățiri funciare: **REZERVE NEFOLOSITE ÎN EXPLOATAREA TERENURILOR IRIGATE** (pag. 10)
- Silvicultură: **NUCUL POATE ȘI TREBUIE SĂ GĂSEASCĂ MAI MULT LOC ÎN FONDUL FORESTIER** (pag. 11)
- AUTOCONTROLUL ÎN ÎN PRODUCȚIE — EXPRESIE A UNEI ÎNALTE CONȘTIINȚE MUNCITOREȘTI (pag. 12)
- RĂSPUNDERI NOI ÎN NOUL AN UNIVERSITAR (pag. 13)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile TIBERIU MUREȘAN (redactor șef.); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al A.S.A.S. Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

SESIUNEA COMISIEI INTERNAȚIONALE A PLOPULUI

Luni dimineața, au început la București lucrările celei de-a 14-a sesiuni a Comisiei internaționale a popului, din cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.).

În numele guvernului român participanții la sesiunea au fost salutați de Angelo Miculescu, ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor. Au rostit apoi alocuțiuni Filip Tomulescu, președintele Comitetului național F.A.O., Oscar Fugali, reprezentant al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, Jean Pourte, președintele Comisiei internaționale a popului și Edo Kalajdici, președintele comisiei popului din R. S. F. Iugoslavia.

La sesiune iau parte oameni de știință, conducători de instituții de cercetare, exploatare și valorificare a lemnului din 28 de țări.

La sesiunea de deschidere au participat Mihai Suder, ministrul industriei lemnului, Nicolae Giosan, președintele Academiei de științe agricole și silvice, specialiști din institute de cercetări și Departamentul silviculturii.

Lucrările sesiunii sînt consacrate temei „Cultura popului și a salciei pe terenurile inundabile și pe alte terenuri apte pentru aceste culturi forestiere”.

„APRECIEREA ECONOMICĂ A TERENURILOR AGRICOLE”

Luni au început la Iași lucrările celui de-al treilea Simpozion internațional cu tema „Aprecierea economică a terenurilor agricole”, organizat de Institutul de cercetări pentru economia agrară din București. La Simpozion participă reprezentanți ai institutelor de specialitate din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Iugoslavia, Mongolia, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și din țara noastră.

Participanții au fost salutați de tovarășii Vasile Potop, prim-secretar al Comitetului județean Iași al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, Dumitru Dumitru, directorul Institutului de cercetări pentru economia agrară, ing. Lucian Hatmanu, director general al direcției generale județene a agriculturii, industriei alimentare și comerțului la Iași.

În cadrul lucrărilor sînt programate 17 comunicări de specialitate, care ilustrează experiența acumulată de participanți în privința aprecierii economice a terenurilor agricole, a problemelor complexe de planificare, eficiență economică a investițiilor în agricultură a rezultatelor obținute în acest domeniu.

„POLUAREA ACCIDENTALĂ A APELOR INTERIOARE”

Începînd de luni, Bucureștiul găzduiește Conferința internațională consacrată poluării accidentale a apelor interioare, manifestare organizată de Biroul regional pentru Europa al Organizației Mondiale a Sănătății.

Conferința a fost salutăată de dr. Dan

Enăchescu, ministrul sănătății, care a prezidat sesiunea inaugurală.

Participanții au fost apoi salutați de Ing. Florin Iorgulescu, președintele Consiliului Național al Apelor.

Cuvîntul de deschidere a lucrărilor a fost rostit de dr. Leo Kaprio, directorul Biroului Regional pentru Europa al O.M.S.

Timp de patru zile, specialiști din 23 de țări europene membre ale O.M.S., precum și funcționari superiori și experți al O.M.S., al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.), al Organizației Meteorologice Mondiale (O.M.M.), dezbate probleme privind aspectele tehnice, științifice, juridice și economice ale poluării accidentale a apelor, repercusiunile pe care acestea le prezintă pe plan național și internațional.

O PRESĂ DE ULEI ȘI O DECIZIE... CONTRADICTORIE !

La Fabrica de ulei „Unirea” din Iași, specialiștii în tehnologie au ajuns la concluzia că dacă s-ar monta încă o presă — alături de celelalte opt care formează linia de presă — s-ar realiza un însemnat plus de producție și s-ar menaja utilajele în funcțiune. Astfel, dacă una din cele opt prese aflate în mod curent în producție s-ar opri, imediat cea de-a noua i-ar lua locul în fabricație, nediminuîndu-se cu nimic

capacitatea de producție a secției de prese. Socoteală gospodărească, demonstrată economic de un studiu anume făcut pentru a motiva eficiența investiției necesare pentru a noua presă. Practic s-ar spori capacitatea de prelucrare a secției prese cu 3 000 tone pe an, datorită cărui fapt s-ar produce în plus 1 350 tone de ulei.

Studiul este cunoscut și aprobat de factorii de răspundere din Trustul uleiului și de Departamentul Industriei Alimentare. Au fost avansate chiar și fondurile necesare. Mai mult, presa a și fost construită și a sosit la Fabrica de ulei „Unirea”. Dar cînd să se treacă la montarea ei, sucursala Băncii pentru agricultură și industria alimentară din Iași a ajuns la... o părere contrară celei cuprinse în studiul tehnic al specialiștilor, refuzînd acordarea (credita) fondurilor necesare montării. Specialiștii au verificat încă o dată studiul tehnico-economic, eficiența sa și au susținut că a noua presă este absolut binevenită pentru sporirea producției de ulei. Dar banca a rămas, ciudat, pe poziția ei. Așa că presa stă inutilizată în fabrică, iar producția e mai mică cu 1 350 tone de ulei.

Cînd are de gînd sucursala din Iași a Băncii pentru agricultură și industria alimentară să revină asupra deciziei sale?

Magazinul „Gostat” oferă zilnic gospodinelor din Bacău produse agroalimentare de cea mai bună calitate.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

DIALOG CU CITITORII

Luna pe care o încheiem a marcat o activitate complexă a celor ce muncesc pe ogoare, la acțiunea de stringere a recoltei adăugîndu-se cea de pregătire a terenului și semînțelor, în vederea însămînțărilor de toamnă. Întreaga activitate din această campanie se desfășoară sub semnul unei sporite exigențe, avînd în vedere prețioasele indicații date de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, prin scrisoarea adresată comitetelor județene de partid, organelor și organizațiilor de partid din agricultură, consiliilor populare județene, comunale, direcțiilor generale agricole, uniunilor județene ale C.A.P., tuturor lucrătorilor și specialiștilor din unitățile agricole de stat, țăranilor cooperatori.

În spiritul acestui document — de analiză aprofundată a tot ceea ce s-a făcut bine și rău în procesul de producție din acest an, spre a desprinde învățămintele ce se cuvin pentru recolta anului viitor — am primit la redacție numeroase scrisori de la cititorii revistei. În cuprinsul lor este reflectată preocuparea majoră, de înaltă responsabilitate pentru valorificarea superioară a condițiilor existente, în scopul sporirii producției agricole și a eficienței acesteia.

Multe corespondențe din această lună s-au referit la tehnologia culturii grîului, fapt pentru care au și fost publicate, în ultimele numere ale revistei, spre a servi și altora ca schimb de experiență. Spațiul acestei rubrici nu ne permite nici măcar să le amintim, cum am făcut altădată. Ne rezumăm doar să adresăm autorilor lor mulțumiri și rugămîntea de a ne mai scrie despre cultura grîului, a cărei însămînțare se află în plină efectuare în toată țara.

Trecînd în revistă celelalte scrisori, ne-am oprit la cîteva care conțin fie aprecieri și sugestii la adresa revistei noastre, fie unele aspecte legate de difuzarea ei. Iată ce ne scrie tov. Gheorghe Medrea, economist la S.M.A. Șiria, județul Alba: „Sînt un pasionat cititor al revistei „Agricultura”; de altfel, colecția din ultimii ani mi-a fost foarte de folos în elaborarea unui capitol din lucrarea de diplomă pentru a deveni licențiat în economia agrară la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza” din Cluj”. Am citat aceste cuvinte nu pentru a ne autogăli, ci pentru că, din cuprinsul lor, deducem că avem noi categorii de cititori cărora, trebuie să re-

cunoaștem, nu le-am acordat întotdeauna atenție. Este vorba de viitorii specialiști ai agriculturii, despre activitatea cărora ne propunem să scriem mai mult, mai ales în ce privește activitatea instructiv-educativă a studenților și elevilor.

O corespondență asemănătoare am primit și din partea tov. Miron Țic, contabil șef la Laboratorul județean de protecția plantelor din Deva, care ne scrie din dorința fermă de a deveni corespondent și colaborator al revistei noastre. „Citesc și urmăresc pe mulți dintre semnatarii „Agriculturii” — se arată în scrisoare — și m-am gîndit de ce să nu le urmez și eu exemplul, de ce să nu contribuim și eu la popularizarea realizărilor obținute în această parte a țării”. Vă mulțumim pentru prima informație, tovarășe Țic, și așteptăm portretele promise, de mecanizatori și țărani cooperatori care au obținut rezultate bune în muncă.

Un pasionat al pomiculturii, Ion Fărcuș din Băicoi, județul Prahova, se interesează de realizările ing. Victor Suciu, profesor la Liceul agricol din Blaj, privind obținerea a mai multor recolte de pere pe an. Așa cum am promis și în dialogul din luna trecută, am solicitat autorului acestei metode un articol pe care-l vom publica în revistă de îndată ce-l vom primi.

Tov. Gheorghe Roman, inginer șef la C.A.P. Părincea, județul Bacău, ne propune ca fiecare pagină a revistei să poarte data apariției, pentru a nu se mai produce încurcături între numere. Este un lucru simplu de realizat, rămînd doar să fie analizată necesitatea lui.

În dialogul nostru, așa cum am amintit, trebuie să consemnăm și unele deficiențe privind difuzarea revistei. Cititorul Nicolae Păsăraru, economist la Direcția generală județeană Sibiu, ne sesizează că — fiind abonat la revista „Agricultura” — nu a primit numerele din lunile martie, aprilie și mai din primul semestru al anului curent, iar în trimestrul III a primit doar un singur număr (nr. 26 din 1 iulie) în „cinci exemplare! Firește, este vorba de o crasă neglijență a factorilor de răspundere, neglijență care trebuie remediată fără nici-o întârziere — așa cum a procedat și Serviciul de difuzare a presei din cadrul Direcției județene de poștă și telecomunicații — Satu Mare, care ne-a răspuns la sesizările unor cititori al revistei „Agricultura”.

În sfîrșit, rugăm pe cititorul nostru din Blaj, care ni s-a adresat de curînd, să-și scrie mai citeț numele, pentru a-l putea răspunde întocmai în legătură cu atribuțiile tehnicianului-însămînțător.

Ing. Vasile CIAUSU

În campania de toamnă: LARGĂ DESFĂȘURARE DE FORȚE!

● Recolta de toamnă — în hambare! ● Atenție cartofilor din zonele cu umiditate ridicată ● Și în legumicultură se fac însămînțări.

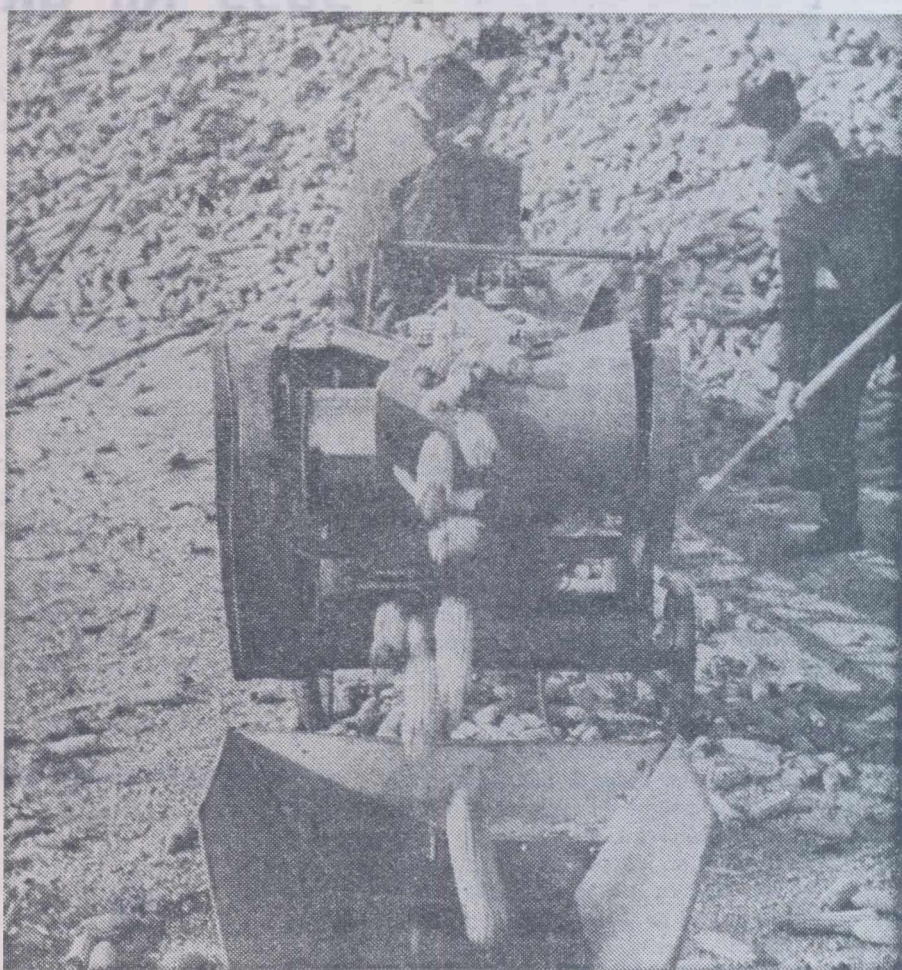
Organizare, operativitate, tehnicitate — iată trei imperative ale acestei perioade, indiferent că este vorba de recoltarea culturilor din cîmp, de însămînțarea păioaselor de toamnă sau de lucrările din hortiviticulură. În ce măsură ele se reflectă în desfășurarea lucrărilor reiese și din situațiile centralizate, de două ori pe săptămînă, la minister. Ultima din aceste situații — cea din 27 septembrie — marchează o accentuare a ritmului de activitate, în aproape toate județele țării, vremea prielnică fiind folosită din plin de majoritatea unităților agricole. Există însă, la capitolul realizării și diferențieri substanțiale între unități și județe cu condiții asemănătoare, diferențieri nejustificate, nicidecum, în mod obiectiv.

Recoltarea porumbului pentru boabe este avansată, mai cu seamă în județele Dolj, Olt, Mehedinți, Arad, Gorj, Satu Mare, Tulcea, Constanța, dar ritmul este mai scăzut în unitățile cooperatiste din județele Ialomița, Brăila, Bihor, Prahova, Dimbovița, ceea ce impune, bineînțeles, urgentarea acțiunii. În mod deosebit trebuie depuse eforturi pentru stringerea recoltei de floarea-soarelui în cooperativele agricole din județele Bihor, Arad, Tulcea, Teleorman, Ilfov, Timiș, Dimbovița, Argeș, Caraș-Severin, unde fiecare zi de întârziere echivalează cu mari pierderi de sămînță. Aflată și ea în plină actualitate, recoltarea cartofilor ridică unele probleme mai cu seamă în zonele unde culturile au fost amplasate pe terenuri mai grele, cu exces de umiditate. Specialiștii institutului de cercetări de la Brașov

atrag atenția asupra necesității recoltării cu prioritate a acestor culturi, a căror producție urmează să fie destinată în special consumului din prima perioadă a toamnei. Sînt interesate în special culturile din zonele Rădăușilor, Făgărașului, Odorheiului, Hunedoarei, Reghinului.

Însămînțarea păioaselor de toamnă a intrat în perioada optimă în toate județele. După studiile făcute de meteorologi, ea va fi mai scurtă anul acesta, ceea ce obligă unitățile agricole, specialiștii, la o revizuire adecvată a programului stabilit inițial. În mod deosebit trebuie accelerat ritmul pregătirii terenului — mai cu seamă în județe ca Mureș, Sibiu, Cluj, Argeș, Galați, Brăila, Bacău, Teleorman, Dolj — pentru ca însămînțările să se poată desfășura fără stagnări și să se încadreze în limitele calendaristice care asigură producții maxime.

Lucrări de însămînțare și plantare sînt caracteristice în aceste zile și în legumicultură. Realizările sînt însă cu mult sub posibilități și sub necesități. Din suprafața totală de legume — verdeturi a căror producție este destinată consumului de toamnă și primăvară — de circa 8 200 ha — s-au realizat doar aproximativ 1 300 ha. Rămîneri în urmă există în toate județele dar mai cu seamă în Ilfov, Ialomița, Arad, care de altfel au și obligații mai mari în acest domeniu. Este o situație față de care șefii de fermă și conducătorii unităților în cauză trebuie să reacționeze astfel încît planul stabilit să fie realizat fără întârzieri.

La C.A.P. Lungulețu, banda transportoare este acum un auxiliar de mare utilitate la depozitarea porumbului în pătule.

— în aceste zile, lucrătorii ogoarelor se află într-o perioadă de maximă solicitare, cînd toți sînt chemați să nu-și precupețească nici un efort pentru a strînge cît mai repede și a pune la adăpost recolta de porumb și floarea-soarelui, de legume și cartofi etc. și a pregăti condiții ireproșabile pentru producția anului viitor. Acestea sînt, de fapt, principalele sarcini reieșite din scrisoarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general, al partidului, adresată lucrătorilor de pe ogoare.

ÎN JUDEȚUL PRAHOVA, campania „Griu 1972” este pregătită în cele mai mici amănunte. În acest sens, *ing. Aurel Furfurică*, directorul general al direcției generale județene relevă că „anul acesta s-a dat și se dă o atenție sporită tuturor factorilor ce contribuie la reușita campaniei. Experiența anului trecut — continuă interlocutorul — a arătat că este necesar să facem o reconsiderare a amplasării griului, alegînd cele mai bune premergătoare. La rîndul ei, fertilizarea va trebui făcută nu după standarde rigide, ci în funcție de planta premergătoare, regimul anterior de îngrășare și rezervele solului; de asemenea, îmbogățirea sortimentului de soiuri este o condiție sine qua non pentru obținerea unor recolte sigure și bogate”.

Din discuția avută am reținut că, alături de soiul Bezostaia, vor fi introduse în cultură și soiurile Excelsior și Aurora, sămînța fiind asigurată în principal de fermele producătoare de semințe. Intreaga cantitate de sămînță este condiționată, iar specialiștii laboratorului de control al semințelor au certificat valoarea culturală și starea fitosanitară prin emiterea buletinelor de analiză.

„Condițiile prielnice din acest an — încheie interlocutorul — ne-au permis să declanșăm masiv însămînțările în jurul datei de 25 septembrie”.

Următorul popas îl facem la I.A.S. Puchenii Mari, unitate reprezentativă în agricultura prahoveană. Anul trecut, această unitate a obținut o producție de 2 375 kg de griu la hectar, cu mult sub posibilitățile existente. De ce? La întrebarea noastră, *ing. Sergiu Curteanu*, directorul tehnic al întreprinderii, ne-a relatat că „principala cauză rezidă în amplasarea necorespunzătoare a culturii, neavînd posibilitatea unei rotații raționale. Pentru înlăturarea neajunsurilor semnalate în acest an — subliniază *ing. S. Curteanu* — am dat o atenție sporită alegerii celor mai bune premergătoare. Astfel, ponderea leguminoaselor va crește de

la 17% la 32%, a prășitoarelor de la 19 la 38%, iar cea a griului cultivat după el însuși, în al doilea an, va scădea de la 22% la 2% din suprafață. În privința declanșării campaniei de însămînțări, umiditatea din sol ne dă posibilitatea să și începem lucrarea pe terenurile deja pregătite, urmînd ca după prășitoare, să începem pe data de 5 octombrie. Dotarea existentă, 40 de semănători, creează condiții pentru a termina lucrarea în cinci zile”.

Din preocupările colectivului de muncă de la Puchenii Mari desprindem grija acordată în cele patru ferme speciali-

auto nu trimite mijloacele comandate pentru ridicarea florii-soarelui de pe cîmp”.

Considerăm că, în primul rînd, comandamentul județean, din care fac parte și reprezentanții organizațiilor de transport, trebuie să rezolve de urgență problema asigurării unităților cu mijloacele necesare, cu atît mai mult cu cît se pare că situația de la Albești nu este singulară.

În raidul întreprins ne-am oprit și la o stațiune de mecanizare a agriculturii, și anume la cea de la Mizil. Această unitate, care deservește, prin

muncă, cooperativele în cauză reclamă urgentarea lucrărilor. O optică care nu poate avea alt rezultat decît periclitarea, de la început, a recoltei viitoare.

ÎN JUDEȚUL BUZĂU, la cooperativa agricolă din Costești, se luca din plin la recoltarea prășitoarelor pentru a se recupera întârzierea cauzată de timpul nefavorabil. Cooperatorii, împreună cu mecanizatorii de la S.M.A. Stîlpu, recoltau și eliberau terenul care va fi însămînțat. Aici, unde ponderea prășitoarelor este de circa 50% din totalul premergătoarelor, orice întârziere poate fi în detrimentul obținerii unor recolte sporite. De aceea se impune ca în aceste zile să fie recoltate ultimele suprafețe pentru a se putea pregăti patul germinativ în bune condiții. Mobilizarea de forțe existente pe cîmp dă garanția recuperării timpului pierdut, lucru de care ne-a asigurat și președintele cooperativei, *Ștefan L. Marin*.

O situație asemănătoare am întîlnit-o și la cooperativa agricolă din Limpeziș, același județ, unde 8 tractoare arau de zor și pregăteau terenurile de pe care fuseseră recoltate porumbul și sfecla. În scopul recuperării grabnice a rămînelor în urmă, consiliul de conducere al unității și-a întocmit grafice concrete de lucru pentru fiecare solă, pentru fiecare mașină agricolă.

„Condițiile favorabile din anul acesta pot și trebuie să fie valorificate la maxim — ne spunea *ing. Traian Mihai*, directorul general al direcției generale județene Buzău. Intreaga cantitate de sămînță e asigurată, condiționată și livrată unităților. Peste 80% din cele 55 000 ha care vor fi însămînțate sînt pregătite, iar în 34 de unități (din cele 134) din zona Rimnicului, a și început semănatul. Condițiile de dotare și starea timpului permit ca, zilele acestea toate unitățile să declanșeze semănatul pe terenurile pregătite. Avem posibilitatea să încheiem cel mai tîrziu la 10 octombrie, campania de însămînțări”.

Raidul întreprins în județele Prahova și Buzău a scos în evidență că activitatea desfășurată pînă în prezent oferă garanții pentru reușita campaniei de recoltări și însămînțări. Întrerupte din cauza precipitațiilor abundente, lucrările agricole au fost reluate în majoritatea unităților cu mai multă intensitate. Se impune ca acest ritm alert să fie continuat pe întreaga durată a campaniei de toamnă.

Eugeniu GORCEA

Raid-anchetă în județele Prahova și Buzău

RITM SUSȚINUT LA RECOLTAT ȘI SEMĂNAT!

zate în producerea de sămînță, promovării celor mai moderne tehnologii, instruirii șefilor de fermă, mecanicilor de întreținere, tehnicienilor și mecanizatorilor care participă la campania de însămînțări, verificării utilajelor și întocmirii unor grafice riguroase de execuție. „Stă în puterea noastră — ne spune în încheiere interlocutorul — să optimizăm toți factorii de producție, în scopul valorificării în întregime a potențialului de care dispunem”.

Pe *ing. Victor Tofan*, șef de fermă la Albești, fermă specializată în producerea de sămînță, aparținînd de I.A.S. Puchenii Mari, l-am găsit pe cîmp dirijînd recoltarea pe ultimele sole ocupate cu floarea-soarelui și porumb. 9 combine lucrau de zor pentru eliberarea celor 180 ha care vor fi semănate cu griu. Aici am remarcat calitatea lucrărilor de pregătire a patului germinativ pe terenurile arate încă din vară. „Pe aceste terenuri vom cultiva soiurile Bezostaia și Excelsior din categoria original, după tehnologii moderne: Bezostaia în benzi, iar Excelsior în rînduri distanțate. Starea terenului și timpul prielnic ne-a permis să începem semănatul. Deși condițiile sînt favorabile, nu putem elibera terenul și începe arăturile deoarece întreprinderea județeană de transporturi-

secțiile sale, cele 10 cooperative din cadrul consiliului intercooperatist Mizil, este angrenată din plin în susținerea campaniei însămînțărilor. Toate cele 32 de grape cu discuri și 26 semănători SU-29 lucrează din plin. *Tov. Constantin Ivan*, inginerul principal al stațiunii, care făcea o ultimă revizie la blocul motor al unui tractor U-650, semnala că pe cele 2 700 hectare ce vor fi semănate în toamnă, sămînța a început să fie pusă sub brazdă la cooperativele agricole de la Vadul Săpat și Călugăreni, urmînd ca în următoarele zile să se înceapă și în celelalte unități. „Totul este pregătit — subliniază interlocutorul — atît oamenii, cît și mașinile. Sîntem hotărîți ca și în 1972, printre unitățile cu cele mai bune producții să se numere și cooperativele deservite de mecanizatorii noștri”.

Cu toate acestea, reținem că și aici există unele neajunsuri pe linia asigurării cu piese de schimb, cît și în ceea ce privește colaborarea între cooperative și S.M.A. Astfel, pe ogoarele cooperativei Jugureni, Cireșanu, Condratu și Călugăreni, stadiul pregătirii patului germinativ putea fi mai avansat dacă unele sole eliberate din vară nu ar fi fost oprite de aceste unități pentru pășune, nelăsîndu-i pe mecanizatori să le are. În schimb, acum cînd agricultura reclamă un volum mare de

Cooperativa agricolă Gîrla Mare este situată în partea de sud a județului Mehedinți. Relieful este plan, cu mici undulații orografice; denivelarea cea mai pronunțată cuprinde o mică suprafață, ce se află imediat în prima terasă a Dunării, care este inundabilă în perioadele cu precipitații abundente. Zona de vegetație este specifică stîpei, caracterizată prin cantități mai mici de precipitații, temperaturi mai ridicate vara, cu o frecvență mai mare și intensitate ridicată a vîntului, ceea ce face ca evaporarea apei din sol să fie accentuată.

Solurile existente se încadrează în grupa cernoziomului mediu levigat — nisipuri cernoziomice și stabilizate, cu o textură nisipo-lutoasă spre nisipoasă. Reacția solurilor este slab acidă spre neutră. Suma temperaturilor în perioada de vegetație a plantelor variază în jur de 3 200° C, iar precipitațiile medii anuale oscilează între 380 mm și 580 mm. În perioada de vegetație a grîului, precipitațiile ating, în medie 340 mm. Iarna, solul este acoperit cu zăpadă, în medie, 35—40 zile, grosimea stratului variind între 15—40 cm. Primăvara este scurtă și secetoasă, în prima parte, ceea ce impune ca lucrările de întreținere a culturilor de toamnă să se facă în termen scurt, pentru a se păstra apa în sol.

Sînt, totuși, condiții pentru a obține producții bune la cultura grîului.

Anul acesta, datorită măsurilor luate de către consiliul de conducere, în vederea aplicării tuturor lucrărilor la un nivel superior, de pe suprafața de 647 ha cultivată cu grîu s-a obținut o producție medie de 3 855 kg la hectar.

„Cheia” acestui succes o constituie străduința manifestată de președintele Ilie Bărdăuț și de inginerul șef Constantin Vîlcu, pentru respectarea tehnologiei grîului.

Iată cum s-a lucrat în mod concret. Amplasarea culturii s-a făcut în mod judicios. Grîul a fost pus după următoarele premergătoare: mazăre — 150 ha, grîu anual I — 150 ha, sfeclă de zahăr — 125 ha, floarea-soarelui — 75 ha și porumb — 147 ha.

Ingrășămintele chimice au fost, de asemenea, aplicate cu discernămint, ele avînd un aport substanțial la ridicarea producției pe unitatea de suprafață. Astfel, o dată cu arătura de vară, s-au administrat cîte 200 kg superfosfat la hectar pe o suprafață de 350 ha. Aceeași

Tribuna experienței înaintate

LA C.A.P. GÎRLA MARE: 3855 Kg GRÎU LA HECTAR

cantitate de superfosfat s-a încorporat, o dată cu arătura de toamnă. Azotatul de amoniu s-a administrat în cantitate de 100 kg la hectar, înaintea ultimei discuii, pe toată suprafața ce urma a se însămînța.

O deosebită atenție s-a acordat reținerii apei în sol, prin aplicarea unui corespunzător sistem de lucru. Arăturile efectuate în mod normal au fost apoi bine întreținute prin discuii repetate, urmărindu-se atît o mărunțire bună, cît și o nivelare cît mai perfectă a solului. Pregătirea terenului s-a încheiat cu 10 zile înainte de însămînțare.

Cît privește suprafața de 100 ha (după sfeclă de zahăr) ea a fost discuită de patru ori, la 12—15 cm adîncime, fără a se face arătura. Terenul a fost fertilizat cu 300 kg/ha superfosfat, 150 kg/ha azotat de amoniu și 50 kg/ha sare potasică. Ingrășămintele s-au încorporat o dată cu discuitul.

Soiurile cultivate au fost: Bezostaia,

pe suprafața de 422 ha, San Pastore, pe 220 ha și Lovrin 231, soi nou introdus, pe suprafața de 5 ha.

Sămînța a fost tratată cu Criptodin (2 kg la tona de grîu) pe cale mecanică, timp de 10—15 minute, ceea ce a făcut să se evite orice fel de atac de boli criptogamice în timpul vegetației plantelor.

Semănatul s-a efectuat cu semănătoarea S.U.29 pe întreaga suprafață. Înainte de însămînțat, semănătorile au fost reglate la fiecare brăzdar în parte, asigurîndu-se densitatea de 500 boabe germinabile la m.p. la soiul Bezostaia și 600 boabe la m.p. la soiul San Pastore. La soiul Lovrin 231 s-au încercat trei densități: 380, 410 și 450 boabe germinabile la m.p.

Semănatul s-a început la 20 septembrie și s-a terminat la data de 5 octombrie.

La data de 25 octombrie, întreaga suprafață de grîu a fost răsărită. Plantele

au intrat în iarnă înfrățite în procent de 20 la sută la San Pastore, 30 la sută la Bezostaia și 40 la sută la soiul Lovrin 231.

În perioada de vegetație s-a urmărit în permanență starea culturii, luîndu-se măsuri de scurgerea apei acolo unde ea era în exces. Fertilizarea fazială s-a făcut în ferestrele de iarnă, cu azotat de amoniu, în cantitate de 100 kg la hectar.

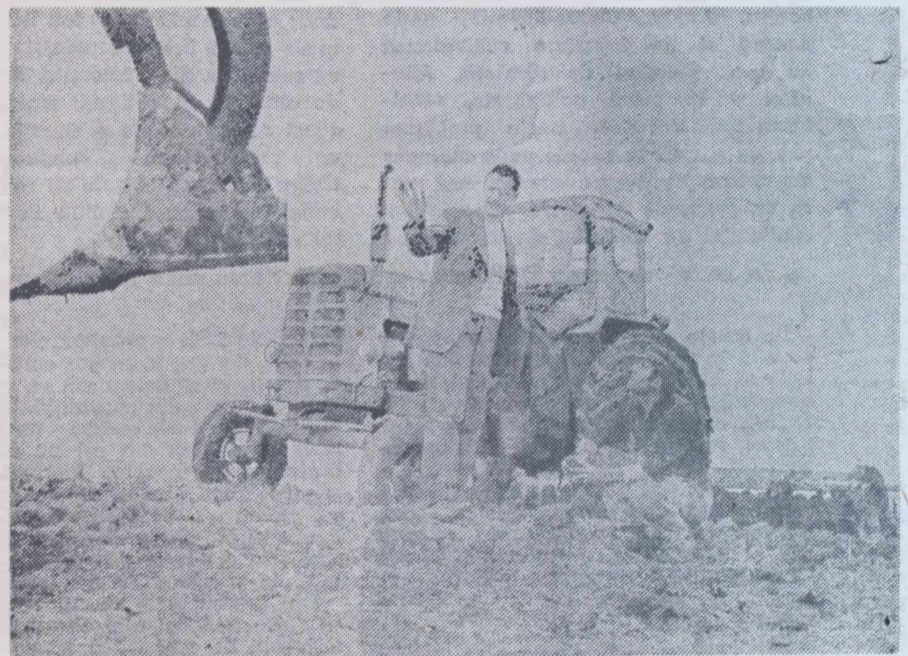
Recolta medie obținută a fost, așa cum am arătat, de 3 855 kg la hectar. Pe lotul demonstrativ, producția obținută a ajuns la 5 002 kg/ha la soiul Lovrin 231, 4 040 kg/ha la soiul San Pastore și 3 912 kg/ha la soiul Bezostaia. Menționăm că s-a dat o mare atenție recoltării grîului, evitîndu-se pierderile prin scuturare.

În prezent se lucrează cu toate ferțele la însămînțarea grîului pentru recolta 1972. Asigurînd — în lumina experienței acumulate — o și mai bună amplasare a culturii grîului, aplicînd corect ingrășămintele și fungicidele necesare, pregătind exemplarul solului utilizînd numai semințe cu mare valoare biologică, cooperatorii din Gîrla Mare vor ridica și mai sus, în anul viitor, ștacheta producției medii la hectar.

Ing. Simion BORUGA
directorul Casei agronomului
a județului Mehedinți

Ing. Gh. Neamțu de la ferma Naipu a I.A.S. Mihăilești își manifestă exigența printr-o prezență activă la lucrările de pregătire a terenului. Iată-l în fotografie — alături de mecanizatorul Tudor Rădăleze.

Foto: I. DUMITRU

FERMELE PRODUCĂTOARE DE SEMINȚE

(Urmare din pag. 1)

poziție cantități tot mai mari de semințe de bună calitate. Între acestea menționăm necesitatea ca organele agricole județene să dea curs indicației conducerii de partid de a întocmi un program propriu pentru producerea semințelor necesare. Pe această bază, fermele își vor putea realiza planuri de perspectivă, în care se va prevedea o rotație corespunzătoare a culturilor.

Este util, de asemenea, ca terenul fermelor producătoare de semințe să fie comasat într-un singur trup sau cel mult 2 trupuri. În prezent, unele ferme au terenul prea dispersat. Culturile semincere sînt amplasate în toată gospodăria, fapt care generează greutăți în executarea la timp a lucrărilor specifice producerii semințelor.

O altă problemă a căreia nu i s-a dat suficientă atenție în acest an este aceea a planificării producerii semințelor dintr-un număr redus de specii într-o fermă. Un număr prea mare de specii în aceeași unitate creează destule greutăți. Un exemplu: C.A.P. Tuluțești, județul Neamț, a avut în acest an, nu mai puțin de 10 culturi semincere. Din această cauză, unele lucrări s-au executat cu intîrziere, de slabă calitate.

Pe viitor, va trebui să mergem pe linia specializării fermelor în producerea semințelor dintr-un număr restrîns de specii, ușurîndu-se astfel amplasarea culturilor respective după cele mai bune premergătoare. De altfel, problema premergătoare

relor, care trebuie obligatoriu rezolvată în fermele producătoare de semințe, nu se poate soluționa decît în cadrul unor asolamente bine alese, specifice acestei activități. Pe aceeași linie ar fi util ca fermele producătoare de semințe să fie degrevate de alte sarcini pentru fondul de stat, ele avînd sarcina să livreze numai semințe de bună calitate.

Legat de planificarea și amplasarea unor culturi semincere în ferme, trebuie avut în vedere ca unele culturi mai intensive (tomate heterozis, arpagic, hibridul de porumb etc.) să fie date numai în unitățile care dispun de brațe de muncă suficiente în toate perioadele de muncă. Altfel, nu se vor putea executa la timp toate lucrările cerute de tehnologia culturii respective și vom produce o sămînță care poate fi respinsă la certificare (recunoaștere).

Deoarece însămînțările de toamnă au început, să vedem, pe scurt, ce măsuri au fost luate și ce mai trebuie făcut pentru a se realiza dezideratul arătat la început și anume acela de a crea toate condițiile necesare pentru înmulțirea rapidă a noilor soiuri de grîu și a avea astfel, în anul viitor, cantități mai mari de semințe cu mare valoare biologică.

Recent, M.A.I.A.S.A. a organizat, la I.C.C.P.T. — Fundulea și în cîteva stațiuni experimentale, ședințe de lucru cu toți șefii de fermă care vor produce semințe de grîu din noile soiuri. Cu această ocazie s-a stabilit repartitia semințelor existente și s-a prelucrat tehnologia specifică, care trebuie aplicată unor soiuri noi. De altfel, în cursul acestei luni, revista „Agricultura”

a publicat o serie de articole privind tehnologia cultivării noilor soiuri de grîu de toamnă.

O atenție deosebită s-a acordat problemelor legate de înmulțirea rapidă a noilor soiuri, prin însămînțarea lor în rînduri distanțate la 25 cm (se suspendă un tub), cu normă redusă, corespunzătoare densității de 200 boabe germinabile la mp (circa 80—100 kg/ha) pentru a mări coeficientul de înmulțire și a realiza cantități mai mari de sămînță. S-a stabilit, totodată, ca, cel puțin 10% din sămînța de care dispunem, să fie însămînțată după această metodă. Respectiva tehnologie ne obligă însă la executarea tuturor lucrărilor în condiții excepționale, începînd cu amplasarea culturii pe terenurile cele mai fertile, continuînd cu realizarea unui pat germinativ foarte bun, însămînțarea la mijlocul epocii optime, asigurarea dozelor optime de ingrășămintă și erbicide și realizarea lucrărilor de întreținere în cele mai bune condiții.

Ca premergătoare vor trebui folosite: leguminoase pentru boabe (dacă terenul a fost bine lucrat), culturile furajere care s-au recoltat timpuriu, exceptînd borceașul care poate impurifica sămînța de grîu, sau prășitoarele care se recoltează mai devreme și permit o bună pregătire a terenului.

În funcție de premergătoare, fertilitatea terenului și soi, se vor aplica dozele optime de ingrășămintă. În nici un caz însă, în loturile semincere nu trebuie folosite doze exagerate de ingrășămintă și azot. Cel mai bine este să se folosească: după leguminoase — 60—80 kg/ha substanță activă la ingrășarea cu azot și 40—60 kg/ha la fertilizarea cu fosfor pe terenurile slab aprovizionate, iar după prășitoare — 80—120 kg/ha azot și 60—80 kg/ha fosfor pe terenurile slab aprovizionate.

Spre a se obține o sămînță cu indici de calitate superiori și în special o sămînță sănătoasă, trebuie acordată atenție atît tratării semințelor cu 2—2,5 kg F.B.7/ha, cît

și desimii la unitatea de suprafață, care nu trebuie să depășească 400—450 boabe germinabile la mp (în funcție de soi), dacă se seamănă în rînduri obișnuite, sau 200 boabe germinabile la mp, dacă seamănăm în rînduri distanțate. În primul caz este recomandabil ca semănatul să se facă în benzi de circa 2 m, care se realizează prin suspendarea ultimului tub de la semănătoare, lăsînd astfel cărări de 25—30 cm între benzi, necesare pentru executarea ulterioară a lucrărilor de plivă și mai ales de purificare.

Semănatul va trebui să se facă cu cele mai bune semănători, la aceeași adîncime (6—7 cm) pentru a avea o răsărire uniformă. Epoca de semănat va trebui să fie respectată întocmai, în primul rînd semînîndu-se soiurile mai tardive.

Așa cum s-a indicat, șefii de fermă trebuie să țină o legătură permanentă cu stațiunea experimentală din zona respectivă și să solicite sprijin tehnic ori de cite ori este nevoie. Stațiunile experimentale agricole vor trebui să îndrume și să controleze mult mai îndeaproape aceste ferme pentru a vedea cum aplică tehnologia stabilită. În același timp, direcțiile agricole județene vor avea în atenție permanent aceste ferme. Ele trebuie să urmărească efectuarea corectă a tuturor lucrărilor.

Laboratoarele de controlul semințelor au, de asemenea, sarcina de a controla activitatea fermelor producătoare de semințe, de a preveni deficiențele în aplicarea tehnologiilor și a trage la răspundere șefii fermelor în cazul constatării unor abateri care pot prejudicia calitatea semințelor.

Aplicînd corect și la timp toate lucrările prevăzute la culturile semincere, îndrumîndu-le și controlîndu-le permanent, fermele producătoare de semințe își vor putea realiza sarcina de a produce cantități sporite de semințe, de bună calitate, atît de necesare creșterii continue a producției medii pe hectar la toate culturile, la nivelele prevăzute pentru acest cîmp.

hortivicultură

RECOLTAREA ȘI DEPOZITAREA MERELOR ȘI PERELOR

Pentru aprovizionarea ritmică a populației, producția de mere și pere are o importanță mai mare față de a celorlalte specii pomicele. Prin păstrarea peste iarnă, până în primăvară, se asigură necesarul de consum de fructe în stare proaspătă.

Dacă în ce privește nivelul producției, realizările pe ansamblu nu se apropie de prevederile de plan, în schimb, atât la mere, cât mai ales la pere, avem de-a face în acest an cu o recoltă de calitate mult superioară față de alți ani. De aceea, având în vedere cerințele gospodăriei cu grijă a fondului de producție existent și starea bună a calității fructelor, se impune să se ia de către unitățile de producție și cele de valorificare o serie de măsuri deosebite în legătură cu recoltarea și depozitarea acestora.

Măsurile asupra cărora trebuie acționat în mod deosebit în acest an se referă la: respectarea perioadei optime de cules și recoltarea în cel mai scurtă vreme (15—20 zile) spre a se evita pierderile cauzate de avansarea în coacere, starea timpului etc.; culegerea cu grijă a fructelor — folosind recipiente speciale spre a evita manipularile suplimentare și amestecarea în același recipient a fructelor bune cu cele necorespunzătoare pentru păstrare; protejarea recoltelor, evitând orice expunere la soare, vânt, ploaie etc. a fructelor culese; transportul imediat și direct de la livadă în depozit, în așa fel încât să se asigure sănătatea și integritatea fructelor; păstrarea în bune condiții a producției până la livrare.

Stadiul coacerii merelor și perelor în perioada de față implică declanșarea culesului, la toate soiurile, în toate județele și unitățile, fără nici o excepție. Datele experimentale obținute de Institutul de cercetări și proiectări pentru păstrarea legumelor și fructelor demonstrează că, cu cât recoltarea se face într-o fază mai avansată de coacere, cu atât durata de păstrare în depozit este mai mică, iar pierderile în timpul manipularilor și păstrării sînt mai mari; totodată, orice înmăziere are ca efect scuturarea fructelor, deprecierea lor calitativă, o slabă valorificare și pierderi mari în timpul păstrării și manipularii.

De mare importanță este, de asemenea, măsura ca după recoltarea de pom și punerea în lăzi, fructele să fie imediat transportate în depozit, fără nici o altă lucrare intermediară. Operația de sortare și condiționare urmează să fie făcută la depozit, o dată cu livrarea.

Mulți pomicultori, precum și unele organe de valorificare folosesc încă practica dăunătoare a depozitării în grămezi a merelor în livadă (unde acestea trebuie să fie supuse, timp de 5—6 zile, așa-zisului proces de „sudare” care este un proces de accelerare a maturării) sau a recoltării prin bature etc. Experiența a arătat însă, că eforturile depuse de cultivatori în procesul de producție pomicolă sînt răsplătite numai în măsura în care recoltarea, transportul și depozitarea fructelor se fac în condiții corespunzătoare. Acțiunea de recoltare și depozitare necesită, în cadrul fiecărei unități, asigurarea forței de muncă, a ambalajelor, utilajelor de recoltare, mijloacelor de transport etc. Recipientii de recoltare care se folosesc în pomi, trebuie să aibă o mărime potrivită (8—10 kg în cazul merelor și perelor). Interiorul lor nu trebuie să prezinte neregularități. Foarte potrivite pentru majoritatea speciilor sînt coșurile sau sacii de recoltare la care fundul este mobil, astfel încît descărcarea fructelor din ele se face mai ușor și cu mai puțin lovitură.

Unele folosite și îndeosebi scările pentru cules trebuie să ofere siguranță și să fie ușor de manevrat. Rezultate bune dau scările confecționate din metal ușor (scara alunecătoare cu unul sau două etaje, scările-roabe etc.) sau platformele de recoltare tractate, autotransportate etc. — în cazul plantațiilor directe în ambalajul de transport și depozitare (lăzile P).

Mecanizarea operațiilor de încărcare și descărcare a mijloacelor de

transport, cu lăzi goale și pline (care în condiții obișnuite de lucru reprezintă 20—25% din costul total al recoltării) contribuie la reducerea cheltuielilor de manipulare și permite concentrarea forței de muncă pentru cules. Se reduce astfel perioada de recoltare și gradul de vătămare a fructelor. Acolo unde este posibil se recomandă să se facă paletizarea ambalajelor. Pentru manipularea în livadă a paletelor cu lăzi se folosesc dispozitive hidraulice de ridicat, acționate de la priză de putere a tractorului. Economii realizate prin această metodă reprezintă 50—60%, în comparație cu operațiunea obișnuită.

Înainte de începerea lucrului se impune instruirea întregului personal care execută recoltarea, iar apoi supravegherea acestuia pe parcursul lucrării.

La recoltare trebuie respectate anumite cerințe și anume: operațiunea se începe de la baza coroanei către vârful ei și de la exterior către interior; fructele se culeg în exclusivitate cu mîna; ele se detașează numai cu peduncul cu tot, iar presiunea ce se exercită asupra fructelor la desprindere trebuie să fie cât mai uniformă; așezarea în recipiente se va face cu grijă, fără a arunca fructele; în vederea transportului, lăzile se stivuiesc în locuri adăpostite (șoproane, umbrare etc). Este interzisă depozitarea fructelor în grămezi, sub pomi, deoarece se produc deprecierea, iar capacitatea de păstrare se reduce.

Transportul fructelor trebuie efectuat cu mijloace adecvate, respectiv cu vehicule prevăzute cu arcuri și pneuri. În același mijloc de transport, fructele se încarcă pe soiuri, calități etc. evitîndu-se amestecarea lor. Încărcarea și descărcarea fructelor trebuie făcute,

de asemenea, cu foarte multă grijă, fără a trînti lăzile.

În timpul transportului și după descărcare, pînă la așezarea lor la locul destinat, fructele vor fi acoperite cu prelate. Viteza de deplasare a mijloacelor de transport va fi corelată cu starea drumurilor.

La depozite, manipularea lăzilor cu fructe se va face cu atenție, folosindu-se transportul simplu (liza cu 2 sau 3 roți utilizată pentru ambalaje nepaletizate, avînd o sarcină de încărcare de pînă la 200 kg); transportul hidraulic (trapeleta) pentru ambalaje paletizate, cu capacitatea de încărcare maximă 1000—1200 kg, electrocarul, electrostivuitoarea etc.

Merele și perele destinate depozitării se trec din livadă direct la păstrare în încăperile sau spațiile aferente acestui scop. Condiționarea lor, inclusiv sortarea și ambalarea se efectuează o singură dată, în depozit, la livrare.

În vederea păstrării fructelor se vor deratiza spațiile de depozitare, iar unde este cazul se efectuează repararea acestora, precum și a întregului inventar folosit la depozitare. Cuiburile de mușgai se curăță cu perii de sîrmă, pereții și tavanul se dezinfectează cu soluție de piatră vinată 2% după care se văruiesc; ușile, geamurile pardoseala etc. se spală cu soluție de sodă 4%, după care se pulverizează o soluție de formalină 2,5%. Se aplică apoi dezinfecția gazoasă prin arderea sulfului amorf (circa 40 g/m.c. spațiu). Spațiile trebuie ținute ermetic închise, timp de 48 ore, după care se aerisește.

Pentru a valorifica în cele mai bune condiții recolta de mere și pere din acest an trebuie urmărit ca, în toate unitățile, producția să se folosească pe cât posibil integral pentru consumul în stare proaspătă, utilizarea ei la distilare făcîndu-se în cazuri excepționale.

Nu începe îndoială că, acolo unde măsurile preconizate în legătură cu recoltarea și depozitarea merelor și perelor vor fi aplicate integral și corect, se vor obține rezultate scontate.

Dr. Gh. STANCIU
director în Centrala de producție, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor.

Ambalajul în comerțul modern

Pe această temă, Asociația Română de Marketing în colaborare cu M.A.L.A.S.A., a organizat, recent, un seminar consacrat dezbaterii metodelor, căilor de modernizare a ambalajelor. În ședința plenară și în cele două secțiuni de lucru — pentru industria ușoară și respectiv pentru produse agroalimentare — participanții au prezentat numeroase studii în care s-a subliniat necesitatea perfecționării modului de prezentare a mărfurilor, în așa fel încît produsul oferit cumpărătorilor să se prezinte într-o manieră atractivă, într-un ambalaj original, care să-l diferențieze, să-l recomande și să-l invite pe client să-l solicite. S-a insistat, totodată, asupra realizării rolului funcțional al ambalajelor, de a asigura integritatea cantitativă și calitativă a produselor, de a păstra aspectul comercial pe întregul circuit de la producător la consumator, menționîndu-se ca metode eficiente, în acest sens, containerizarea (care poate asigura un „lanț frigorific” de la locul de producție pînă la locul de desfășurare) și paletizarea (care permite o manipulare mai ușoară, fără afectarea produselor).

Între referatele prezentate în ședința plenară, deschisă de președintele AROMAR, ing. Cornel Burcă, ministrul Comerțului Exterior, menționăm: „Considerații privind funcțiile ambalajului în marketingul modern” de St. Mișu, M. Sumski; „Estetica ambalajului, factor de promovare a vinzării” de B. Coligaru, L. Pleșoiu, Gh. Dumitru, V. Petrescu etc. Dintre studiile prezentate în secțiunea a II-a (produse agroalimentare) notăm: „Realizări și tendințe în ambalarea și preambalarea fructelor și legumelor pentru piața internă” de I. Mircea, A. Demetrescu; „Perspectivele de utilizare a ambalajelor din materiale plastice în industria alimentară” de A. Hobincu, A. Sporn; „Orientări privind îmbunătățirea ambalajelor destinate exportului de legume și fructe” de I. Mircea, L. Pop; „Utilizarea rațională a tablei cositorite la ambalarea produselor alimentare” de C. Petrovič; „Perspectivele utilizării tablei de aluminiu în industria conservelor” de C. Păslaru, I. Mazilu; „Unele aspecte privind funcțiile de informare și reclamă a ambalajelor utilizate pentru băuturi răcoitoare carbogazoase imbuteliate” de M. Zoltan, D. Brezulescu; „Sticla ca material de ambalaj pentru promovarea desfășurării produselor alimentare” de I. Biryac; „Eficiența economică a înlocuirii ambalajelor de sticlă cu ambalaje din materiale plastice, folosite la ambalarea uleiului și a laptei” de N. Niculescu, G. Dumitrescu etc.

Pasiunea inginerului cercetător

Acolo, sus, pe Dealul Copoului, la marginea Iașului, am aflat — în timpul unui popas făcut la Stațiunea experimentală viticolă — sumedenie de mărturie despre munca unui grup de cercetători pusă în slujba dezvoltării și modernizării podgoriilor bătrînei Moldove. O mină de oameni lucrează aici cu pasiune la cercetări din cele mai diverse legate de viticultură și vinificație. Au la îndemînă laboratoare noi, ultramoderne, sute de hectare de vie, o gamă largă de utilaje pe care și-o îmbogățesc chiar ei înșiși an de an. Mi s-a și atras atenția: „să luați neapărat legătura cu inginerul Valeriu Bălan, realizatorul multor utilaje pentru mecanizarea lucrărilor în vie...”

Un om cu nimic deosebit, la prima vedere, acest inginer, cercetător principal la stațiune, avînd ca specialitate hortivicultură. Dar între profesia sa de bază și pasiunea spre mecanică, inginerul a cedat și celei din urmă. I se spune de către colegi „mecanicul nostru șef”. Într-adevăr, în ultimii ani, cu inteligența și pasiunea sa, ing. Bălan a creat mașini și agregate specifice podgoriilor, experimentate cu succes în viile stațiunii și ale altor cooperative sau întreprinderi agricole de stat cu sectoare viticole. Cu permisiunea autorului acestor creații, prezentăm cititorilor câteva dintre ele.

Remorca monoaxă, basculantă lateral și în spate, este adaptabilă tractorului V-400, și are o capacitate de încărcare de 2500 kg. Cu ea se pot transporta gunoi

de grajd, îngrășăminte chimice ori strugurii, în sezonul culesului, și orice alte materiale care pot fi ușor descărcate prin basculare hidraulică a cutiei remorcii, acționată de pe tractor.

O altă remorcă creată de „mecanicul-hortiviticol” este tot monoaxă, dar are platforma balansoară; și ea se poate tracta de tractoarele din seria V-400, are un gabarit redus, și se poate „strecura” cu ușurință pe drumurile înguste din vie. Pe platforma acestei remorci pot fi transportate tractoarele cu șenile folosite în mod curent în vie, împiedicîndu-se astfel deteriorarea drumurilor de acces în podgorii, precum și pentru efectuarea oricăror altor transporturi — lăzi cu struguri, araci, fin etc.; platforma remorcii — care suportă 2,5 tone greutate — fiind foarte joasă, încărcarea și descărcarea se poate face foarte ușor, prin balansarea ei.

O altă construcție adaptabilă tot la tractorul viticol, a fost numită de creatorul ei „remorcă viticolă semipurată, ridicătoare și basculantă”. Un recipient metalic paralelipipedic cu o capacitate de 1,35 mc. este susținut de un cadru sprijinit, în față, de tractor și de două roți, în spate. Cupa remorcii a fost în așa fel dimensionată încît tractorul o poate purta printre

rîndurile de viță. Se folosește la căratul strugurilor (și al oricăror materiale viticole) printre rînduri, pînă la drumurile de acces unde încărcătura este ridicată și basculată, de un dispozitiv special, în remorci viticole de mare capacitate. Folosită la culesul viilor, remorca a sporit cu 35-40 la sută randamentul acestei lucrări, știut fiind că transportarea manuală a strugurilor de la butucii de vie la drumurile de acces consumă un mare volum de muncă al culegătorilor.

O originală adaptare pe tractorul viticol a unei foreze pentru săpat gropile pentru viță, spalieri, garduri etc. a fost realizată de ing. Bălan prin construirea unui dispozitiv care se leagă la priză de forță a tractorului. Acesta este ușor manevrabil, dezaxabil, astfel că foreza poate săpa gropile și lateral și în spate, pe un unghi de 180°. Se pot săpa cu această mașină — mult mai ușoară în greutate decît altele similare și care poate fi suspendată pe tractoarele V-400 și SV-400 — gropi cu diametru între 150-350 mm și cu adîncimea de 800 mm.

Una dintre cele mai de seamă realizări tehnice ale inginerului Valeriu Bălan este, fără îndoială, stația centralizată de stropire a viței de vie. Cu ajutorul ei se mecanizează în întregime această grea și costisitoare

lucrare, care, făcută manual, necesită un mare volum de brațe de muncă. Sistemul este astfel alcătuit: la cota cea mai înaltă a viei se amenajează un bazin central pentru prepararea soluției de stropit; din bazin soluția trece printr-un filtru și apoi se difuzează în toată via prin conducte din masă plastică îngropate în pămînt. Pentru 180 ha de vie — cum s-a făcut experimentul — sînt necesare 6500 m de conductă și 25 de hidranți. Soluția preparată circulă prin conducte pe principiul vaselor comunicante, în cădere liberă; ea este stropită pe butuci cu ajutorul unui tractor viticol și o pompă racordată printr-un furtun de unul din hidranții acestui sistem, a cărui eficiență economică este demn de subliniat: este necesară o investiție de 700 lei pe hectar și se amortizează doar în doi ani de zile, putînd în schimb fi folosit, zeci de ani de zile, întrucît conductele sînt din P.V.C. rigid, iar robinetii hidranților din bronz, deci total rezistenți la coroziune...

Iată doar cîteva din realizările cercetătorului Valeriu Bălan în domeniul mecanizării lucrărilor viticole, înfăptuite în mulți ani de muncă pasionată. Și nu putem încheia aceste rînduri fără a arăta că aceste mașini și agregate de mecanizare în viticultură sînt făcute paralel cu o participare intensă la cercetările din specialitatea sa de bază — hortivicultură.

P. IONESCU

In județul Bistrița-Năsăud

INSILOZAREA FURAJELOR, ACTIVITATE ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE

În numărul trecut al revistei noastre se arată că, în unele județe, printre care și Bistrița-Năsăud, se insilozase circa 30% din cantitatea prevăzută, — ceea ce, la acea dată, reprezenta un început bun. Zilele trecute, am urmărit modul de organizare și ritmul insilozării în câteva unități agricole din acest județ și putem spune că cele văzute pot constitui un bun exemplu atât sub aspectul mobilizării unor însemnate forțe și mijloace în vederea insilozării furajelor cât și al organizării muncii și al ritmului de lucru.

La 25 septembrie a.c. unitățile agricole cooperatiste din județ insilozaseră peste 50% din cantitatea de nutrețuri planificată. Finurile s-au recoltat și depozitate în proporție de 77%. Procentele sînt și mai reprezentative dacă se ține seama de precipitațiile abundente, prelungite, care au stîrjenit, în oarecare măsură, atât recoltatul, cât și transportul și conservarea furajelor. Chiar în aceste condiții, în multe unități, munca n-a încetat o clipă. Sînt cooperative agricole care au depășit cantitățile de siloz prevăzute în planul de producție. Astfel, cooperativa din Lechința a insilozat 1700 de t. față de 1460 t. prevăzute în plan, iar cooperativa din Șopteriu a insilozat cu 50 t. mai mult decît își propusese inițial, operația continuînd. Exemple asemănătoare se pot da și în ce privește strîngerea și depozitarea finului; cooperativele din Mîlaș, Urmeniș etc. și-au depășit sarcinile, iar multe alte unități sînt cu planul îndeplinit sau foarte aproape de îndeplinirea lui.

Multe cooperative pot fi evidențiate pentru faptul că au realizat o bună structură a bazei furajere. De pildă, la cooperativa agricolă din Mîlaș, finul de lucernă reprezintă aproape 81% din cantitatea de fin depozitată, la cooperativa din Urmeniș — 73%, iar la cooperativa din Nușeni — 42%. În ce privește structura bazei furajere și, în special, a silozului, se poate arăta că există o mare varietate de plante insilozate, ceea ce denotă o valorificare superioară a resurselor de nutrețuri. Astfel, din cantitatea de 32000 t. de siloz, porumbul reprezintă numai 15000 t. Restul constă din lucernă, rapiță, resturi legumicole, diferite ierburi din flora spontană, surplusul de masă verde de pe pășuni și fînețe etc.

Pentru a ilustra activitatea de strîngere și conservare a furajelor din acest an, cea mai potrivită comparație se poate realiza cu ajutorul a două cifre și anume: cantitatea insilozată, în 1970 și în acest an, la aceeași dată. Dacă anul trecut, la 25 septembrie, erau insilozate circa 15000 t. de furaje, în acest an se insilozase circa 32000 t. Acceptînd ideea măsurării eforturilor prin cifre și fapte, putem aprecia că eforturile zootehniștilor bistrițeni s-au dublat în acest an.

C.A.P. Bistrița

Aici, nutrețurile se insilozau și la ferma zootehnică și la ferma vegetală. De altfel, nu e singurul exemplu de colaborare între cele două ferme. La silozul în lucru am discutat cu **ing. Ion Dorfi**, șeful fermei vegetale. Față de cele 2200 t. de siloz planificate, se insilozase peste 2000 t. Consiliul de conducere al cooperativei, pe baza experienței bune din anii anteriori, a hotărît să se insilozese, suplimentar față de plan, circa 800 de tone.

Organizarea muncii și a producției în cooperativă ține seama de multitudinea problemelor ridicate de campania agricolă și de interesele tuturor sectoarelor de producție. Astfel, mijloacele mecanice și atelajele de care dispune cooperativa sînt dirijate proporțional cu volumul activității din cîmp, livezi sau zootehnie. În timp ce atelajele transportă știuleții la pătule, combinele de porumb recoltează și toacă cocieni, iar remorcile transportă, pe rînd, această valoroasă materie primă către silozuri. Brațele de muncă din cooperativă nu lipsesc, cu toate că se află în imediata apropiere a orașului Bistrița. **Ing. Dorfi** arată că organizarea corespunzătoare a producției face posibilă și o retribuție substanțială a operatorilor — cuprinsă între 40 și 50 de lei la o normă — ceea ce îi cointerează într-o participare efectivă la muncă.

Sectorul zootehnic al cooperativei răsplătește din plin, de-a lungul anului, munca celor ce-i asigură baza furajeră. Inșiși mulgătorii și îngrijitorii din fermă arătau că producția de lapte se menține ridicată, ca urmare a aportului nutrețurilor insilozate. Structura bazei furajere se reflectă favora-

bil asupra producției de lapte, fapt demonstrat de experiența operatorilor din Bistrița. Extinderea semisilozului sau a silozului timpuriu a făcut ca producția medie de lapte a unei vaci furajate, în 8 luni, să fie de aproape 1700 de litri. Pentru cooperativă, extinderea semisilozului are și alte implicații favorabile, printre care reducerea pierderilor de furaje și posibilitatea eșalonării activității de insilozare pe o perioadă mai îndelungată, face posibilă evitarea vîrfului de producție din timpul campaniei.

C.A.P. Budacu de Jos

Din cantitatea de siloz planificată — 2200 de tone — se insilozase 700 de tone. Potrivit ritmului zilnic de insilozare, de circa 50 de tone, înseamnă că operația va fi încheiată în jurul datei de 7 octombrie.

La locul insilozării am discutat aspectele legate de această activitate cu **Teodor Sonea**, președintele cooperativei, cu **Petre Popescu**, inginerul șef al cooperativei și cu **dr. Ioan Sbircea**, șeful fermei zootehnice. Cu numai câteva zile în urmă s-a dat în folosință un siloz de suprafață betonat, iar conducerea cooperativei s-a arătat interesată în extinderea acestor construcții astfel încît, la sfîrșitul anului 1972, să se insilozeze în silozuri betonate circa 50% din cantitatea de furaje planificată. Față de 1970, în acest an se va insiloză de 5 ori mai mult.

În urma discuției purtate s-au conturat și câteva deficiențe care, printr-un efort comun și susținut, pot fi remediate. În primul rînd, este vorba de ritmul scăzut de insilozare. Instabilitatea condițiilor atmosferice impun urgentarea activității la siloz. În al doilea rînd, în perioada zilelor ploioase, aici insilozarea a stagnat complet. În al treilea rînd, în cooperativă nu s-a realizat nici o tonă de semisiloz, fapt ce a făcut ca, acum să se treacă la insilozarea întregii cantități planificate de 2200 t. Deficiențele semnificate pot fi înlăturate numai dacă, în aceste zile, se va lucra intens.

C.A.P. Vișoara

Insilozarea furajelor la cooperativa agricolă din Vișoara se desfășoară potrivit indicațiilor tehnice și organizatorice date de direcția generală județeană pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape. Recoltarea porumbului se execută concomitent: după strîngerea știuleților, combinele recoltează și toacă cocieni. Aceștia sînt transportați la siloz unde, sub directă supraveghere a **ing. Stela Vulcu**, șeful fermei zootehnice, sînt insilozăți, în straturi alternative de cocieni și colete de sfeclă. Ca și în celelalte unități vizitate constatăm preocuparea operatorilor de a ridica construcții trainice pentru conservarea furajelor. Silozurile din beton sînt o mărturie elocventă a acestei preocupări.

Planul cooperativei prevede pentru siloz cantitatea de 1640 t, iar pînă la 25 septembrie se insilozase peste 1000 t. Viteza zilnică de lucru este de 100 t, ceea ce face ca în 6—7 zile operația să se încheie. **Ing. Vulcu** arată că eliberarea terenului de cocieni condiționează însuși însămișatul griului, fapt care menține ritmul ridicat de lucru la siloz și creează condiții bune pentru depășirea cantității de siloz planificate.

Asociația Intercooperatistă Șintereag

Aici am fost martorii unui eveniment cu totul deosebit: la asociația intercooperatistă pentru creșterea și îngrășarea taurinelor pe grătare, s-a dat în folosință primul grajd modern. În urma modernizării celor 4 grajduri, capacitatea de producție a asociației va fi de 2500 viței pe an. **Ing. Ioan**

Ilies, director general adjunct cu producția zootehnică, arată că în numai două unități cu această capacitate s-ar produce întreaga cantitate de carne de taurină ce revine județului.

Efectivul mare de animale impune luarea unor măsuri corespunzătoare pentru asigurarea furajelor. Conducerea asociației intercooperatiste s-a îngrijit din timp să conserve cantități îndestulătoare de nutrețuri. După ce, încă din vară, a insilozat circa 500 t. de lucernă și alte câteva sute de tone de rapiță, în amestec cu lucernă și pălămidă, acum se încheia un supersiloz de 1000 t. Pentru a grăbi lucrările, la siloz a lucrat permanent o tocătoare mecanică, iar tractoarele au transportat importante cantități de cocieni tocați, direct din cîmp. **Medicul veterinar Teofil Sabău**, directorul complexului, arată că asigurarea asociației cu teren pentru producerea furajelor este o măsură dintre cele mai bune. În felul acesta, răspunderea pentru realizarea planului de producție revine asociației în exclusivitate.

În situația operativă centralizată la județ, la sfîrșitul săptămîinii trecute, se constată și unele deficiențe în ce privește asigurarea furajelor în câteva cooperative agricole. Pentru înlăturarea lor acționează energic atît comitetul județean de partid cît și direcția generală județeană. La unele unități agricole cooperatiste ca: Chiuza, Chiraș, Ciceu Giurgești, Mihăești, Simmihaiu de Cîmpie, Urmeniș, Șopteriu, procentul de insilozări este sub 50%. La cooperativele agricole din Șieu, Ciceu Giurgești și Dumitra, finul s-a strîns și depozitat în proporție de mai puțin de 50%, iar la cooperativa din Simmihaiu de Cîmpie procentul menționat s-a depășit cu puțin.

Deși se recoltează peste 700 ha cu sfeclă, ceea ce reprezintă circa 12000 t de sfeclă, nu se insilozase decît 338 t de colete și frunză de sfeclă din care la cooperativa agricolă din Braniștea — 200 t și la cea din Urmeniș — 120 t. Alte cooperative, ca cele din Chiuza, Crainimăt, Galații Bistriței, Matei, Orofaia, Reteag, Silvișu de Cîmpie, Șieu Măgheruș, Șopteriu etc, deși recoltaseră suprafețe cuprinse între 20 și 45 ha de sfeclă nu insilozaseră nimic din frunzele și coletele rezultate după fasonatul rădăcinilor.

Aceste deficiențe pot fi și trebuie înlăturate. Condițiile atmosferice sînt prielnice insilozării. Activitatea specialiștilor influențează direct și pozitiv ritmul de lucru la asigurarea furajelor. Mijloacele mecanice și atelajele cooperativele ca și mașinile din dotarea S.M.A. pot lucra la insilozat, în regim prelungit de timp, chiar și noaptea. La aceste condiții trebuie adăugată inițiativa consiliilor de conducere, preocuparea acestora și a tuturor operatorilor pentru a asigura hrana animalelor la un nivel îndestulător.

Ion MANEA

COLTUL APICULTORULUI

LUCRĂRI DE TOAMNĂ ÎN STUPINĂ

După terminarea culesurilor de vară, de la sparceță, tei, fincașă, floarea-soarelui etc., apicultorul începe pregătirile de iarnă în stupină. De modul cum sînt îngrijite și pregătite pentru iernat, în această perioadă, depinde, în mare măsură, iernarea fără pierderi a familiilor de albine, dezvoltarea lor în sezonul următor.

Pentru a realiza, în bune condiții, aceste obiective este necesar ca apicultorul să intervină astfel încît familiile de albine să fie puternice, cu multe albine tinere, să aibă asigurate rezerve de hrană suficiente și de bună calitate, măci tinere și prolifică. Dacă la începutul toamnei există un cules bun de bostănoase, trifoi alb din otavă, busuioac de miriște etc., albinele depozitează mierea în fagurii din cuib, ocupînd toate celulele goale, astfel că matca nu mai are unde să depună ouă; se produce „blocarea cuibului”. Această situație anormală, se remediază scoțînd provizoriu din cuib 1—2 faguri mărginași cu miere care se pun la păstrare în schimb lor, se va introduce în mijlocul cuibului, o dată la 4—8 zile, cîte un fagure clădit cu celule de albine lucrătoare, de culoare cafenie. După încetarea culesului și recoltarea mierii se execută controlul general al familiilor de albine, prin care apicultorul are posibilitatea să afle cantitatea de puieți, calitatea măciilor, proviziile de hrană, starea fagurilor din cuib și, în funcție de acestea să asigure condițiile optime pentru pregătirea de fernet sau să intervină pentru anumite remedieri.

Cu ocazia controlului general de toamnă se vor înlocui măciile bătrîne, cu măci tinere împerecheate, selecționate. În cazul în care, în timpul sezonului cald, apicultorul a format familii de albine cu măci ajutoare, la începutul lui septembrie-octombrie, poate uni familia ajutoare cu cea de bază, obținînd colonii cu populație puternică, capabilă să ierneze în condiții optime.

Cu cît familiile sînt mai puternice cu atît numărul albinelor tinere va fi mai mare, iar pierderile de albine pe timpul iernii vor fi mai mici. De aceea, se recomandă ca apicultorii să restringă și să împacheteze cuibul, să deplaseze familiile de albine la culesul tîrziu de toamnă, sau să intervină prin hrăniri de stimulare suplimentară. Aceasta se realizează prin des-căpăcirea fagurilor cu miere, sau prin hrăniri cu miere, sirop de zahăr, amestec de miere și păstură. Hranirea de stimulare dă rezultate bune numai dacă în cuib există provizii abundente de miere și păstură, precum și fagurii necesari ouăului măciilor.

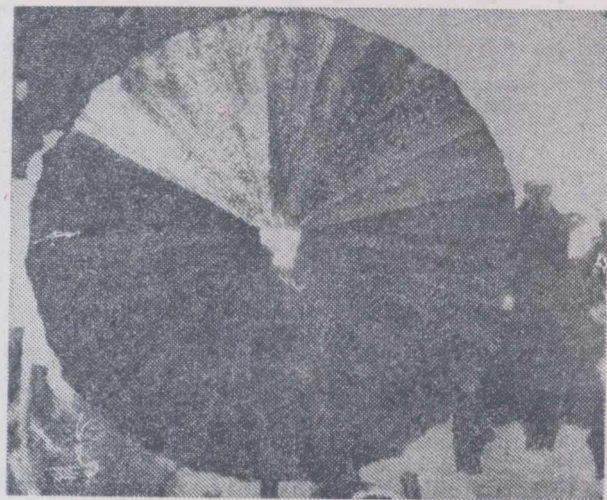
În această perioadă, apicultorul va avea grijă să reducă treptat cuibul, pe măsură ce timpul se răcește și numărul de albine se micșorează. Astfel, cuibul se concentrează în dreptul urdinișului, se limitează la un număr mic de faguri ce pot fi ocupați complet de albine; fagurii cu puieți se îngrădesc cu faguri cu miere și păstură; în cuib se lasă numai faguri de culoare cafenie din care vor ecluziona 3—4 generații de albine.

B. NICOLAE
apicultor

Asigurarea furajelor pentru hrana animalelor este una din preocupările cotidiene ale lucrătorilor din zootehnie. Aspect de la umplerea silozului aerian cu furaje pentru iarnă la I.A.S. Rogova, județul Mehedinți.

Obiect al unei manifestări de prestigiu

„TRANDAFIRUL NEGRU“

Însemnări de la lucrările celui de-al II-lea Simpozion internațional pentru creșterea oilor Caracul

Între 21—25 septembrie a.c., la Piatra Neamț s-au desfășurat lucrările celui de-al II-lea Simpozion internațional pentru creșterea oilor Caracul. Manifestare tehnico-științifică de prestigiu — organizată de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.) și Federația Europeană de Zootehnie (F.E.Z.) — simpozionul a atras un număr de peste 300 de participanți, dintre care mai bine de 70 de oaspeți din peste 20 de țări ale lumii. Le-a fost dat, astfel, locuitorilor „Perlei Moldovei” — cum pe bună dreptate este supranumit orașul de la poalele Ceahlăului — să-și dovedească încă o dată renumele lor calități de gazde.

Așa cum arăta în cuvântul său de deschidere a lucrărilor *ing. Florin Chițu*, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, președintele comitetului român de organizare a simpozionului, România socialistă a fost bucuroasă să ofere ospitalitatea sa acestei manifestări care, prin numărul mare al celor prezenți — oameni de știință și cercetători de renume, specialiști, crescători, reprezentanți ai industriei prelucrătoare și comerțului din țările cu pondere în creșterea oilor pentru pielele — se înscrie ca o importantă preocupare în domeniul zootehniei.

Colaborarea tot mai strinsă dintre oamenii de știință, specialiștii și practicienii din toate țările s-a dovedit încă o dată o cale sigură de valorificare a capacităților creatoare, a talentelor și energiilor puse în slujba progresului general.

A stat în atenția organizatorilor — și aceasta merită evidențieri speciale — ca întregul program al simpozionului, unitar ca scop și idee, multilateral ca forme de manifestare, să îmbine frumosul cu utilul, știința și cercetarea cu practica nemijlocită, activitatea încordată cu agrementul.

În primele trei zile, în modernă sală de cultură a sindicatelor din Piatra Neamț, participanții la simpozion au auzit un interesant program de referate grupate — potrivit conținutului lor — în patru grupe distincte: „Creșterea, întreținerea și exploatarea oilor Caracul”, „Genetica și ameliorarea oilor Caracul”, „Prevenirea și combaterea bolilor la oi”, „Valorificarea pielicelelor de miel Caracul”.

Atât conținutul referatelor prezentate, cât și discuțiile purtate pe marginea lor au permis desprinderea unor concluzii valoroase pe linia îmbunătățirii permanente a tehnologiilor de creștere și exploatare, a ameliorării genetice a efectivelor de oi Caracul, a perfecționării metodelor de prevenire și combatere a diferitelor boli și de prelucrare în condiții optime a principalului produs din această ramură a zootehniei — pielicelele.

Ne-ar fi greu ca, într-un spațiu restrâns, să facem referiri de amănunt în legătură cu bogăția datelor informaționale și a concluziilor practice desprinse din lucrările prezentate. Totuși, amintind câteva dintre referate, intenționăm să subliniem gama vastă a problemelor supuse dezbaterii. Astfel, referatele „Cercetări privind perfecționarea tehnologiei de întreținere a oilor Caracul și a producției de pielicele”, „Specificul creșterii oilor Caracul în condițiile pășunatului montan din Tadjikistan”, „Practica creșterii oilor Caracul în regiunile sudice ale Africii”, din cadrul primei grupe de preocupări, au oferit o sinteză a diferitelor sisteme de creștere practicate în zonele unde această rasă își găsește cea mai largă răspândire.

O altă grupă de referate, dintre care amintim „Cercetări genetice în creșterea oilor de rasă Cara-

cul”, „Legile eredității buclajului în formă de tub”, „Modificările paratipice ale însușirilor pielicelelor și metode de selecție la oile Caracul”, „Seleția după nuanța culorii la oile Caracul”, „Contribuții la studiul polimorfismului genetic al transferinelor și hemoglobinelor la rasa Caracul”, „Creșterea Caracului alb în sud-vestul Africii”, „Parametrii genetici în creșterea oilor Caracul” și-au adus o contribuție însemnată la elucidarea unor probleme de genetică și ameliorare de mare actualitate.

Cu viu interes au fost urmărite referatele al căror conținut a vizat unele probleme de mare actualitate în domeniul medicinei veterinare. „Reducerea potențialului infestant al pășunilor în nematodele gastro-intestinale”, „Observații asupra tratamentului și profilaxiei necrobacilozei la ovine”, „Eficacitatea preparatului Cambendazole față de nematozii gastro-intestinali și Dicrocoelium dendriticum la oi” și altele au constituit tot atâtea subiecte de discuții interesante, de aprecieri elogioase în legătură cu activitatea laborioasă a autorilor.

În sfârșit, o ultimă grupă de referate — dar nu și cea mai puțin importantă — „Tendințe și metode în finisarea blănurilor Caracul în România”, „Aspecte din conservarea primară și preindustrializarea blănurilor Caracul negre și țurcane brumării”, „Sortimentul pielicelelor Caracul”, „Principii și probleme privind innobilarea pielicelelor Caracul”, „Confecții din pielicele Caracul” etc. au fost atent urmărite, viu discutate.

Paralel cu prezentarea și audierea referatelor științifice, participanții la simpozion au putut urmări o interesantă gamă de filme și diapozitive românești și străine, al căror conținut a întregit cunoștințele legate de aria de răspândire a oilor pentru pielicele, de specificul zonelor respective.

În pauze, între referate, sau după prezentarea lor, participanții la simpozion au admirat expoziții de confecții, colecții de pielicele Caracul de diferite nuanțe și culori, autentice miracole ale „trandafirului negru” — cum este supranumită această rasă.

De o apreciere unanimă s-au bucurat exponatele întreprinderii de comerț „Sojuzpushnina” din Moscova, precum și expoziția didactică de prelucrare a pielicelelor de miei Caracul, în confecții finite, organizată în colaborare cu Întreprinderea „Brühlpelz” din Leipzig. Au reținut atenția și standurile întreprinderilor Merck Sharp-Dohme, în special prin produsul Thibenzole, un hormon sintetic de sincronizare a căldurilor. În saloanele modernului hotel Ceahlăul, participanții la simpozion au trecut în revistă parada modei — o interesantă prezentare de modele de îmbrăcăminte confecționată din pielicele de miel Caracul și de port național românesc — organizată în colaborare cu Întreprinderea Brühlpelz din Leipzig și Întreprinderea H. Bormann din Magdeburg — R.D.G.

Printre frumusețile pitorești ale județului Neamț, printre așezările cu semnificație însemnată în istoria și cultura neamului nostru, Cetatea Neamțului, Humuleștii lui Creangă, minăstirile Agapia, Văratec și Neamț, hidrocentrala de la Bicaz și multe altele, oaspeților li s-a oferit prilejul de a cunoaște și o întreprindere agricolă de stat. Aceasta a fost zona Dumbrava din cadrul I.A.S. Roman, care dispune de un valoros nucleu de peste 1500 de oi pentru pielicele și de o fermă în care se cresc 300 de vaci de rasă Holstein, de mare productivitate. În timpul vizitei a fost organizată o interesantă demonstrație hipică cu prilejul căreia, alături de cai arabi, lipițani și ghidrani, oaspeții au putut cunoaște mai îndeaproape caii huțuli formați și crescuți pe aceste meleaguri, prietenii credincioși de peste timpuri ai răzeșilor lui Ștefan cel Mare.

Străbătând un itinerar plin de frumuseți, de vestigii istorice, de realizări contemporane croite în contururi îndrăznețe, de la Piatra Neamț, trecând prin Suceava — vechea cetate de scaun a Moldovei — participanții la simpozion s-au oprit la Botoșani, leagănul copilăriei lui Ștefan cel Mare, Mihail Eminescu, al lui Nicolae Iorga, George Enescu și alții.

În acest județ își desfășoară activitatea Stațiunea experimentală zootehnică Popăuți, specializată în creșterea oilor Caracul, înființată încă din anul 1909, ca tamazlic de taurine moldovenești depozit de tauri și lăptărie. Printre preocupările sale științifice prioritare figurează: elaborarea programului de ameliorare a ovinelor Caracul, stabilirea sistemului de încrucișări pentru producerea pielicelelor de tip industrial, optimizarea tehnologiei de alimentație a ovinelor pentru pielicele, elaborarea de tehnologii de exploatare intensivă în creșterea ovinelor pentru pielicele etc. Paralel cu sectoarele sale de activitate și cu laboratoarele moderne, stațiunea a prezentat oaspeților o bogată colecție de ovine crescute în țara noastră, o gamă de carcace au evidențiat calitățile acestora și în direcția producției de carne. Fără îndoială că, așa cum era și firesc, atenția a fost reținută de calitatea materialului Caracul și a metişilor crescuți în stațiunea Popăuți.

Prilej de cunoaștere reciprocă, de rodnic schimb de experiență, cel de-al II-lea Simpozion internațional pentru creșterea oilor Caracul — Piatra Neamț 1971 — și-a adus o contribuție meritorie la realizarea unor importante progrese în această apreciată ramură a zootehniei.

Ing. Lucian ROȘCA

DIN IMPRESIILE PARTICIPANȚILOR STRĂINI

A. S. DEMIRÜREN, reprezentantul F.A.O.:

În numele directorului diviziei de zootehnie și medicină veterinară din cadrul F.A.O. și al meu personal îmi exprim mulțumirile față de guvernul român care a făcut posibilă desfășurarea în România a lucrărilor celui de-al II-lea Simpozion internațional pentru creșterea oilor Caracul. Cât privește locul de desfășurare a lucrărilor, Piatra Neamț este un oraș minunat.

Dr. PIERRE CHARLET, reprezentant al Federației Europene de Zootehnie, profesor la Institutul Național de agronomie din Paris:

Meritul mare al acestui sim-

pozion este că a permis cercetătorilor să-și schimbe opiniile în legătură cu creșterea unei specii în condiții extensive, acum când se răspindesc vertiginos sistemele intensive. Este clar că viitorul Caracului este asigurat de două elemente esențiale, după părerea mea: valorificarea eficiență a unor zone lipsite de interes pentru alte specii și de bușeu pe piața mondială, asigurat de gustul pentru frumos și elegant. Sint fericit că am posibilitatea să remarc că prima manifestare în România a Federației Europene de Zootehnie coincide și cu o reușită deplină, excelentă.

M. J. MUKANOV, șeful Direcției generale pentru creșterea oilor Caracul din Ministerul Agriculturii al U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice:

Grupul de specialiști sovietici este încântat de munca prietenilor români, a comitetului de organizare, pentru reușita deplină a lucrărilor simpozionului. Știm că avem o pondere însemnată în creșterea Caracului și de aceea am simțit o responsabilitate în a ne prezenta la simpozion cu tot ceea ce avem mai bun, să contribuim la succesul lucrărilor. În ce ne privește, os-

pitalitatea cu care am fost înconjurați ne-a făcut să ne simțim minunat. În timpul lucrărilor am revăzut prieteni mai vechi, am cunoscut alții noi. Ce ne-ar putea bucura mai mult?

EMIL H. KRISCHKE, președintele asociației crescătorilor de oi Caracul din Austria, membru fondator al Federației Europene de zootehnie:

Cred că sint în asentiamentul tuturor participanților când apreciez reușita simpozionului ca excepțională. În marea familie a

crescătorilor de oi Caracul, la aceeași masă, au discutat în deplină egalitate, oameni de știință, specialiști, practicieni, indiferent de mărimea țării pe care o reprezentau. Din noutățile pe care le-am auzit, ne vom „hrăni” încă cel puțin patru ani, până la simpozionul următor. Începând de la conducerea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, continuând cu organele de stat din Piatra Neamț și Botoșani și terminând cu unitățile agricole vizitate, totul ne-a convins de marea ospitalitate a românilor, egală pentru toți participanții.

CONSILIILE INTERCOOPERATISTE —

organe active de îndrumare și sprijin pentru dezvoltarea cooperativelor agricole

În realizarea programului stabilit de conducerea partidului și statului nostru pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii, program menit să asigure îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea al P.C.R., consiliile intercooperatiste au un rol dintre cele mai importante, ele participă în mod direct la rezolvarea problemelor de bază ale cooperativelor, la efortul pe care acestea îl fac pentru creșterea producției agricole, vegetale și animale.

După cum este cunoscut, în atribuțiile consiliilor intercooperatiste intră, în principal, concentrarea posibilităților cooperativelor în vederea folosirii mai raționale a pământului, a fondurilor de investiții, a mijloacelor mecanice, a specialiștilor și a forței de muncă, pentru creșterea continuă a producției, a avutului obștesc și a veniturilor cooperativelor. Discutarea periodică, în mod organizat, în cadrul consiliilor intercooperatiste, a problemelor legate de producție și, în general, de dezvoltarea fiecărei cooperative agricole, asigură o mai rațională organizare a proceselor de producție, punerea imediată în aplicare a inițiativelor bune izvorite din experiența unităților fruntase, folosirea mai eficientă a bazei tehnico-materiale create.

În raport de zona în care sînt situate, cele 135 cooperative agricole din județul Hunedoara au fost grupate în 12 consilii intercooperatiste. Ca președinți și vicepreședinți au fost aleși cei mai buni specialiști și președinți din consiliile de conducere ale cooperativelor agricole componente. Încă de la înființarea lor, prin grija organelor de partid, de stat și agricole, s-a căutat ca munca acestora să aibă la bază un plan judicios, activitatea desfășurându-se în ședințe de lucru periodice. În afară de aceste ședințe periodice, în preajma campaniilor agricole sau pe parcursul lor, cînd este necesar, consiliile intercooperatiste fac analize operative pentru rezolvarea unor sarcini urgente.

În primele ședințe de după constituire, consiliile intercooperatiste au

Ing. Aurel NISTOR

director general
al Direcției generale pentru agricultură,
industrie alimentară, silvicultură și ape
a județului Hunedoara

discutat și concretizat probleme de zonare, de concentrare și specializare a producției, au stabilit obiectivele de investiții, organizarea secțiilor S.M.A., repartizarea utilajului și a mecanismelor. La întocmirea planului de producție al cooperativelor pe anul 1971, consiliile intercooperatiste au avut, de asemenea, o participare activă în repartizarea justă a sarcinilor pe unități, sarcini care au fost discutate și aprobate apoi în adunările generale ale unităților.

Ca rezultat al propunerilor făcute și măsurilor stabilite în cadrul consiliilor intercooperatiste pe linia profilării și specializării producției, în județul nostru au fost organizate un număr de 14 ferme horticole, 3 ferme de producere a semințelor, 40 ferme zootehnice, 1 fermă de creștere a vițelilor pentru reproducție. Producția de legume, cartofi și sfeclă de zahăr a fost concentrată pe suprafețe mai mari în cooperativele agricole cu condiții de favorabilitate corespunzătoare acestor culturi. Planțele medicinale au fost repartizate numai consiliului intercooperatist Orăștie, care a organizat cooperarea unităților cu întreprinderea de achiziționare și prelucrare a acestora.

Punerea în funcțiune, la întreaga capacitate, a complexului intercooperatist de sere legumicole de la Sintandrei, pe suprafața de 12 ha, a complexului intercooperatist de îngrășare a tineretului ovin de la Simeria, cu o capacitate de 30 000 capete și construirea unui complex intercooperatist de îngrășare a tineretului bovin la Orăștie, cu o capacitate de 5 000 capete au fost alte probleme ce s-au rezolvat la timp și competent.

Prin organizarea fermelor, prin concentrarea și specializarea producției agricole-vegetale și animale — a fost posibilă creșterea numărului specialiștilor legați direct de producție, s-a întărit răspunderea acestora pentru aplicarea tehnologiilor înaintate, menite să ducă la ridicarea nivelului producției în unitățile respective. În următorii ani, profilarea și specializarea producției agricole se vor accentua, în vederea realizării progresului preconizat în dezvoltarea agriculturii noastre.

Tot pe baza propunerilor făcute de consiliile intercooperatiste, cu sprijinul U.J.C.A.P., în numeroase unități au fost dezvoltate activități anexe pentru producerea și asigurarea materialelor de construcții necesare realizării obiectivelor proprii de investiții, apoi secții anexe pentru valorificarea diferitelor resurse locale, precum și echipe de construcții și prestări de servicii. În prezent, funcționează un număr de 110 secții anexe în cadrul cooperativelor agricole, care satisfac cerințele unităților și constituie importante surse de sporire a veniturilor.

Alături de realizările menționate, organizarea stațiilor de mecanizare a agriculturii pe consilii intercooperatiste și coordonarea activității secțiilor de mecanizare de către specialiștii din cooperative, au condus la rezolvarea mult mai bună a problemelor de mecanizare a lucrărilor. Peste tot s-a simțit o serioasă îmbunătățire în ceea ce privește folosirea mașinilor agricole, calitatea și executarea la timp a lucrărilor. Acest lucru a fost demonstrat, în mod deosebit, în perioada campaniei de recoltare și tragerii din acest an cînd, în majoritatea unităților cooperatiste, s-a realizat o producție, la culturile de păioase, mult superioară anilor precedenți, iar stringerea recoltei s-a terminat într-o perioadă mai scurtă și cu pierderi reduse. Așa, de exemplu, cooperativele agricole de pe raza consiliilor intercooperatiste Deva, Simeria și Geoagiu, care au avut cele mai mari suprafețe cultivate cu păioase, au obți-

nut, în medie, producții între 2 000 — 3 000 kg/ha, fiind și primele unități care au terminat recoltarea. La aceasta, o contribuție de seamă au adus-o stațiile de mecanizare care, în noile condiții, au cuprins mai ușor activitatea secțiilor, au cunoscut mai bine situația din fiecare cooperativă, avînd posibilități să intervină imediat pentru remedierea deficiențelor, să facă operații mișcările necesare de utilaje.

Pentru sprijinirea activității consiliilor intercooperatiste s-a stabilit ca fiecare specialist de la direcția generală județeană să răspundă direct de cîte un consiliu pe întregul an. De asemenea, îndrumătorii contabilii de la direcția generală județeană, inspectorii băncii pentru agricultură și industrie alimentară, juriștii de la U.J.C.A.P., au fost repartizați pe consilii intercooperatiste pentru îndrumarea și sprijinirea activității cooperativelor agricole. După cîte știm, M.A.I.A.S.A. intenționează să organizeze activitatea circumscripțiilor veterinare tot pe raza consiliilor intercooperatiste. Considerăm că și această măsură se va înscrie ca o acțiune pozitivă în contextul acțiunilor organizatorice întreprinse pînă acum.

Apreciem că ar fi bine ca și activitatea pe linia protecției plantelor și a reproducției animalelor să fie organizată tot pe consilii intercooperatiste. De altfel, și evidența la nivelul județului se ține pe unități grupate în consilii intercooperatiste, ea permițînd urmărirea mai operativă a modului cum se realizează sarcinile de plan.

O mențione: cu toate că din partea majorității președinților de consilii intercooperatiste se observă mult interes pentru rezolvarea diferitelor probleme, activitatea lor este stînjinită de sarcinile pe care le au de îndeplinit în cadrul unităților. Pentru viitor se simte nevoia de a se găsi o modalitate ca președinții de consilii intercooperatiste să nu mai fie legați de o unitate de producție, ci permanentizați în fruntea consiliilor, pentru a putea urmări și îndruma mai eficient activitatea în toate cooperativele. În felul acesta credem că activitatea de sprijinire a cooperativelor se va îmbunătăți. Organele agricole județene vor putea cuprinde și rezolva de asemenea mai bine sarcinile care trebuie îndeplinite.

Prin îmbunătățirea continuă a activității consiliilor intercooperatiste, prin sprijinul competent pe care acestea îl acordă pentru întărirea cooperativelor se poate ajunge la ridicarea, în scurt timp, a tuturor unităților la nivelul celor fruntase, la sporirea veniturilor cooperativelor, la creșterea continuă a aportului sectorului cooperatist la agriculturii la progresul general al țării.

Construcția de sere-inmulțitor și solarii

Un sector de investiții mai bine controlat!

Sporirea continuă a producției de legume, pentru tot mai buna aprovizionare a pieței și a industriei prelucrătoare, este o sarcină permanentă, de importanță deosebită, pusă de conducerea de partid și de stat în fața legumicultorilor. Pentru aceasta sînt afectate suprafețele necesare, se asigură semințe de calitate tot mai bună, fonduri bănești și materiale etc. În același scop s-a pus în practică metoda producerii centralizate a răsadurilor.

Experiența a arătat că asigurarea din timp a unui material vigorous de plantat, în sere, solarii sau în cîmp constituie o cale eficientă de obținere a unor producții timpurii, sporite la hectar. Dovada a fost făcută în numeroase unități agricole. În județul Arad, de pildă, legumicultorii care au primit răsaduri de calitate și au aplicat o agrotehnică corespunzătoare au reușit, în anul curent, să obțină o producție mare de legume timpurii, care a contribuit în mod substanțial la depășirea planului de export, pe județ, cu circa 50% și la acoperirea planului de export al Centralei pentru producția, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor.

Din păcate însă nu peste tot s-a înțeles importanța economică a producerii centralizate a răsadurilor. Deși acțiunea pentru realizarea acestor investiții a fost bine concepută, în practică ea nu s-a realizat în ritmul și la nivelele prevăzute. În 1970, bunăoară — după cum ne-a informat ing. Mihai Ștefănescu, șeful serviciului investiții pentru horticultură din C.P.V.I.L.F. — s-a propus să se construiască 56 asemenea centre, din care 52 reveneau asociațiilor intercooperatiste. Cîte din ele au fost

date în funcțiune, e greu de spus. Pînă la data de 20 septembrie 1971 o asemenea evidență nu exista la nivelul centralei de resort.

Totuși, o serie de astfel de obiective au fost date în folosință integral sau parțial. În județul Buzău, de exemplu, au produs răsaduri centrele de la Săgeata și Scurtești, în județul Galați — centrul de la Tulucești; în Ilfov au funcționat 20 de centre, în Bihor — 13 centre etc. Aceasta demonstrează că, acolo unde preocuparea a fost asiduă pentru folosirea judicioasă a fondurilor de investiții alocate, construcția s-a desfășurat mulțumitor.

Notăm că nici în acest an, într-o serie de județe, această acțiune n-a demarat cum se cuvine. Au fost prevăzute 38 de centre (o parte replanificate din 1970). Unele dintre aceste obiective au fost „atacate” de constructori (de exemplu, la Roman, județul Neamț, Văleni, județul Dimbovița, Seșarcea și Băilești, județul Dolj, Valea lui Mihai, județul Bihor, Tg. Mureș, județul Mureș etc.), dar altele se află în fața de... proiectare, deschidere a finanțării sau contractare. Din cele 420 milioane lei (care includ și fondurile pentru construcția a 155 hectare de solarii reci) s-au realizat în jur de 48 milioane.

Aproximativ 95% din aceste construcții se efectuează

de către Uzinele de fabricații, reparații și montaj în agricultură, restul în regie sau cu alți executanți. De ce nu-și face datoria unitățile din cadrul C.I.F.R.M.A. în sarcina cărora a fost dată, în mare măsură, efectuarea acestor construcții-montaj? În parte, pentru că acestora nu li s-au asigurat la timp proiectele necesare, documentația completă. Apoi, pentru că o serie de lucrări au fost condiționate de asigurarea materialelor de către întreprinderile județene de aprovizionare tehnico-materială. Și nu în mică măsură, din cauză că, pe alocuri, conducerea unor uzine au subapreciat îndeplinirea riguroasă a obligațiilor contractuale asumate.

Oricît de mari ar fi fost greutățile, realizarea investițiilor în 1970, și cu deosebire în acest an, ar fi decurs cu totul altfel dacă acest sector de activitate ar fi fost mai bine controlat de către direcțiile generale județene, de întreprinderile pentru producția, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor. Un exemplu negativ ni-l oferă, bunăoară, județul Ialomița. Aici s-au prevăzut să se construiască 7 centre, dar nu s-a realizat nici unul. Mai îngrijorător este faptul că nici acum nu se acționează cu exigența necesară. La fel, în județul Teleorman unde la unicul centru propus nu s-a făcut mare

lucru, eficiența investiției fiind astfel de la început diminuată.

Proiecte tip s-au asigurat de către Centrală, ele urmînd a fi adoptate doar la teren. De comun acord cu Banca pentru agricultură și industria alimentară s-a obținut aprobarea (derogarea) de a se începe lucrările chiar și numai pe baza proiectului-tip, neadaptat la condițiile locale. Dar de aceste înlesniri nu prea s-au grăbit să profite cei interesați direct. Nici măcar pentru realizarea solarilor reci nu se acționează cu responsabilitate necesară. Și pentru acestea s-au trimis proiecte-tip care aproape că n-au nevoie de adaptări. Dar și în acest domeniu s-a lucrat cu... incetinitorul.

Este neîndoios că sînt de învins unele greutăți, îndeosebi în ceea ce privește procurarea unor materiale sau utilaje. Dar a ne ascunde în continuare după paravanul unor „cauze obiective” înseamnă a vădi aceeași tendință de subapreciere a acestui domeniu important de investiții, de care este legată creșterea substanțială a producției de legume și în final, creșterea veniturilor unităților cultivatoare.

Este știut că direcțiile generale județene n-au în organizarea lor un aparat mare pentru horticultură. Dar ele, n-au ehamat la ordine întreprinde-

rile județene pentru producția, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor, au lăsat ca treburile să se desfășoare de la sine. La rîndul lor I.J.P.V.I.L.F. — care au o dublă subordonare — n-au fost controlate sistematic, cum era normal, de către centrală. Sub acest aspect trebuie menționat că abia de cîrind s-a pus la punct un sistem informațional adecvat.

Conducerea de partid și de stat acordă o deosebită atenție dezvoltării legumiculturii. Este de datoria tuturor direcțiilor generale județene, a întreprinderilor de profil, a centralei de resort, de a acționa intens în direcția organizării judicioase a muncii pe șantier, pentru a se asigura recuperarea răminerilor în urmă.

Conjugarea eforturilor unităților beneficiare și ale celor pendinte de C.I.F.R.M.A., cu ale întreprinderilor județene pentru producția, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor, ridicarea responsabilității tuturor cadrelor de conducere, organizarea mai judicioasă a muncii și întărirea disciplinei pe șantier, concomitent cu sporirea sprijinului din partea D.G.A.T.M. în ceea ce privește procurarea materialelor sau utilajelor, sînt de natură să impulsioneze considerabil ritmul lucrărilor pe șantierele respective. Ceea ce se cere acum este ca de jos pînă sus să se nominalizeze răspunderile și să se urmărească riguros, pe bază de grafice, pe obiective și pe decade, mersul operațiilor. Numai astfel, investițiile alocate de stat sau cele aduse de unități în asociații intercooperatiste de acest tip vor da peste tot, la timp, roadele scontate.

Ing. V. STANCU

Industria alimentară

Ploile abundente căzute la sfârșitul lunii august și mijlocul acestei luni au favorizat dezvoltarea luxuriantă a foilor de tutun de sub vîrf și vîrf, precum și a celor de pe lăstari. Ca urmare a acestui fapt s-au creat condiții pentru depășirea producțiilor de tutun evaluate la sfârșitul lunii august, la toate cooperativele agricole de producție care cultivă această plantă aducătoare de mari venituri. Din verificările făcute pe teren și din analiza datelor centralizate se constată, însă, că într-un mare număr de cooperative agricole stringerea foilor de tutun nu se face pe măsura ajungerii lor la maturitatea tehnică. Cantități mari de tutun nerecoltate încă sînt în județele Ialomița, Buzău, Ilfov, Argeș, Vrancea, Alba, Cluj, Bihor, Mureș, Satu Mare, Teleorman, Galați, Timiș. De exemplu, în județul Ialomița numai la cooperativele agricole de producție Iazu, Bunești, Scinteia, Grindu, Colilia, Reviga, Rovine și Cocora, mai sînt de recoltat peste 200 tone de tutun. În județul Teleorman la cooperativele agricole de producție din comunele Buzescu, Plosca, 8 Martie, Stejarul, nu s-a strîns pînă la această dată decît jumătate din recoltă, iar la cooperativa agricolă de producție „Steagul roșu” din Mavrodin s-au recoltat pînă la 29 septembrie a.c. numai 3 tone de tutun din cele 20 tone cîte au rezultat de pe suprafața cultivată cu această plantă tehnică. Cooperativele agricole de producție Mărtinești, Bogza, Ciorăști, Spătăreasa, Rimniceni și altele mai au de recoltat peste un sfert din producția acestui an.

Mai grav se prezintă situația în Banaț, o zonă tradițională în cultivarea tutunului: cooperativele agricole de producție din Ciacova, Folea, Jamul Mare, Butin, Bazoșul Vechi, Ianova, Biled, Cernăteaz, Tormac, Cenei și Checea din județul Timiș nu au recoltat deloc tutun în ultimele două săptămîni, cu toate că în plantații sînt foarte mul-

te foi ajunse la maturitate, care au început să se degradeze calitativ.

Astfel de cazuri se găsesc în majoritatea județelor în care se cultivă tutun, iar ceea ce este mai îngrijorător, este faptul că în unele cooperative agricole — e adevărat, puține la număr — au început să se taie plantațiile de tutun, **contrar indicațiilor conducerii ministrului nostru de a se efectua această lucrare numai după data de 10 octombrie**

reprezintă, în fond, pentru cooperative și membrii lor, însemnate surse de venituri bănești, iar pentru stat o importantă sursă de acumulări.

În scopul asigurării unor venituri cît mai mari de la cultura tutunului, al respectării condițiilor asumate prin contracte și pentru a contribui într-o măsură cît mai mare la asigurarea fondului de stat, conducerile cooperativele agricole și specialiștii din cadrul acest-

GRIJĂ DEOSEBITĂ PENTRU ÎNCHEIEREA RECOLTĂRII ȘI PRELUCRĂRII TUTUNULUI!

și numai atunci cînd s-au recoltat toate foile industrializabile. Considerăm că tăierea plantațiilor înainte de a se recolta toate foile este cu totul contrară intereselor cooperativele agricole și membrilor cooperatori. Cum pot justifica cei care iau astfel de măsuri folosirea forței de muncă efectuată cu producerea răsadului, plantarea tutunului în cîmp și executarea lucrărilor de întreținere, dacă o parte din producție se pierde în mod cu totul nejustificat, tocmai înainte de recoltare?

Se cunoaște că în această perioadă cooperativele agricole au de efectuat foarte multe lucrări agricole, însă aceasta nu poate să justifice pierderea unor importante cantități de tutun care

toră trebuie să asigure efectuarea la timp și în condiții satisfăcătoare a lucrărilor cerute de această plantă. O primă măsură este aceea de a se recolta într-o perioadă cît mai scurtă toate frunzele de tutun industrializabile, **atît de pe tulpină cît și de pe copiii.** Menționăm faptul că din foile de pe lăstari ajunse la maturitate și uscate în mod corespunzător se pot obține tutunuri de bună calitate. La soiurile Djebel și Molovata, ale căror foi de vîrf și de pe lăstari sînt mici, se poate practica recoltarea cu porțiuni de tulpină. În acest caz se elimină virful plantei sau al lăstarului cu foile crude și se taie tulpina la circa 5 cm sub ultima foaie de jos. Aceste porțiuni de tulpină cu foi se în-

șiră sau agață pe sfoară sau sîrmă și se așează la uscat în magazii, podul caselor ori șoproane. După uscarea foile acestea se detașează de pe tulpină și se pregătesc pentru predare.

Ținînd seama de temperaturile mai scăzute și umiditatea mai ridicată din timpul toamnei este indicat să se aplice o tehnologie de uscare specifică condițiilor acestui sfîrșit de an. Foile recoltate în această perioadă se vor înșira mai rar, perioada de dospire se va prelungi cu 2—3 zile, iar uscarea se va face în locuri adăpostite spre a fi ferite de influența ploilor și a cețurilor. În perioada de uscare a tutunului este necesar ca toate construcțiile existente la cooperativele agricole și membrii cooperatori, care pot fi utilizate pentru uscarea și păstrarea tutunului, să fie folosite la întreaga capacitate, iar tutunurile uscate să fie adăpostite în încăperi corespunzătoare pentru a fi ferite de umezeală, pînă ce se pregătesc pentru predare către întreprinderile contractante. Este cu totul dăunătoare calității tutunului practica unor membri cooperatori de a lăsa și ragurile de tutun la uscat sub cerul liber, pe garduri sau pereții caselor, mai ales în perioada de toamnă. La fel, este greșită stringerea șirurilor de tutun înainte de a se fi uscat complet nervura principală a foilor, deoarece, în astfel de situații, tutunurile sînt expuse mucegării. De asemenea, este indicat să se predea cantități cît mai mari de tutun în stare verde la întreprinderile care au uscătorii cu căldură artificială, iar unitățile cooperatiste care au în dotare astfel de uscătorii să le folosească la întreaga capacitate.

Condițiile favorabile, producțiile mari de tutun existente anul acesta în plantații și valoarea calitativă ridicată a acestora trebuie să constituie un factor mobilizator atît pentru conducerile cooperativele cît și pentru membrii cooperatori, de a-și spori veniturile din această cultură, evitîndu-se orice pierderi la recoltare sau prelucrare.

Ing. Mircea IRIMIE
director
în Centrala pentru cultura
și industrializarea tutunului

METAMORFOZELE PEȘTELUI

Înlăuntrul cotului pe care Dunărea îl face în aval de Tulcea se află binecunoscuta fabrică de conserve de pește. Mereu, zi și noapte domnește aici o activitate febrilă. Navele descarcă fără încetare, la cheul fabricii, cantități enorme de pește prins în mirifica împărăție a Deltei; din uriașul frigorifer situat pe celălalt mal al Danubiului, autocamioanele cără încontinuu alte cantități de pește, din specii felurite, aduse de peste mări și țări de către traulele din flota oceanică de pescuit.

„Oceanic” sau „de apă dulce”, peștele, odată ajuns la fabrica de conserve din Tulcea, se transformă într-o gamă largă de produse alimentare. În afară de conserve și semiconserve de pește, care însumează peste 80 de sortimente, aici se mai produc: făina de pește, un excepțional furaj pentru animale, guanina, o substanță chimică provenită din solzii de pește care, amestecată cu diferiți solvenți, asigură o seamă de lacuri foarte căutate în industria ușoară; se prepară chiar și pulpișoare de „pui de baltă” sau cozi de raci, delicatose mult apreciate la export.

„În vara aceasta — ne spune ing. Teodor Lăzăreanu, directorul adjunct al fabricii — colectivul nostru de muncă a avut marea cinste de a avea ca oaspete pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului. Vizita înaltului oaspete a constituit pentru noi un puternic imbold în muncă. Pe lângă aprecierile bune pe care le-a făcut la adresa fabricii noastre, privind acțiunea de autodotare cu utilajele necesare pentru prelucrarea peștelui, tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a dat prețioase indicații în legătură cu diversificarea producției noastre, cu extinderea și folosirea mai intensivă a suprafețelor productive existente. Aceste indicații ale secretarului general al partidului sînt de-acum înfăptuite sau în curs de înfăptuire.”

Pentru creșterea capacităților de producție a acestei întreprinderi specializate în prelucrarea peștelui a început construcția a încă unei fabrici de conserve, cu o capacitate de 5 000 tone pe an, care va fi amplasată la Sulina; ea va intra în producție în 1973. Fabrica din Tulcea va atinge, la sfârșitul cincinalului, o capacitate de prelucrare anuală de circa 17 000 tone.

Este în curs de realizare în amplu studiu care stabilește căile de valorificare superioară a crapului de crescătorie produs în numeroasele baze piscicole amenajate în ultima vreme în Delta Dunării; studiul are în vedere crearea unui „lanț de frig” între cherhanale și unitățile comerciale sau fabrica de conserve; peștele va fi transportat proaspăt, de la

punctele de pescuit pînă la consumator sau lîntile de preparare a conserveelor, cu ajutorul unei întregi rețele de nave frigorifice, autofrigidere sau alte autovehicule „de frig”. Se va asigura astfel o creștere substanțială a consumului de pește proaspăt provenit din Delta, respectiv o bună conservare a lui după ce a fost pescuit, ceea ce va conferi conserveelor o calitate superioară.

Demn de remarcat este faptul că la această fabrică se depun eforturi lăudabile pentru diversificarea continuă a preparatelor din peștele oceanic — sosit în cantități tot mai mari în uriașul frigorifer portuar de la Tulcea, unde-și descarcă „vinatul” harnicele traulere cu tricolor pe catarg. Din peștele oceanic s-au realizat, recent, o serie de noi sortimente de conserve: merlucius și cod în ulei picant, cod în ulei picant și cu aromă de fum, fileuri de cod în sos picant, aperitiv de hering, precum și cîteva sorturi de semiconserve de pește, cum ar fi: staurid, macrou și fileu de cod afumat, fileuri de cod, icre sărate de macrou, heringi și cod.

În anul ce vine, programul de diversificare a producției este considerabil mărit: din totalul valorii globale a producției, peste 45 de milioane lei revin sortimentelor noi. Pentru adaptarea pe fluxul tehnologic a numeroase sorturi noi de conserve și semiconserve de pește lucrează în prezent, cu deosebită intensitate, un grup de specialiști din fabrică și din Centrala peștelui.

Vizitînd fabrica, am putut admira, de-a lungul liniilor tehnologice, hărnicia și priceperea celor ce lucrează în această „bucătărie” uriașă de preparare a altor mîncăruri delicioase de pește — în marea majoritate femei. Pe poarta fabricii intră zilnic 50 000—100 000 kg de pește. Într-un ritm viu, materia primă este curățată de solzii, de viscere, tăiată în lung, secționată, spălată, prăjită, fiartă, închisă apoi în cutii din metal inoxidabil, ce suportă în continuare procesul de sterilizare. În jur plutește o aromă de sosuri apetisante, foi de dafin și capere. Zeci de mii de kilograme de pește înaintază pe orizontală, metamorfozîndu-se neîncetat, cu ajutorul utilajelor și a priceperii oamenilor, în zeci de feluri de conserve. Mi s-a spus cu mindrie, la serviciul de producție, că în acest an planul este depășit lună de lună la toți indicatorii și la toate sortimentele.

Cea mai mare parte din utilajele fabricii au fost realizate prin autodotare. Ele au fost create și construite chiar în întreprindere. Inginerii, maeștrii și mecanicii din compartimentul mecanicului-șef au realizat, an de an, utilaje dintre cele mai complexe, menite să extindă și să modernizeze producția, să înlocuiască pe scară tot mai largă munca manuală, să sporească productivitatea în secțiile de preparare și conservare a peștelui. Au fost construite prăjitoare de pește cu flux continuu, mașini de dozat sosuri, mașini de curățat solzii, altele pentru porționat peștele, pentru spălat cutii de conserve, sărătoare continue, instalații pentru presat pește. Tot ceea ce a fost nevoie pentru dotarea tehnică a

liniilor de preparare și conservare a peștelui a fost îndeplinit prin mintea și brațele celor de aici, economisindu-se în acest fel milioane de lei, renunțîndu-se la importuri.

Am notat cu grijă numele celor care au demonstrat, și aici la Tulcea, că inteligența și puterea de creație românească nu este cu nimic mai prejos ca a altora; le redau cu adîncă admirație pentru munca lor: ing. Constantin Cozma, maeștrii Ion Sultan și Mihai Crivol, lăcătușii Nicolae Caravela și Ion Safta. Mi s-a menționat și numele inginerului Dănilă Georgescu care nu lucrează în fabrica din Tulcea, ci la București, la Centrala peștelui. „El creează și muncеște mereu pentru fabrica noastră, ne dă un sprijin de neprețuit în introducerea noului, în modernizarea producției; el ne-a reorganizat procesul tehnologic, aducîndu-i îmbunătățiri esențiale” — așa mi s-a vorbit despre inginerul Georgescu din Centrala peștelui.

„Zi și noapte, aici, la Tulcea, pe malul Dunării, oameni harnici lucrează fără întrerupere la transformarea peștelui — bogăție naturală de seamă — într-un nesfîrșit sortiment de conserve și preparate necesare alimentației omului.

Ion PREDA

Îmbunătățiri funciare

REZERVE NEFOLOSITE ÎN EXPLOATAREA TERENURILOR IRIGATE

● Cum au fost aplicate anul acesta udările în I.A.S. și C.A.P.? ● I.E.I.L.I.F.G.A. nu trebuie să devină simple „vinzătoare de apă” ● În unele unități beneficiare persistă încă serioase deficiențe în organizarea muncii, în asigurarea condițiilor necesare exploatarea rațională a amenajărilor ● Diferențe remarcabile de producție, în condiții pedoclimatice similare. Care sint cauzele?

Extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, cu precădere a irigațiilor, constituie un obiectiv major în intensificarea și modernizarea agriculturii noastre. Datorită eforturilor deosebite făcute de statul nostru, investițiilor sporite alocate an de an în scopul intensificării lucrărilor de hidroameliorații, dispunem la ora actuală de o suprafață amenajată pentru irigații de peste 900 000 hectare, din care o mare parte în sisteme mari, executate din fonduri centralizate.

Cum sint folosite aceste terenuri? Ce învățăminte se desprind din activitatea unităților nou create, menite să concure la o cit mai bună întreținere și exploatarea a sistemelor de irigații, a amenajărilor de îmbunătățiri funciare, în ansamblu?

La întrebările redacției ne-a răspuns **ing. Virgil Matei** director în Centrala pentru exploatarea și întreținerea lucrărilor de îmbunătățiri funciare și de gospodărire a apelor.

— Permiteți-mi — și-a început relația interlocutorul nostru — să încep cu câteva date statistice care, apreciez, pot crea o bună bază de discuții. Până la data de 15 septembrie a.c., pe terenurile aflate în administrare directă, situația udărilor (în procente) pe total, se prezenta astfel: udarea I 77,18%, a II-a 46,86%, a III-a 29,87%, a IV-a 16,32% și a V-a 8,74%. Întreprinderile agricole de stat au dat udările I și a II-a, de exemplu, pe 90 și, respectiv, 58% din suprafață, iar cooperativele agricole pe 65% și 36% din terenurile amenajate.

În ansamblu, față de anii anteriori, se constată un oarecare progres în ceea ce privește exploatarea amenajărilor. Dacă ne gândim însă la valoarea însemnată a investițiilor care vor trebui recuperate într-un timp cit mai scurt, la faptul că baza materială a unităților de producție a crescut considerabil, rezultatele obținute până acum nu pot să mulțumească.

— Acest fapt se datorește numai timpului, așa cum am auzit spunându-se, deseori, prin unele unități agricole?

— Nu, și încă de ce. Chiar în cadrul centralei noastre există, între unele întreprinderi, diferențieri care nu pot fi puse exclusiv pe seama condițiilor meteorologice. Să exemplificăm. Până la data de 15 august a.c., în raza I.E.I.L.I.F.G.A.-Constanța au fost aplicate udări pe întreaga suprafață planificată, irigându-se în plus circa 11 000 hectare din amenajările noi preluate în perioada iunie-iulie. O notă bună și pentru colectivele întreprinderilor de la Fetești și Craiova care au realizat planul într-o proporție însemnată.

Nu același lucru se poate spune despre întreprinderile de la Galați, Călărași și Caracal, care deși au în administrare suprafețe mai mici și condiții de lucru asemănătoare, au obținut, în aceeași perioadă, rezultate cu mult inferioare. Cauza principală a acestor departajări o constituie, după părerea mea, modul de organizare a activității și, în final, stilul de muncă. În vreme ce unele întreprinderi și-au înțeles menirea de a organiza și dirija direct, științific, producția pe terenurile amenajate pentru irigații, convingând și ajutând fermele de stat și cooperativele agricole să respecte numărul și normele de udări recomandate de tehnologia culturilor în sistem irigații, altele s-au complăcut în situația de simple „vinzătoare de apă”. În anumite cazuri s-au acceptat propunerile unităților agricole privind alcătuirea planurilor de udări, renunțându-se la întocmirea programelor săptămânale de aplicare a acestora, pe baza recomandării centrelor de avertizare. Așa s-a întâmplat la I.E.I.L.I.F.G.A.-Călărași, Caracal și Craiova.

La Constanța, revin la ideile de mai sus, și în alte județe, între întreprinderile noastre și organele locale de partid și de stat s-au statornicit și se încheagă relații de colaborare din ce în ce mai strânse; la ședințele de arhiză săptămânale, organizate în timpul campaniei de irigații, în marile sisteme, au luat parte cu regularitate reprezentanții ai direcțiilor generale agricole și unităților interesate. Aceste metode, bazate pe principiul muncii colective,

au permis, în final, folosirea cu randament sporit a amenajărilor. Va trebui, pe viitor, să încetățenim la toate unitățile din subordinea centralei un stil de muncă asemănător, să punem mai mult preț pe întărirea disciplinei în producție, pe desăvârșirea educației comuniste a tuturor lucrătorilor, acestea constituind pilonii principale pentru utilizarea deplină a bazei tehnico-materiale cu care sintem înzestrați, pentru

exploatarea sistemelor amenajate pentru irigații. Căci, trebuie s-o spunem, noi nu utilizăm încă, cu randament sporit, mijloacele mecanizate cu care sintem dotați. O serie de întreprinderi nu și-au realizat, în anul acesta, planul fizic la unele utilaje terasiere sau de întreținere a lucrărilor. Se simte cu tărie nevoia elaborării, în cit mai scurt timp, a unei sisteme de mașini și unelte adecvate îndeosebi lucrărilor de întreținere a amenajărilor hidroameliorative.

La buna întreținere și exploatarea a amenajărilor de irigații concure un complex întreg de factori; nesocotirea unuia singur poate duce la rezultate cu totul neașteptate. O greutate a întâmpinat-o și în încheierea la termen a contractelor privind planul de prestații, datorită faptului că recepția unor amenajări și, deci, predarea lor de către constructor a fost mult decalată, din cauza întâzierii execuției lucrărilor. Este cazul sistemelor Gălățui-Călărași, Pietroiu-Ștefan cel Mare, Carasu și altele. Aceasta, fără să mai punem la socoteală că unele cooperative agricole au refuzat, pur și simplu, să încheie cu noi contracte de prestații.

— Am ajuns în discuția noastră la un alt aspect, deloc negliabil, legat de exploatarea terenurilor irigate. Este vorba de contribuția unităților beneficiare și modul cum acestea își organizează activitatea de hidroameliorații.

— Să recurgem din nou la câteva fapte petrecute anul acesta; tocmai în perioadele în care deficitul de umiditate din sol s-a manifestat în mod acut (lunile aprilie și iulie — august) sistemele nu au fost solicitate la întreaga lor capacitate. Aceasta stare de lucruri s-a datorat nu numai nouă, ci și deficiențelor existente în unele I.A.S. și, mai ales, în cooperativele agricole unde lucrul nu a fost organizat în schimburi, spre a se putea iriga zi și noapte. De altfel, se constată, în anumite cooperative agricole, un deficit însemnat de mecanici motopompiști și udători, necesari mutării aripilor de aspersiune, din care cauză instalațiile pe care le au unitățile nu au putut fi folosite integral, la capacitatea maximă. Se simte,

totodată, nevoia unei mai temeinice școlarizări și permanentizării a celor ce lucrează pe terenurile irigate; aceeași atenție se cere acordată ridicării continue a nivelului profesional al tuturor celor ce răspund de buna gospodărire și exploatarea a terenurilor irigate.

Aș aminti, în final, de o altă măsură, la fel de importantă, și anume aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare pe suprafețele irigate. Colegii noștri agronomi pot și trebuie să dea un sprijin mai substanțial, alături de hidroamelioratori, la ridicarea potențialului terenurilor amenajate. De asemenea, facem apel la oamenii de știință, la stațiunile experimentale care dispun de terenuri amenajate pentru irigații, să contribuie în mai mare măsură la elaborarea unor tehnologii recomandate în astfel de condiții, la crearea unor soiuri și hibrizi adecvați, la recomandarea celor mai potrivite doze de îngrășăminte chimice, erbicide, insectofungicide etc. Va trebui, totodată, ca cercetarea să rezolve, în cel mai scurt timp, problema transportului mecanizat al aripilor de aspersiune, în vederea reducerii substanțiale a forței de lucru manuală.

Cu alte cuvinte este necesar ca exploatarea hidroameliorativă să se împletească cit mai strins cu agrotehnica specifică în condiții de irigații. Aceasta este singura cale spre recolte mari și economice. De exemplu, anul trecut, I.A.S. „N. Bălcescu” din sistemul Medgidia a realizat la porumbul irigații 6 468 kg boabe la hectar, în timp ce I.A.S. Kogălniceanu, din același sistem, a obținut numai 3 444 kg/ha. Între două cooperative agricole vecine, situate în sistemul de irigații Jegălia, este vorba de Unirea și Jegălia, s-a constatat, tot în 1970, o diferență, la aceeași cultură, de aproape 1 600 kg boabe la ha. Acestea se datoresc modului diferit de aplicare a tehnologiei cerute de cultura plantelor în sistem irigații. Va trebui, deci, să ne îndreptăm atenția și spre acest domeniu, încă puțin străbătut, spre a putea obține un randament maxim pe terenurile amenajate.

Ing. N. FLORIAN

EVOLUȚIA CONDIȚIILOR AGROMETEOROLOGICE

Condițiile atmosferice specifice lunii septembrie din acest an au avut o evoluție apropiată de normal în prima și ultima decadă a lunii și au prezentat puternice anomalii în cursul celei de a doua decade.

În intervalul de la 11 la 20 septembrie, o serie de fronturi reci au traversat teritoriul țării noastre, determinând perturbații puternice în evoluția timpului. Vremea a fost în general închisă și umedă, cu precipitații neobișnuit de abundente în majoritatea zonelor.

Temperatura aerului în această decadă a fost, în medie, cu 3 — 5° sub limitele obișnuite. În a treia decadă a lunii temperaturile au crescut sensibil în aer, apropiindu-se de valorile normale (17 — 22° C în orele de amiază). În sol însă, atît în stratul arabil cit și în profunzime, ele s-au menținut și se mențin și în perioada actuală cu aproximativ 4 — 5° sub valorile caracteristice acestui interval. Temperaturile minime s-au menținut, în general, pozitive, oscilînd cel mai frecvent între 3 și 10°. Sporadic, în zonele estice ale

Transilvaniei și în nordul țării, s-au semnalat temperaturi sub limitele menționate și s-au produs brume de slabă intensitate.

Pînă în prezent, culturile aflate în vegetație nu au avut de suferit din cauza temperaturilor joase.

În condițiile menționate solul a acumulat cantități mari de apă, atît în orizontul superficial cit și în profunzime. În stratul arabil, rezervele de umiditate accesibile depășesc 200 m³/ha, în marea majoritate a zonelor agricole. (harta alăturată).

Temperaturile ridicate din ultima decadă au favorizat evaporarea puternică a apei și zvîntarea solului, permițînd reluarea intensă a lucrărilor în câmp. A doua lună a toamnei — octombrie — va fi caracterizată prin temperaturi ce vor depăși ușor limitele normale. Numărul zilelor noroase va fi mai mic decît cel cu zile senine sau cer variabil.

Temperatura medie a lunii va oscila între 11 — 14° C în zonele de șes din sud și estul țării și 7 — 10° C în celelalte zone agricole. Maximele diurne vor a-

tinge, în unele zile din prima decadă, valori cuprinse între 18 — 25° C, iar minimele se vor menține în general pozitive, cu excepția unor suprafețe restrinse din estul Transilvaniei și zonele submontane, unde se vor produce condiții pentru brumă și înghețuri nocturne.

În celelalte două decade, temperaturile orelor de amiază vor oscila în genere între 15 — 19° C în sud și 9 — 16° în rest. Noaptea se vor produce condiții de brumă și înghețuri în majoritatea zonelor.

Precipitațiile lunii vor fi moderate. Instabilități mai frecvente ale vremii se vor produce în primele zile ale lunii, (1 — 4 oct.) în intervalul de la 11 la 18 oct., (cînd vor cădea precipitații relativ slabe în toate zonele țării, care în munți vor căpăta formă de lapoviță și ninsoare) și în ultima pentadă (26 — 31 octombrie).

Din însumarea precipitațiilor pe întreaga lună nu vor rezulta cantități mai mari de 40 — 45 l/m², în zonele agricole.

Frecvența mare a zilelor favorabile producerii brumei în această lună impune ca încă de pe acum să se ia măsuri în vederea protejării culturilor. La alegerea materialelor fumigene trebuie avut în vedere ca prin ardere să se obțină și o creștere a temperaturii cu 1 — 3° față de zona neprotejată. Se vor folosi în acest scop reziduuri din gospodărie, rumeguș, cauciuc, paie, talaj, gudron etc. Acolo unde există posibilități, se vor pune în funcțiune arzătoare speciale, care prin emiterarea razelor calorice determină formarea curenților de convecție, împiedicînd răcirea intensă a aerului la nivelul culturilor. Este necesar ca fumul să fie menținut cel puțin încă o oră, două, după răsăritul soarelui pentru a evita încălzirea bruscă a

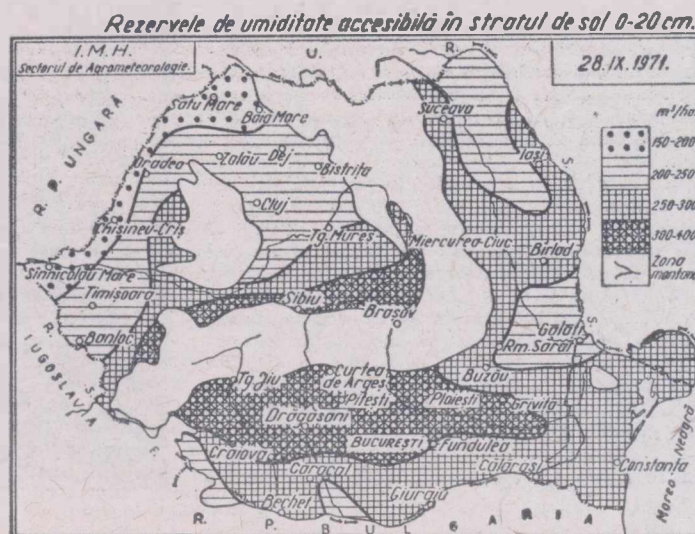
plantelor după răcirea din timpul nopții.

În cursul lunii octombrie, mai ales începînd cu a doua decadă, este necesară urmărirea atentă a buletinelor și avertizărilor meteorologice, în care se vor face precizări asupra datelor de producere a fenomenelor. Deoarece intensitatea înghețului variază mult în cadrul aceleiași zone geografice, în funcție de relieful, culoarea și umiditatea solului, vegetație etc., trebuie să se facă precizări locale asupra pericolului de îngheț. În acest scop, cel puțin în perioada de avertizare, se va determina cu ajutorul unui termometru așezat pe suprafața solului, temperatura de la ora 20. Cînd temperatura de la suprafața solului, la această oră, coboară sub 8° C, cerul fiind senin, iar vîntul nu depășește 3 — 4 m/s, se va da prima avertizare locală, iar citirile de la termometru vor continua din oră în oră.

Deși temperatura aerului se va menține în valori ridicate, în sol temperaturile vor fi mai scăzute decît valorile plurianuale, datorită rezervelor mari de apă acumulate din ploile precedente. Astfel, perioada optimă de însămînțare a culturilor de toamnă va avea o durată mai scurtă comparativ cu anii precedenți, fapt care impune urgentarea lucrărilor din campanie.

Lanurile însămînțate pînă în jurul datei de 10 octombrie, vor beneficia de condiții deosebit de favorabile pentru germinare, răsărire și desfășurarea primelor faze de vegetație. După această dată resursele termice în sol rîmîn insuficiente pentru ca plantele să intre bine înfrățite și viguroase în iarnă.

Ing. O. BERBECEL
șef de sector la
Institutul de
meteorologie și
hidrologie

silvicultură

NUCUL poate și trebuie să găsească mai mult loc ÎN FONDUL FORESTIER

Nucul comun se situează printre cele mai valoroase specii indigene, datorită lemnului folosit pentru producerea furnirelor estetice necesare fabricării mobilei de lux, precum și fructelor sale cu calități nutritive excepționale. Pentru a demonstra cât de valoros este lemnul de nuc în industria furnirelor estetice, menționăm că pe piața mondială mobila românească furniruită cu nuc concurează pe cea străină furniruită cu diverse specii exotice pretențioase. De asemenea, rentabilitatea nukului este foarte ridicată. Astfel, dintr-un metru cub de lemn de nuc rezultă circa 400—450 m.p. de furnir, în valoare de circa 10 000 lei, la un hectar cultivat cu nuc obținându-se circa 80—100 m.c. bușteni la vîrsta de 60—80 ani (pe lângă recolta anuală de fructe). Acestea justifică, fără echivoc, marea valoare a nukului comun și necesitatea extinderii lui în țara noastră.

Paralel cu cultura nukului comun trebuie acordată o grijă sporită nukului negru, al cărui lemn prezintă importante însușiri tehnologice (foarte apropiate de-ale nukului comun), iar fructele sale, printr-o prelucrare corespunzătoare, pot fi folosite în consum.

Culturile de nuc comun și negru, existente în prezent în țara noastră, nu pot face față cerințelor crescînde de lemn pentru industria de mobilă, cit și de fructe (lemnul pentru furnir reprezentînd de abia 25 la sută din necesar). De aceea, prin H.C.M. nr. 305/1964 s-au stabilit măsuri speciale pentru restaurarea și extinderea nukului în țara noastră. Conform acestei hotărîri, din numărul total de 8 milioane exemplare de nuc ce trebuie plantate pînă în 1980, sectorului silvic îi revine sarcina de a planta, în fondul forestier, 3 milioane. În acest scop s-au luat o serie de măsuri privind identificarea și cartarea zonelor apte pentru cultura nukului comun și negru, folosindu-se raionarea geografică stabilită în concordanță cu sectorul agricol; în fiecare sector au fost determinate microstațiunile propice.

Ca urmare a activității depuse, în fondul forestier s-au inventariat 1 300 000 nucii plantați în masiv și aliniamente (pe suprafața de circa 1 970 ha), din care circa 370 000 exemplare de nuc negru. Această realizare reprezintă aproape jumătate din sarcina prevăzută. Mai mult de trei sferturi din culturile existente sînt corespunzătoare și se dezvoltă viguros; restul plantațiilor se prezintă însă mai slab, din cauza instalării lor în stațiuni impropii, sau lipsei de întreținere, necesitînd măsuri de ameliorare sau refacere.

Realizări importante în cultura nukului comun au obținut unitățile din cadrul inspectoratelor silvice Iași (151 ha), Caraș-Severin (144 ha), Tulcea (113 ha), Gorj (106 ha), Vaslui (97 ha), Vrancea (81 ha), Mehedinți (75 ha), Maramureș (71 ha) ș.a. Nucul negru a fost extins pe suprafețe însemnate în cuprinsul inspectoratelor silvice Arad (192 ha) și Bihor (153 ha), culturi concentrate la

- În perspectivă: minimum 3 000 000 de exemplare plantate
- Urmați exemplul frunțașilor!
- De ce depinde reușita viitoarelor plantații?

ocoalele silvice Pecica, respectiv Marghita. Rezultatele obținute sînt spectaculoase, demonstrînd că nucul negru, în amestec, grupat cu alte specii forestiere, are posibilități mari de extindere mai ales în luncile rîurilor interioare.

Din păcate, există și inspectorate silvice — Argeș, Bistrița-Năsăud, Buzău, Dimbovița, Hunedoara, Prahova, Sălaj, Sibiu și Vâlcea unde, deși există condiții naturale favorabile, se acordă o atenție insuficientă lărgirii suprafețelor ocupate cu nuc. Este cazul ca și unitățile silvice din județele menționate să urmeze exemplul frunțașilor!

Intrucît sectorul silvic urmărește îndeosebi realizarea producției maxime de lemn apt pentru furnir, de la început s-a preconizat cultura nukului comun și negru în scheme dese pentru producerea de tulpini înalte, deci pentru obținerea unui volum de masă lemnoasă sporită la hectar. În majoritatea cazurilor s-au aplicat scheme de plantare dese și foarte dese (de la 1/1 m—5/5 m) și numai în mică măsură scheme rare (7/7 m—10/10 m).

Cele mai multe culturi de nuc comun s-au creat în scheme de 4/4 m și 5/5 m, iar cele de nuc negru în scheme de 3/3 m, acestea fiind considerate cele mai indicate pentru culturile de „tip forestier“.

Nucul comun a fost plantat atît în cultură pură, cit și în amestec, îndeosebi cu arbuști. Din constatările făcute pe teren rezultă că arbuștii nu influențează favorabil procesul de elagare naturală; de aceea, apare necesar elagajul artificial, începînd chiar din al 3-lea an de la plantare. Astfel, plantațiile de nuc în care nu s-au efectuat lucrări de elagaj la timp prezintă as-

pect de înfircire sau de crăci lacome. În cazul în care lucrările au fost făcute la momentul oportun, cele mai multe dintre exemplare și-au realizat un fus erect și bine definit.

Majoritatea plantațiilor de nuc comun de la noi au vîrsta de 5—10 ani, în timp ce plantațiile de nuc negru sînt mai bătrîne, (între 10—20 ani). Ce trebuie să facem în astfel de cazuri? În plantațiile de nuc de peste 10 ani — foarte dese și dese — sînt necesare intervenții urgente de rărîre (15—20 la sută din arbori), măsură care implică reducerea numărului de exemplare — inventariate în prezent — cu circa 150 000. În acest mod se asigură condiții pentru dezvoltarea normală a indivizilor rămași în arboret, stimulîndu-se creșterea atît a diametrului, cit și a coroanei.

Am amintit mai înainte despre sarcinile pe care noi, silvicultorii, le avem în ceea ce privește extinderea nukului. Planurile de perspectivă elaborate de inspectoratele silvice prevăd măsuri care pot să asigure realizarea și chiar depășirea sarcinii stabilite, adică plantarea a minimum 3 000 000 exemplare de nuc (viabili) pînă la finele anului 1980. Pentru ca succesul acțiunii menționate să fie asigurat se impune aplicarea unui complex întreg de măsuri, printre care și amplasarea culturilor în stațiuni optime, pentru realizarea unei producții maxime.

În acest scop, sînt indicate, în primul rînd, terasele superioare, neînundabile, ale rîurilor interioare, poalele versanților, văile largi și platourile ferite de înghețuri, îndeosebi pentru nucul comun. În cadrul acestor stațiuni este recomandabil să se țină seama de apariția unor factori limitativi ca: altitudinea, înclinarea terenului, textura, profunzimea solului, fiecare putînd influența defavorabil asupra productivității culturilor. De asemenea, materialul de plantat trebuie obținut din nucii recoltați pe plan local sau din zone apropiate și numai din arbori cu caractere fenotipice corespunzătoare. Cu ocazia plantării, puieții vor fi manipulați cu grijă. Folosirea schemelor de plantare, de 4/4 m și 5/5 m pentru nucul comun, și 3/3 m pentru nucul negru sînt considerate cele mai indicate în culturile de „tip forestier“.

O altă măsură, la fel de importantă, o constituie crearea de culturi pure de nuc comun (îndeosebi pe soluri cu textură mai grea) și în amestec cu arbuști sau specii de împingere pe soluri mai ușoare; culturile de nuc negru se vor instala în amestec, grupat, cu alte specii forestiere. Și, în sfîrșit, nu trebuie scăpate din vedere întreținerea permanentă a culturilor (îndeosebi pînă la vîrsta de 10 ani) și efectuarea lucrărilor de elagaj artificial; se va urmări conducerea individuală a arborilor, depășindu-se astfel nivelul de gospodărire aplicată, în general, celorlalte culturi forestiere.

Acordînd nukului importanța cuvenită, vom putea asigura în perspectivă un volum sporit de masă lemnoasă și fructe, care să corespundă cerințelor crescînde ale economiei naționale.

Ing. Gh. POPESCU
Departamentul silviculturii

CALENDARUL VINĂTORULUI ȘI PESCARULUI SPORTIV PE LUNA OCTOMBRIE

În această lună, vinătoarea este permisă la mistreți, prepelițe, ciurci, șitari, porumbei sălbatici, turturele, cocoșari, gîște și rațe sălbaticice și alt vinat acvatic. În lanuri de floarea-soarelui, neculesc încă, și în porumbiști se observă adeseori mari concentrații de turturele. Aici se pot face frumoase partide de vinătoare. De asemenea, pot fi vînați toți dăunătorii cu păr sau cu pene, în afara celor ocrotiți de lege.

Cu autorizație specială pot fi vînați cerbi carpațini, cerbi lopătari, căprioari, țapi de capră neagră și urși.

În această lună se încheie acțiunea de colectare a hranei vinatului cu ultimele sortimente, din cele mai prețioase: ghindă și castane. Acestea vor trebui depozitate la adăpost de ploaie și soare, în straturi nu prea groase și lopătate din timp în timp, pentru a nu se incinge.

Luna octombrie este sezonul cel mai bun pentru pescuitul știucii și bibanului, mai ales în Delta Dunării. Pentru cei îndrăgostiți de peisajul montan nu există pescuit mai frumos decît cel al lipanului. Pentru toți pescarii — fixiști sau lansetiști — toate apele care conțin pește cit de cit, sînt demne a fi cercetate. Totuși, rezultate bune în apele de șes se obțin ceva mai greu. În apele curgătoare trebuie căutate locurile cu mare adîncime.

CINCI LUPI MAI PUȚIN

În pădurea Ceauș-Daia (jud. Mureș) apăruse, la începutul acestei luni, o haită de lupi. Seizată de acest lucru, comitetul filialei vinătorilor și pescarilor sportivi din comuna Mica a organizat imediat o vinătoare de combatere. Au răspuns la apel 24 de vinători și un număr mare de gonași din comuna Daia.

Datorită bunej organizării, dar și tirului precis al vinătorilor Richard Wunberlich, V. Tătar, I. Cozma, Attila Sárkány și Aurel Hălmaciu, „expediția“ a avut ca rezultat cînel lupi impușcați. Fără o intervenție promptă răpitoarele ar fi pricinuit importante pagube atît sectorului zootehnic, cit și efectivelor de vînat nerăpitor.

BRACONIERI

Prin acțiuni de control inopinate, organizate de către A.J.V.P.S.-Bistrița, în luna august a. c. au fost depistați mai mulți braconieri. Printre aceștia se numără Tr. Mureșan, A. Pop, P. Kulpenski din Năsăud, I. Todica, Luca Mișcan și I. Petru din comuna Telci, care au fost surprinși pescuind cu var pe Someș. De asemenea, St. Morar din Șieu, I. Bacoș din Crainimăt, I. Buta, V. Bizău, V. Bogdan, Ilie Prodan și Aurel Lungu din comuna Telci au fost surprinși pescuind cu erisnice. Șoferul I. Dobre din Bistrița a fost surprins pescuind cu ajutorul explozibilului. De la cei de mai sus au fost confiscate diverse unelte de pescuit și importante cantități de pește. Li s-au întocmit actele cuvenite și au fost deferiți Justiției.

I. CIRCUI

Insemnări

AMENAJAREA PĂDURILOR CU FUNCȚII MULTIPLE

Civilizația contemporană, cu coordonatele ei multiple, solicită tot mai mult patrimoniul forestier, pădurile fiind chemate să joace roluri multiple. Pe lângă asigurarea industriilor prelucrătoare cu cantități sporite de lemn cu însușiri tehnologice superioare, cresc în importanță pe zi ce trece, pe măsura dezvoltării centrelor populate, și celelalte funcții ale pădurilor, cu mare valoare socială.

Astăzi este peste tot binecunoscută contribuția de netăgăduit pe care „aurul verde“ o poate aduce la apărarea așezărilor și obiectivelor industriale de înundății, alunecări și alte calamități naturale, la crearea și menținerea echilibrului biologic și hidrologic. Pădurile, cu minunatele lor bogdții, sînt din ce în

ce mai solicitate de iubitorii de frumos, de cei ce caută cîteva clipe de destindere. Iată deci tot atîtea motive temeinice pentru care oamenii de știință încearcă să găsească noi căi și mijloace în scopul consolidării rolului lor multifuncțional.

Astfel de preocupări există și în cadrul Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice. „Ca urmare a activității desfășurate — ne-a relatat dr. Radu Dissescu, din cadrul institutului — s-au stabilit noi criterii de încadrare a pădurilor țării, pe grupe și categorii funcționale, criterii care vor face, după cîte știu, obiectul unui apropiat simpozion organizat de Academia de Științe Agricole și Silvicultură. Ca un aspect inedit și menționa studiile și

cercetările privind rolul sanitar al pădurilor — de purificare a atmosferei — în jurul marilor centre industriale și al puternicelor concentrații urbane. O temă actuală o constituie stabilirea condițiilor optime — rețeaua de mijloace de transport, tratamentele, lucrările de refacere etc. — în cadrul pădurilor ce permit dezvoltarea turismului, a activităților de agrement. Urmărim, de asemenea, mărirea capacității pădurilor, privind reținerea precipitațiilor, echilibrarea debitelor, menținerea surselor de apă potabilă, reducerea efectului torențial etc. N-ar fi lipsit de interes să amintesc că o serie din studiile și cercetările întreprinse în institutul nostru, cum sînt cele privind bilanțul hidrologic al apei în păduri sau clasificarea funcțională a acestora, au fost comunicate la diferite manifestări internaționale, fiind apreciate la nivelul celor mai bune realizări din știința și tehnica mondială“.

Este cert că cercetătorii institutului — la care trebuie să-i adăugăm neapărat pe proiectanții, aceia care materializează pe planșe amenajamentele, pe baza studiilor și experimentărilor — izbutesc în măsură din ce în ce mai mare să fie utili producției, silviculturii țării. Producția beneficiază tot mai

mult de soluții optime privind alegerea structurii speciilor forestiere, virșta de exploatabilitate, tratamentele etc. Se intensifică cercetările privind pădurile cu rol hidrologic, ținînd seama de importanțele prevederi ale Programului național de gospodărire rațională a apelor și extindere a lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

Așa cum aminteam, pe măsură ce experimentările sînt verificate, ele sînt transpuse în practică. Cel care din întîmplare se abate prin ținutul Reșiței are prilejul să admire pădurea menită să asigure debitul necesar și să ocrotească lacul de acumulare de la Bîrzava, destinat nevoilor renumitului centru industrial. Prin intervenția dirijată a omului, evitarea tăierilor rase, menținerea unei structuri mai favorabile a arboretului și tratamentele potrivite, vechea pădure s-a transformat radical, potrivit rolului său multiplu. Astfel de noi amenajamente apar tot mai mult pe harta țării, pe valea Olteului, a Lotrului și în alte locuri pitorești, mult străbătute de turiști, transformînd pădurea nu numai într-o sursă de lemn, ci și în adevărate comori de frumusețe și sănătate.

F. NICOLAE

AUTOCONTROLUL ÎN PRODUCȚIE

expresie a unei înalte conștiințe muncitorești

În ultima vreme, la Fabrica de produse zaharoase din București s-au făcut intense pregătiri tehnice și organizatorice pentru introducerea autocontrolului în producție.

„Este un stadiu superior de manifestare a responsabilității muncitorești, o urmare firească a atitudinii înaintate față de muncă a creatorilor de bunuri materiale — ne spune *Toma Ciocânel*, președintele sindicatului din această fabrică. Cu ocazia consfătuirilor de producție, a adunărilor sindicale de la noi, printre multe propuneri care vizau îmbunătățirea calității produselor a fost și aceea a introducerii autocontrolului. Numeroși muncitori au arătat deschis că fiecare trebuie să se înalte la cerințele superioare ale zilei și una dintre căile spre acest scop este controlul asupra ta însuși. S-a cerut chiar luarea unor măsuri pentru introducerea autocontrolului în producție, metodă aplicată cu succes în alte sectoare industriale, cu rezultate extrem de pozitive asupra îmbunătățirii calitative a producției.

La această acțiune au fost atrași oameni de specialitate, totul s-a pus la punct și iată-ne acum în pragul unei noi experiențe în fabrica noastră: introducerea autocontrolului într-o secție de producție care numără peste 320 de muncitori, una dintre cele mai mari, și la care aveam adeseori neazuri în privința calității produselor”.

Este vorba de secția nr. 1 — specialitate din ciocolată. Despre ce anume măsuri tehnico-organizatorice și cum anume s-a pornit la această acțiune ne relatează pe larg *ingenera Ecaterina Fabian*, șefa controlului tehnic de calitate din fabrică.

„Ideea ca fiecare muncitor să devină un controlor de calitate e, desigur, minunată și ea se poate aplica cu succes și la noi în fabrică — ne-a spus interlocutoarea. Din auzite, din presă, cunoșteam avantajele autocontrolului în unele fabrici din industria ușoară. Primul pas pe care l-am făcut a fost o documentare de specialitate. O vizită la fabricile de încălțăminte „Carmen” și „Dimbovița” ne-a edificat asupra metodologiei de aplicare a autocontrolului. Am cerut în această privință și ajutorul Inspectoratului de Stat pentru controlul calității produselor, care ne-a ajutat mult, punându-ne la dispoziție indicații de ordin teoretic și practic. Atrăgând și alți specialiști din fabrică — tehnologi, economiști, brigadierii, maistri — s-a format un colectiv care a întocmit un studiu pentru introducerea autocontrolului în secția nr. 1. S-a făcut o documentare amănunțită asupra fluxului tehnologic, s-a definitivat fiecare loc de muncă, s-a stabilit necesarul de oameni pentru fiecare post, operațiunile pe care trebuie să le execute fiecare muncitor, s-au întocmit fișe tehnice — care sînt un fel de evidențe ale autocontrolului pe fiecare fază de execuție și post de lucru — ce

însoțesc produsul pe tot circuitul tehnologic, de la prima fază de producție pînă cînd el intră în magazie.

În paralel, au fost făcute propuneri pentru unele măsuri tehnologice: punerea la punct a fiecărei mașini și instalații, schimbarea pieselor de mare uzură, crearea unor stocuri de piese de schimb, ba chiar și montarea unor utilaje noi, cum a fost cazul unor mașini de ambalat; s-a cerut reorganizarea transportului intern, executarea unei stații pentru aer condiționat — toate acestea în scopul asigurării unor condiții tehnice optime de lucru.

Studiul pentru aplicarea autocontrolului și măsurile de îmbunătățiri tehnice au fost discutate în comitetul de partid, la comitetul sindicatului, precum și în comitetul de direcție. În multe privințe, studiul și propunerile au fost îmbunătățite și s-a trecut, în ultimele două luni, la traducerea lor în viață.

A fost, desigur necesar să se desfășoare o muncă tehnică și organizatorică destul de serioasă. Mai întâi a trebuit ca fiecare om să-și cunoască foarte bine locul de muncă și operațiunile pe care le are de executat în cadrul procesului tehnologic al preparatelor din ciocolată, supus acestei superioare forme de control al calității: să știe foarte bine caracteristicile tehnologiilor de fabricare a fiecăruia dintre cele 40 de sortimente care se produc în această secție. Ba mai mult, fiecare trebuie să cunoască perfect și operațiunile pe care le execută muncitorii de la posturile de lucru învecinate — cel de dinainte și cel de după el. Numai cunoscînd în amănunt procesul tehnologic, fiecare poate realiza un produs de cea mai bună calitate, poate fi un controlor exigent al propriei sale munci și a celor de lângă el.

După instruirea temeinică a muncitorilor, pe posturi de lucru s-a trecut la așa-zisa atestare. S-au format comisii care au examinat pe fiecare om din secție, bineînțeles diferențiat, de la muncitor și pînă la brigadier, asupra problemelor privind controlul calității produselor. În urma acestor atestări, fiecare din cei 320 de muncitori ai sec-

ției a devenit un controlor de calitate: el apreciază calitatea muncii celui de dinaintea lui și a lui însuși, în mod competent. Astfel, un produs cu defecte va putea „supraviețui” doar puțin timp în acest lanț continuu al exigenței colective. O singură operațiune dacă n-ar fi perfect executată, produsul cu pricina este expulzat de pe linia de fabricație, iar defectiunea notată imediat în fișa tehnică”.

„Desigur că a impune un asemenea procedeu în mod administrativ, fără sprijinul oamenilor, ar însemna un eșec în introducerea autocontrolului cerut chiar de o mare parte dintre muncitorii de la noi — spune *Ilie Ion*, șeful secției 1 și membru în comitetul de partid pe întreprindere. Organizația de bază, grupa sindicală au desfășurat o muncă politică de la om la om, explicîndu-se în amănunt metodologia aplicării autocontrolului, lămurindu-se toate nedumeririle. Examinarea oamenilor pentru atestări a stîrnit un interes profesional deosebit: muncitorii, maistrii sau brigadierii s-au pus la punct cu multe chestiuni de teorie sau practică, pentru a se prezenta cit mai bine la comisia de atestare. Pe lângă o îmbunătățire considerabilă a calității produselor, o creștere profesională a oamenilor, introducerea autocontrolului va duce și la o stabilitate a lor la locurile de muncă. În plus, fiecare lucrător, specializîndu-se într-un anumit loc al procesului tehnologic, va avea o productivitate a muncii tot mai mare. Totul a fost pregătit cu grijă și cu mîngă astfel că, începînd de la 1 octombrie, în întreaga noastră secție va funcționa autocontrolul”.

Așadar, în cea mai mare secție a fabricii de produse zaharoase din București începe să funcționeze un amplu autocontrol exigent — expresie a unei înalte conștiințe muncitorești. Despre rezultatele practice obținute în producție, în îmbunătățirea calității produselor și a altor parametri tehnico-economici vom relata peste o lună de zile.

Ion TOMESCU

În vreme ce majoritatea covârșitoare a oamenilor muncii din țara noastră își îndeplinesc cu sirguintă exemplară sarcinile zilnice în unitățile în care lucrează, în vreme ce, ca urmare a unei activități susținute în masa salariaților, aceștia privesc cu o nouă optică problemele avuției obștești, făcîndu-și o datorie de onoare din a utiliza în cît mai mare măsură resursele interne ale întreprinderilor — se mai găsesc totuși și indivizi care, sfidînd legile țării, și munca tovarășilor lor, caută să-și sporească ciștișul în mod ilicit și ajung, firește, pînă la urmă, în sălile tribunalelor, și în instituțiile de reeducare.

Stăm de vorbă cu tovarășul *Petre Stănculescu*, vicepreședinte al judecătoriei din Tîrgoviște, județul Dimbovița, care ne spune:

— Dacă veți analiza unele dosare în procese ce s-au desfășurat la judecătoria noastră, pronunțîndu-se sentințele definitive, veți constata că de foarte multe ori, la rădăcina abuzurilor și actelor de necinste stă și lipsa de educație a oamenilor, lipsa de vigilență, lipsa de control a îndeplinirii sarcinilor și — de ce n-am spune-o? — chiar atitudinea de gură cască a conducătorilor unor unități și a organelor sindicale.

Iată cazul unuia, *Nicolae V. Tănase* din Tîrgoviște care, pătrunzînd în curtea unei ferme de la I.A.S. Tîrgoviște, unde se pare că nimeni nu se întreba cu ce treburi circula cei străini de întreprindere, a furat cinci suluri de carton asfaltat dintr-o stivă rezemată de o magazie, suluri pe care ulterior le-a vîndut unor cetățeni.

E „amuzant” de precizat că, în cursul anchetei, paznicii *Vasile Androne*, *Ion Huleci* și *Dumitru Armașu* au arătat doar că ei „știa” stocurile de carton „neatinse”. Dar cum și cînd s-a introdus infracto-

CÎND NECINSTEA FACE CASĂ BUNĂ CU NEPĂSAREA

rul în curtea fermei, pe unde a scos coșogea sulurile de n-a fost văzut de nimeni, de ce nu s-a întreprins de către conducere și sindicat nici o cercetare asupra neglijenței paznicilor — sînt întrebări asupra cărora va trebui să se stăruie încă.

Se înțelege că instanța judecătorească nu s-a dovedit la fel de... îngăduitoare și — fiindînd seama și de alte aspecte, ca de exemplu de faptul că *Nicolae V. Tănase* nu a acceptat să se încadreze în nici-un loc de muncă, deși i se oferise destule, preferînd tot soiul de „afaceri” necinstite — l-a condamnat pe infractor la trei ani închisoare corecțională.

Dar iată și profilul moral al lui *Vișan Albin*, din comuna *Văcărești*, județul *Dimbovița*, fost gestionar la întreprinderea de aprovizionare cu semințe și material sădător din *Ștefănești*, județul *Argeș*. Profitînd de faptul că i se acordase „mină liberă” pentru vînzarea unui mare număr de puieți către pomicultorii din județ, și că nu era controlat în ce privește depunerea zilnică a banilor pe bază de borderouri, acesta a fost găsit într-un tîrziu cu lipsa sumei de 7951 lei, contravaloarea a 1674 de pomi.

În cursul anchetei, defraudatorul a încercat să arunce vina pe conducerea unității, care... nu i-ar fi dat să sem-

neze avizele de repartitie a puieților, ci i-a repartizat doar „din ochi”. Dar actele și martorii din unitate, ca și cumpărătorii, l-au contrazis.

Abuzul comis pe baza împuternicirii primite, gîndul că absolut nimeni nu-i va depista fraudă, l-au dus la... un an și 6 luni închisoare corecțională, pe lângă cei 7951 lei pe care a trebuit să-i plătească întreprinderii amintite.

Cădea amurgul și ultimul transport de șpalieri din beton era încheiat. Totuși, tractoristul *Ioan Andreescu* nu se hotăra să plece spre casă. Aștepta, scrutînd drumul, nerăbdător. În sfîrșit, se lumină la față. Venea o căruță cu caii la trap. Cînd fu aproape, cel de pe capră trase de hățuri și strigă:

— Gata! Eu o iau înainte, tu vii după mine, nu-s departe.

Merseră încă vreo șase kilometri, casele înșiruindu-se ici și colo. Opriră. Într-o curte se aflau depozitați alți șpalieri de beton ce trebuiau și ei transportați într-o vie.

— Mă Ionică, dașeful de secție n-o să...

— Nici-o grijă, nu vine el, are încredere-n mine. Da'cei 75 de lei mi-i dai acum, nea *Dumitre*, făcu tractoristul.

— Uite-i colea, ți-am pregătit, da'm-ajută și la descărcat. Colo, la cooperativa din *Băleni* le dăduși jos singur.

— Da'matale tot de la întreprinderea de prefabricate din *Doicești* le luași?

Celălalt făcu un semn indicis și se apucară să încarce.

...În acea zi, tractoristul *Ioan Andreescu*, de la S.M.A. *Comișani*, a mai transportat șpalieri, nu numai lui *Dumitru Dorobanțu*, ci și altora — lui *Vasile Turcu* și *Ion Milea* din *Doicești*, lui *Ion Negru* din *Aninoasa*... Încît ar fi fost imposibil să nu se afle.

Și iată-l, ulterior, acționat în judecată de către S.M.A. *Comișani* pentru infracțiunea de abuz în serviciu, contra intereselor obștești.

— Am ținut seama de poziția martorilor, de faptul că pînă atunci nu mai greșise și i s-a dat o pedeapsă mai ușoară, doar 2500 de lei amendă — ne spune judecătorul *Petre Stănculescu*. Dar și în acest caz trebuie reținut amănuntul că, conducerea stațiunii și a secției respective n-au cunoscut nimic din cele întîmplare, mergînd pe „linia”: „avem oameni cinstiți, conștiincioși...”

De dezinteres față de buna asigurare a produselor a dat dovadă și conducerea bazei de recepție din *Tîrgoviște*, unde au fost lăsate, fără pază, diferite grămezi de porumb. Și cum uneori pe lângă ele trec și oameni necinstiți, iată-l pe doi „cărugași” — *Ion C. Furtună* și *Sotir D. Marin* din comuna *Răzvad* — „luînd” ca

din propriul hambar, umplîndu-și sacii și ascunzîndu-i sub niște glugi de coceni (vreo 1400 kg). Noroc cu întîmplarea. Fiindcă numai datorită unei întîmplări — la ieșire, căruța cu bucluc s-a răsturnat, rostogolindu-se și sacii cu porumb sustrași — și astfel cei doi hoți au putut fi prinși asupra faptului.

Sentința? Cîte un an de închisoare, pentru fiecare.

— Și ce întreprindeți, în afară de acțiunile judiciare, pentru a contribui la prevenirea pe viitor a unor asemenea mai mari sau mai mici sustrageri din avutul obștesc? I-am întregat pe judecătorul *Stănculescu*.

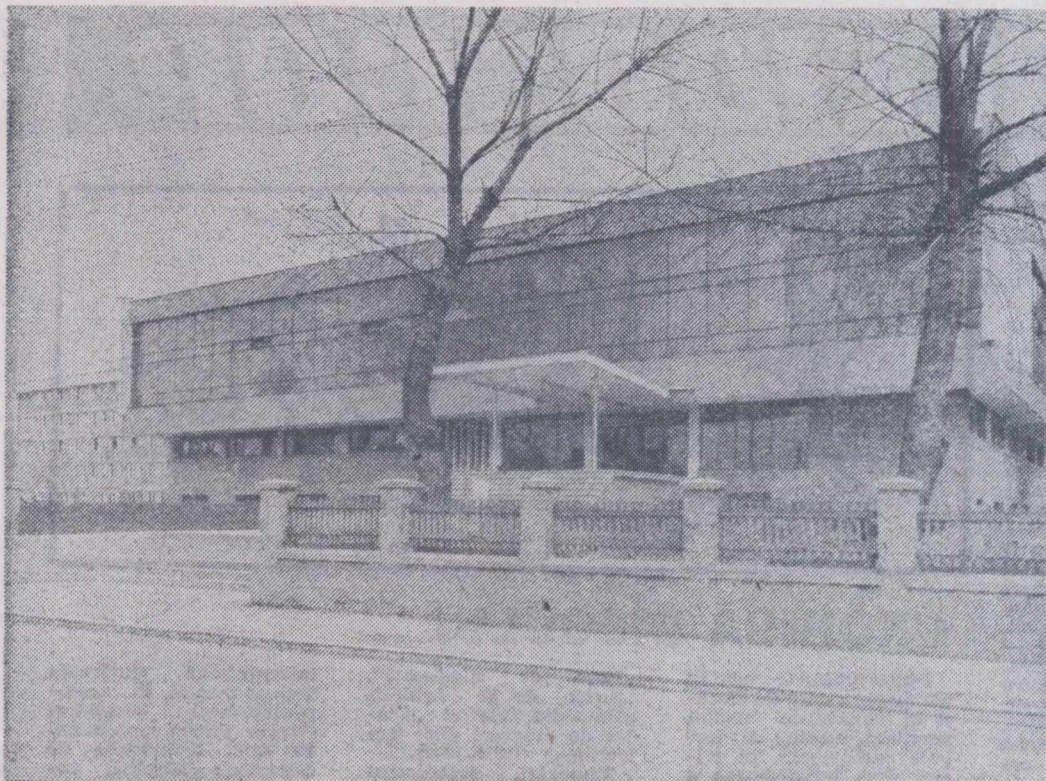
— În primul rînd, dese deplasări în unitățile economice — între care și I.A.S. și S.M.A. — pentru a expune conducătorii și comitetelor sindicatelor cazuri ca cele pe care le-ați cunoscut azi și a lua măsuri mai eficiente de apărare a avutului obștesc și pentru educarea oamenilor. De asemenea, în cadrul brigăzilor științifice ce întreprind deplasări în sate și comune, în fiecare săptămînă, participă și membri ai asociației juriștilor din *Tîrgoviște*, care țin conferințe în legătură cu problemele cele mai actuale legate de cunoașterea legilor țării, răspunzînd totodată numeroaselor întrebări puse de către auditori. Bine ar fi dacă consiliile județene sindicale ar conlucra mai strîns cu noi, juriștii, spre a putea iniția în comun și alte acțiuni asemănătoare, destinate educării tinerilor și vîrstnicilor de la sate, în spirit nou, conform necesității creșterii continue a nivelului conștiinței oamenilor.

Părere cu care, bineînțeles, sîntem de acord pe deplin.

Al. RAICU

Noua clădire a Facultății de agronomie din Craiova, expresie a grijii pe care partidul și statul nostru o acordă învățământului superior agronomic.

Răspunderi noi în noul an universitar

Deschiderea noului an de învățământ superior are loc în condițiile mobilizării întregului nostru popor pentru realizarea vastului program de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, elaborat de Congresul al X-lea al P.C.R. și pentru traducerea în viață a măsurilor preconizate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, privind îmbunătățirea activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a poporului. Aceasta implică, atât pentru cadrele didactice, cât și pentru studenți sarcini și răspunderi sporite.

Facultatea de agronomie de la Craiova, înființată din grija partidului de a asigura cadre cu pregătire superioară pentru agricultură, pășește în această toamnă în cel de al 25-lea an de activitate. Un prilej în plus de mobilizare a tuturor energiilor de care dispunem, în vederea îndeplinirii în mod exemplar a îndatoririlor mult sporite ce ne revin în etapa actuală, etapă de profunde transformări în toate domeniile de activitate, inclusiv în învățământ.

Îndrumările date de secretarul general al partidului cu ocazia începerii anilor universitari anteriori, ca și bogăția de idei din expunerea sa la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și cultural-educative, constituie orientarea de bază a activității noastre pe linia pregătirii profesionale, teoretice și practice, a studenților, un minunat program menit să asigure o temeinică pregătire specialiștilor noștri. Un accent deosebit vom pune, în continuare, pe legarea cât mai strânsă a învățământului de producție.

În acest sens, am aminti că studenții din anul I au început anul universitar 1971/1972 cu două săptămâni mai devreme, printr-o activitate practică, pe care am organizat-o în unități agricole cooperatiste și de cercetare, studenții participând direct în procesul producției. De asemenea, pentru a asigura o cit mai corespunzătoare pregătire a

actualilor absolvenți, în cursul lunii iunie s-au organizat cursuri de specializare în pedologia ameliorativă, culturi irigate și valorificarea terenurilor nisipoase, probleme ce sînt de o mare importanță pentru agricultura noastră în general, și a Olteniei în special. Considerăm că aceste cursuri îi vor ajuta pe noii absolvenți să se angreneze mai bine, chiar de la început, în problemele concrete și stringente ale producției.

Plecînd de la aceste considerente, ca și de la rezultatele obținute, sîntem preocupați ca în anul universitar pe care îl începem să asigurăm studenților o mai strînsă legătură cu producția, desfășurînd unele lucrări în perimetrele irigate din Oltenia, la unitățile de producție de pe nisipuri și de pe terenurile erodate etc. De asemenea, sînt în curs de elaborare unele tematici de cercetare științifică îmbunătățite, atît pentru cadrele didactice, cât și pentru cercurile științifice studențești. Îmbunătățirea tematicii pornește de la cerințele producției și rezultatele foarte încurajatoare pe care cadrele noastre didactice și cei peste 250 de studenți atrași în cercetări științifice le-au obținut pe nisipurile din stînga Jiului (Timburești), pe pajiștile din județul Gorj, pe terenurile în pantă din zona centrală a Olteniei, pe terenurile remaniate prin exploatarea la zi a cărbunelui din zona Rovinari, precum și la unități agricole socialiste ca C.A.P. Gighera, Poiana Mare, Maglavit, I.A.S. Robănești, Băilești și altele.

Numeroși studenți, membri foarte activi ai cercurilor științifice de pe lângă catedrele de specialitate, au continuat în cursul lunilor de vacanță să lucreze în cîmpurile experimentale. Probele de plante, de semințe, de sol adunate sînt în prezent analizate, iar datele obținute în cîmp și în laborator sînt prelucrate pentru elaborarea referatelor ce vor fi prezentate în ședințele cercurilor științifice și, mai ales, la prestigiosul examen care îl constituie, în fiecare an, pentru activitatea de cerce-

tare a studenților, seminarul național al cercurilor științifice studențești.

În aceste zile s-au încheiat lucrările de amenajare a unui laborator central de cercetări, cu secții de biochimie, fiziologie vegetală și agrochimie, care își va începe activitatea cu ocazia deschiderii noului an universitar. Pe baza rezultatelor obținute aici de cadre didactice, doctoranzi și studenți, cercetările aplicative realizate pe teren vor primi fundamentarea științifică, necesară generalizării lor pe suprafețele întinse ale unităților agricole socialiste.

Îmbunătățirea procesului instructiv-educativ se va materializa prin analiza și restructurarea programelor de curs și lucrări practice, în vederea legării mai temeinice a învățământului de cerințele producției și dezvoltării noastre sociale, prin îndeplinirea planului editorial de cursuri și îndrumătoare de lucrări practice, precum și prin autodotarea și dotarea laboratoarelor cu material didactic.

Conținutul lucrărilor practice cu studenții va fi îmbunătățit prin desfășurarea acestora, în mai mare măsură, pe teren, și anume în stațiunile experimentale Banu Mărăcine, Șimnic și Ișalnița, la I.A.S. Robănești și Segarcea, la C.A.P. Băilești, Ișalnița și Coțofeni.

Deosebit de importantă din acest punct de vedere este amenajarea pe terenurile nisipoase ale stațiunii experimentale de la Timburești, a Universității din Craiova, a 22 hectare pentru irigație. Aceasta deschide un cîmp vast de lucru și cercetare pentru un domeniu de mare solicitare. Cercetările efectuate aici, experiența cîștigată vor putea să-și găsească o largă și neîntîrziată aplicare în cadrul sistemului de irigație Sadova-Corabia, care însumează peste 70 000 de hectare, în cea mai mare parte terenuri nisipoase.

Paralel cu preocuparea pentru asigurarea unei temeinice pregătiri profesionale a specialiștilor noștri, vom îmbunătăți și lărgi în noul an universitar activi-

tatea politico-ideologică în rîndul studenților și cadrelor didactice, în spiritul indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, care — pe bună dreptate — sublinia că „nu poate deveni inginer cineva care nu are temeinice cunoștințe ideologice comuniste”.

În acest sens, tematica cercului ideologic al cadrelor didactice, ca și informările politice ale studenților vor fi axate, în special, pe teme privind conținutul etapei de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, pe explicarea conținutului politicii marxist-leniniste a partidului nostru, vizîndu-se cu precădere creșterea combativității revoluționare, combaterea influenței ideologice burgheze și a oricăror mentalități străine eticii noastre comuniste. De asemenea, vom intensifica activitatea de educare a studenților și a cadrelor didactice în spiritul patriotismului socialist, internaționalismului proletar, al dragostei pentru partid, folosînd într-o mai mare măsură formele de educație prin muncă.

În acest scop vom crea brigăzi permanente de muncă patriotică, care își vor desfășura activitatea direct în unitățile agricole, participînd la lucrări de sezon. Aceste brigăzi vor avea, în același timp, ca obiective de lucru, șantierele deschise în cadrul Universității: construirea noii aripi la clădirea centrală, a unei crame-laborator, amenajări la grădina botanică etc.

Am schițat cîteva din gîndurile, din intențiile noastre, acum la început de un universitar. Numeroase alte măsuri vor completa tabloul preocupărilor noastre, pentru continua îmbunătățire a conținutului învățământului, prin legarea lui cit mai strînsă de nevoile producției, pentru pregătirea unor buni specialiști agricoli și, în același timp, a unor constructori de nădejde ai noii societăți.

Prof. dr. Liviu POP
decanul Facultății de
agronomie din Craiova
Conf. Ion NEGREA

P O S T A REDACȚIEI

Dragoș BUCUR — Bacău :

Potrivit ordinului Ministerului Învățămîntului nr. 956/1971, absolvenții cu diplomă de bacalaureat (maturitate) ai liceelor sau școlilor medii de cultură generală, încadrați în producție pe posturi pentru care se cer studii de profil agricol și care au un stagiu de cel puțin 5 ani în aceste funcții, se pot înscrie la învățămîntul fără frecvență al liceelor agricole — specialitățile : agronomie, horticultură, zootehnie și contabilitate agricolă, în limita locurilor aprobate prin planurile de școlarizare. În cazul cînd îndepliniți condițiile cerute, vă recomandăm să vă adresați direct liceului agricol din Horia — Roman, județul Neamț, care a primit indicații în acest sens și în competența căruia se află rezolvarea celor solicitate de dumneavoastră.

Niculina OBLU — comuna Drăgoești, județul Gorj :

Decretul nr. 535/1966 modificat, privind dreptul la pensie și alte drepturi sociale ale membrilor cooperativelor agricole, a fost publicat în Buletinul Oficial (partea I) an. VII, nr. 104 din 30 august 1971. La întrebarea dumneavoastră, precizăm că, potrivit noilor prevederi „membrii cooperativelor agricole de producție au dreptul la ajutorare pentru incapacitate temporară de muncă, concediu plătit pentru sarcină și lăuzie, tratament balneoclimateric și ajutoare pentru familia cu copii”. Ajutoarele respective se acordă pe bază de certificate medicale, eliberate de organele sanitare, potrivit instrucțiunilor Ministerului Sănătății, emise cu avizul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Prevederile decretului respectiv privind plata concediilor pentru sarcină și lăuzie se aplică de la 1 iulie 1971, iar cele referitoare la plata ajutoarelor pentru familiile cu copii și ajutoarelor pentru incapacitate de muncă, de la 1 ianuarie 1972.

Ing. Traian SABIN — C.A.P. Seundu, județul Vâlcea :

Pensionarilor reincadrați în muncă, potrivit normelor legale, în aceeași categorii sau funcții avute la data pensionării, li se poate acorda un număr de trepte sau gradații, fără a se depăși treptele sau gradațiile avute anterior pensionării.

Pensionarilor cărora li s-a desfășurat contractul de muncă, li se consideră întreruptă vechimea și, ca urmare, nu beneficiază de spor de vechime.

Specialiștii agricoli pensionari pentru limită de vîrstă care se reincadrează în C.A.P. nu beneficiază de prevederile H.C.M. nr. 334/971 privind dreptul unor pensionari de a cumula salariul cu pensia integrală. Ei pot cumula salariul cu jumătate din pensie.

Marin STOBAC — S.M.A. Comana, județul Constanța :

Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii apreciază că fișa de evidență nr. 29, pentru lucrări de transporturi, la care vă referiți în scrisoarea trimisă redacției, ca și procesul-verbal de recepție, nu au fost întocmite în mod corespunzător, deoarece în aceste documente nu este precizată distanța pe care s-au efectuat transporturile. Tariful de plată trecut în fișă, nu corespunde cu tariful general de transporturi. De asemenea, tariful de salarizare aplicat (de 4,30 lei pe tona transportată), nu corespunde celui din normativul I.M.A. în vigoare. Din analiza modului cum a fost întocmită fișa de evidență mai rezultă, în sfîrșit, că nu există concordanță între tariful de plată și tariful de salarizare. Astfel, tariful de plată corespunde unor transporturi efectuate pe distanțe mici, de pînă la 3 km, în timp ce tariful de salarizare corespunde pentru transporturile efectuate pe distanțe de peste 9 km, fapt ce determină o salarizare în plus pentru mecanicul agricol.

În legătură cu vechimea neîntreruptă în aceeași unitate, potrivit prevederilor Legii nr. 1/1970, în cazul transferului în interesul serviciului, vechimea în aceeași unitate se consideră neîntreruptă cînd acest transfer s-a făcut cu acordul conducerii unității de unde salariatul a plecat.

Deoarece dumneavoastră ați plecat de la I.A.S. fără avizul conducerii, vechimea în muncă în aceeași unitate se consideră numai pentru timpul cît ați lucrat la S.M.A. Comana.

C. A. P. PILDEȘTI,
JUDEȚUL NEAMȚ

posedă în stoc pentru vânzare una mașină electrică de găurit metale cu valoarea de 6 450 lei.

Solicitanții se pot adresa C.A.P.-ului Pildești, jud. Neamț.

CALEIDOSCOP

Un colocviu național despre

FRUMUSEȚILE PATRIEI

Tema obișnutei noastre rubrici a devenit, pentru câteva zile din săptămâna trecută, obiect de discuții științifice la cel de-al II-lea Colocviu național de geografia turismului.

Firește, nu te poți întîlni în fiecare zi cu o dezbateri în care să se intersecteze o știință, cu toate caracteristicile ei știute, și o indeletnicire profund umană, educativă, socială, economică, cum este turismul. Rezultatul acestei uniuni trecătoare nu va fi deloc efermer căci, obiectivele colocviului au fost precise, lucrative, de o perspectivă cât se poate de concretă. S-a discutat despre terminologie — element indispensabil, de bază, pentru orice treabă serioasă — despre zonarea turistică a vestului țării, ceea ce reprezintă un pas în plus către valorificarea frumuseților ei și, în sfîrșit, s-a vorbit despre ghiduri și hărți turistice, documente hărăzite unei drumeții — după cum avea să se exprime unul dintre organizatorii uniunii — elevate.

A fost nevoie ca geografi și geologi, specialiști în organizarea turismului, redactori de publicații turistice să se reunească într-un colocviu savant pentru ca turismul — activitate în plină dezvoltare — să se poată întemeia și mai mult pe rezultatele teoretice și practice ale științei (de astă dată, geografia și geologia), astfel încît să se poată ridica pe trepte mai înalte de eficacitate, să poată îmbogăți cugetele, întări trupurile și, concomitent, să asigure noi rezultate economice deloc neglijate cînd se face turism și se discută despre turism.

În esență — ne-a declarat dr. Horia Grumăzescu, directorul Institutului de geografie al Academiei R. S. România — colocviul nostru are ca obiectiv fundamental acela de a obține, printr-o mai bună fundamentare științifică a turismului, punerea și mai intensă în valoare a frumuseților patriei, punere în valoare care vizează forța lor educativă, recreativă și economică.

În ce ne privește, am încercat un simțămînt de satisfacție auzind cum într-o dezbateri savantă se operează cu noțiuni ca Valea Cernei, Cetățile Rădesei, Cheile Nezei, Cazanele Dunării și cite alte melodioase expresii verbale ale frumuseții pe care pămîntul românesc îl găzduiește la fiecare pas. Rostirea acestor nume ne-a mîngia auzul, încredințîndu-ne că procedăm bine amintind, număr de număr, în coloanele acestei pagini, despre cite una din nestematele cu care natura patriei este atât de generos dăruită.

Adrian COSTA

Iepurele : — Află că anul trecut tot pe mine m-ai alergat și tot eu te-am băgat în reparații !

Desen de Nic. NICOLAESCU

CRONICA DISCULUI

Dintre ultimele noutăți ale casei noastre de discuții în materie de muzică populară, socotim că trebuie consemnată, în primul rînd, înregistrarea a patru melodii cîntate de Polina Manoilă, în acompaniamentul orchestrei Marin Cioacă. Este vorba de cunoscutele cîntece : „Cine-a zis dorului dor“, „Unde-aud cucul cîntînd“, „Urcă neicuța pe deal“ și „Nu știu, doamne, ce să fac“ (EPC 10 187).

La rîndu-l, tinăra cîntăreață Ioana Cristea lansează pe discul EPC 10 188 alte patru melodii de succes, în acompaniamentul orchestrei de muzică populară a Radioteleviziunii, dirijor fiind George Vancu. Cîntecele respective sînt : „Cînd eram neică-mpreună“, „Văzui pe neicuța-n cale“, „Neică, de cînd ai plecat“, „Maică, tu cînd m-ai făcut“ și „Măi Ionele, tu să mori“.

Pentru iubitorii de cîntece la acordeon, cunoscutul interpret Ilie Udilă, acompaniat de orchestra Marin Cioacă, execută următoarele 9 melodii, culese îndeosebi din Dobrogea, Bărăgan și Bur-nas : „Hora dinspre ziuă“, „Cîntec bătrînesc“, „Sirba dobrogeană“, „Păsărică cenușie“, „Brîul lui Isar“,

„Hora de dimineață“, „Sirba de la Lehliu“, „Hora din Teis“ și „Cîntec de dragoste din Te-leorman“ (EPD 1279).

Tambalul, instrument folcloric foarte vechi, de origină orientală, este, cum se știe, mult apreciat, atît în țara noastră, cît și peste hotare. Pe un nou disc (EPE 0591 — St. EPE 0592) apreciatul artist al țambalului Toni Iordache înregistrează un repertoriu de cîntece și melodii de dans din Oltenia și Muntenia, aparținînd unei zone de influență de modă orientală. Melodiile — dintre care merită a fi citate : „Cîntec de dragoste“, „Hora de la Bolintin“, „Geaba mă mai duc acasă“, „Hora lui Leonard“, „Horă din Ialomîța“, „Sirba olte-nească“, „Horă ca la rudari“, „Sirba de la Săbăreni“ și „Ca la breaza“, — sînt cromatice, bogat ornamentate, cu ritmuri pline de dinamism. Ele sînt executate într-un autentic stil popular și într-o tehnică strălucitoare. De subliniat că Toni Iordache a reușit cu aceste cîntece mari succese în turneele întreprinse în Franța, U.R.S.S., Suedia, R.F. a Germaniei și S.U.A.

Foarte frumoase sînt și cele 9 melodii pe care le

interpretează cîntăreașa Titiana Mihali, în acompaniamentul orchestrei George Vancu, pe discul ED 1272. Este vorba de cîntecele : „Mireasă, cununa ta“, „Inimioară cu dor mult“, „Doamne, doamne, rău li dorul“, „Ia-ți mireasă, ziua bună“, „Toată lumea-ar vrea să mor“, „Măi codre, de-aș fi ca tine“, „Coborînd din deal în vale“ și „Cucule, pasăre mîndră“.

În sfîrșit, socotim că trebuie să amintim și de discul apărut sub titlul „Maramureș II“ — din ciclul „Întîlnire cu România“ — pe care soliștii Ion Petriceuș, Gheorghe Turda, Titiana Mihali — (voce) și Ștefan Petreș și Gheorghe Stingău (vioară), în acompaniamentul orchestrei George Vancu, execută următorul buchet de piese reprezentative pentru tradiționala muzică maramureșană :

„Invirtita de pe Mara“, „A miresei“, „Joc bătrînesc de sărit“, „Invirtita“, „Vine vremea să mă duc“, „Dans din Certeza“, „De sărit de pe Mara“, „De băut“, „Din Vișeu“, „A oilor“, „Mireasă cununa ta“, și „De nuntă la cornul mesei“.

I. ALEXANDRU

MAGAZIN SPORTIV

Jumătate de veac de „MINGE LA COȘ“

— Pe cite știm, în vara acestui an s-a împlinit o jumătate de veac de cînd se joacă baschet în România.

— Într-adevăr, ne răspunde tov. Constantin Derjan, antrenor federal în Federația română de specialitate. Primele mărturii sigure despre desfășurarea unor jocuri cu „mingea la coș“ datează din vara anului 1921, cînd la Brașov au avut loc cursuri de vară ale caselor ostășești. Printre sporturile practicate aici a fost și baschetul. Într-o revistă de atunci — care se chema „Izvor de energie“ — este publicată, între altele, o fotografie reprezentînd două echipe de baschet a cite 6 jucători, lingă un panou. Tot în 1921, jocul respectiv a început să pătrundă în școlile din București. Primele întreceri au avut loc tot la casele ostășești. Dar aportul cel mai susținut la răspîndirea baschetului l-a adus liceul „Mihai Viteazul“ unde sportul respectiv a fost introdus de către locotenentul Sebastian Chinie. De altfel, în 1922 a fost organizat, în București, primul campionat școlar — dotat cu „Cupa I.M.C.A.“ — la care au participat echipele liceelor „Mihai Viteazul“, „D. Cantemir“, „Spiru Haret“, „Sf. Sava“ și echipa „Școlii de aplicații“. Dar, ca urmare a tehnicii deficitare, pe atunci se înregistrau scoruri foarte mici (6-0, 8-4, 9-5 etc.). De altfel, baschetul, ca și voleiul, n-au evoluat pînă în 1928 și s-a practicat numai în mediul școlar. În plus, baschetul feminin nu se practica aproape deloc.

În 1923 baschetul a fost introdus la Institutul național de educație fizică. Campionatul școlar a continuat să fie cîștigat de liceul „Mihai Viteazul“ pînă în 1928, cînd titlul a revenit liceului „Spiru Haret“. În acel an au luat ființă și primele echipe de club, baschetul începînd să fie răspîndit și în provincie, ca de exemplu la Focșani, sau la Eforie, pe litoral. În 1929, F.S.S.R. a dat autorizație asociației I.M.C.A. să organizeze campionatul regional și național. De aici înainte începe să existe pentru baschet un calendar sportiv.

— Pe cite știm însă, baschetul tot nu a avut o federație proprie nici după ce s-a înființat U.F.S.R.

— Așa este. Se făcuse propunerea ca el să fie încadrat organizatoric la... Federația română de atletism ! Activitatea neoficială se rezuma pe atunci la meciuri intercluburi, desfășurate mai ales pe... velodrom, ca demonstrații de propagandă între... cursele de motociclete și biciclete ! Mai era și campionatul regional la care luau parte cluburile Juventus, I.M.C.A., Viforul Dacia, Racing Club Român, T.C.R.

— Federația de specialitate cînd a luat ființă ?

— La 10 noiembrie 1930, avînd în subordine și voleiul, dar s-a putut vorbi mai mult de baschet masculin...

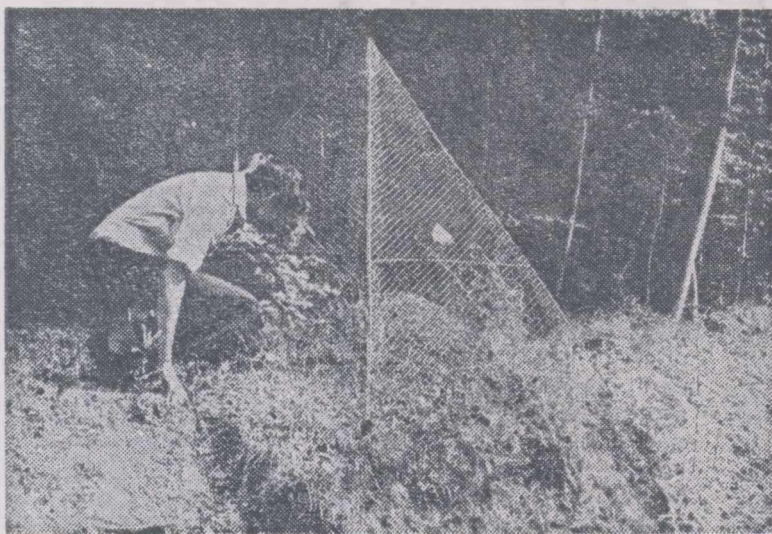
— În prezent, cîți jucători afiliați de baschet există în întreaga țară ?

— Peste 20.000. Puține asociații, cluburi sportive și grupuri școlare, sindicale și militare sînt fără a practica acest frumos joc.

— În sfîrșit, cum apreciați actuala comportare a echipei noastre reprezentative la campionatul european ? E vorba de un progres ?

— Este fără îndoială un progres, dar care se dovedește insuficient față de condițiile create și nivelul atins de alte selecționate.

Al. IANCU

FURNICILE — „POLIȚIA PĂDURILOR“

— Prin utilizarea intensă a furnicilor, silvicultorii din Republica Federală a Germaniei speră să poată renunța, în mare parte, la substanțele chimice pentru combaterea dăunătorilor. În anii '50, zoologul prof. Gösswald, din Würzburg, a făcut studii speciale cu privire la furnicile roșii de pădure. De exemplu, locuitorii unui singur mușuroi pot căra pe zi chiar mai mult de 100.000 de insecte dăunătoare. Încă de pe timpul acela, Gösswald a propus înființarea de „ferme de stat“ pentru furnici roșii, deoarece în pădure ele nu s-ar mai înmulți în număr destul de mare.

Astăzi mușuroaiele de furnici fac parte din centrele naturale protejate, iar culturile noi sînt apărate în plus printr-o rețea de sîrmă deasă. „Poliția pădurilor“ urmează să colaboreze la protejarea mediului înconjurător, deoarece tocmai substanțele conținînd mercur — cu care se stropeau și culturile forestiere — reprezintă o gravă primejdie.

lui, deoarece un capac de gură de canal n-a rezistat celor 162 kg ale sale. Reclamantul a obținut cîștig de cauză datorită deplinei solici-tudini a unui judecător... aproape la fel de corolent.

DOAR 2 KG. ÎN MINUS...

Lăcătușul însărcinat cu

verificarea cîntarelor de la o baie publică cu aburi din Copenhaga a constatat că la secția femeii cîntarul indică cu două kg mai puțin. Dar, în momentul în care voia să regleze cîntarul, băieșul a sărit ca ars și l-a oprit, exclamînd disperat : „Ce faci omule, vrei să-mi pierd piineea ?“

Pisicile la scaldat

O englezoaică, pe nume Laura Lushington, o pasionantă iubitoare de pisici, călătorind prin Turcia, ani în șir, a observat că o anumită rasă de pisici se scaldă și în apă caldă în abia riului Van. Laura Lushington a adus în Anglia o pereche pe care a supus-o unor observații zilnice, menționînd condițiile de viață și alimentație inițiale. În scurt timp, familia micilor feline s-a ridicat la peste 30 de membri.

S-a constatat că pisicile înotătoare au o blană albă, pufoasă și moale care amin-tește pe aceea de vizon. Ochii acestora

sînt de culoare maronie, dar mai mult spre galben, urechile subțiri, delicate și ușor răsfrînte în jos. Blana lor este foarte mult căutată și, ca atare bine cotate de comercianții de blănuri.

După cum se vede, aversiunea proverbială a pisicilor față de apă nu poate fi generalizată, pentru că în Turcia, poate și în altă parte, pisicilor le place... apa. Totuși, specialiștii spun : „cauzele gustului pisicilor pentru apă sînt încă nelămurite. Se presupune că pisicile de pe malurile riului Van au prins gust de scaldat deoarece conținutul bogat în sare și algele riului dau animalelor o senzație plăcută și produc un miros îmbietor“.

DE LA LUME ADUNATE

DE-ALE JUSTIȚIEI

Făcîndu-și obișnuita plimbare cotidiană în curtea închisorii de la Verdun, unde se afla în detenție, Jean Berthier a constatat că poarta spre stradă este larg deschisă. Neputînd ceda tentației, el a profitat de împrejurare și a șters-o. După numai o săptămînă însă, Berthier s-a aflat din nou în fața judecătorului, fiind acuzat de „evadare“ din închisoare. Deși a fost nevoit să-și ocupe locul dincolo de gratii, pentru a-și ispăși pedeapsa inițială, tribunalul a trebuit să-l achite de cea de-a doua inculpare, pentru simplul motiv că, de vreme

ce poarta închisorii era larg deschisă, deținutul nu a putut „evada“, ci a „părăsit“ pur și simplu închisoarea.

Charles London din Marseille a dat în judecată serviciul de canalizare al orașu-

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna — 3 octombrie — 9 octombrie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00. Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00. Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00; 17.00 programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: luni, marți miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00;

DUMINICĂ: programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE
DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul II: 19.10 — Profil teatral: „Nicolae Brancimir” de N. Carandino.

LUNI: programul I: 20.30 — „Ringul” de Ioan Grigorescu; programul II: 17.30 Teatru serial: „Cosma” de Panait Istrati. Seria I: „Aspra lege haideucească”.

MARȚI: programul II: 17.30 — Teatru serial: „Cosma”. Seria a II-a: „După 15 ani”; programul III: 20.30 — „Stimații domni Glembay” de Miroslav Krleža.

MIERCURI: programul II: 17.27 — Teatru serial: „Cosma”. Seria a III-a: „Răzbușarea haideucului”; 20.15 — „Pygmalion” de B. Shaw.

JOI: programul II: 17.30 — Teatru serial: „Cosma”. Seria a IV-a: „Intortocheșii vieții”.

VINERI: programul II: 9.45 — Matineu teatral: „Nota zero la purtare” de V. Stoencescu și O. Sava; 17.30 — Teatru serial: „Cosma”. Seria a V-a: „O pedeapsă neimplinită”.

SÎMBĂȚA: programul II: 17.30 — Teatru serial: „Cosma”. Seria a VI-a: „Ultimul glonte”.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 11.05; 13.30; 19.15; programul II: 14.05; 18.00; 19.00; programul III: 18.15; 20.40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.08; 10.30; 14.30; 17.45; 19.15; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 9.00; 13.00; 15.35; 18.45; 20.35; 21.25; 22.00; 23.45; programul III: 17.30.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.30; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.30; 14.05; 15.20; 17.05; 21.50; programul III: 19.23. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 12.00; 13.27; 15.35; 16.30; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.30; 13.15; 15.00; 19.05; 20.50; programul III: 20.56; 23.00.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 17.05; 18.47; 21.50; programul III: 17.55. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.40; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.30; 13.15; 15.00; 19.05; 20.50; programul III: 19.40; 22.45.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.35; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 15.45; 17.05; 20.00; programul III: 16.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 21.50; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.35; 11.30; 12.30; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 22.45; programul III: 18.45; 21.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 16.30; 20.40; 21.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; programul III: 18.22. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.25; 17.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.40; 12.15; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 22.00; 23.45; programul III: 22.30; 23.15.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; 21.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 15.40; 17.05; programul III: 18.15; 20.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 10.30; 12.00; 13.27; 15.30; 16.15; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 12.15; 13.15; 15.00; 17.53; 19.05; 21.40; 22.50; programul III: 19.25; 21.30.

SÎMBĂȚA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 13.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 10.50; 17.05; 19.40; 22.00; 23.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.08; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.23; 11.30; 12.30; 13.15; 15.20; 17.47; 19.05; 21.40; 22.50; programul III: 16.45; 18.00; 21.40.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 8.30 — Deschiderea emisiunii. Sport și sănătate; 9.00 — Matineu duminical pentru copii; 10.00 — VIAȚA SATULUI. Din cuprins: • De „Ziua recoltei” • Gospodarii sator pregătesc recolta anului viitor. Cîntă

orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii; 11.15 — Concert simfonic popular; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; POSTMERIDIAN — 14.00 — Fotbal: Petrolul — Steaua. Transmisiune directă de la Ploiești; 15.45 — Magazin; 17.00 — Film serial: „Planeta giganților”; 17.50 — Fotbal: R.D.G. — Cehoslovacia (înregistrare de la Berlin); 19.00 — Vetre folclorice; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reportajul săptămîinii: Dincolo de nori; 20.20 — Film artistic: „Magistratul”; 21.50 — Desene animate; 22.00 — Un poet al melodiei — Ion Vasilescu; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport. PROGRAMUL II: 20.00 — Reîntîlnire cu actori îndrăgiți de copii: R. Zolla și păpușile sale; 20.30 — Săptămîna culturală bucureșteană; 20.45 — Spectacol TV. Baletul „LA PIAȚĂ” de Mihail Jora; 21.20 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.25 — Aventuri în epoca de piatră — film de desen animat; 21.50 — Muzică ușoară cu orchestra Gerhard Römer; 22.10 — Film serial: „Urmărirea” (reluare) Episodul VII — Un joc cu păpuși.

LUNI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Recitalul violonistului Nicușor Prodescu; 18.15 — Scena — emisiune de informare și critică teatrală; 18.45 — Stop-cadru; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.10 — Film serial: „Aghiotantul Excelenței Sale” (IV). O producție a televiziunii sovietice; 21.00 — „La poarta sărutului” — spectacol muzical-coregrafic; 22.00 — Dinamica societății românești; 22.30 — Din țările socialiste; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: PROGRAMUL I: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune literară; 18.15 — Toate pinzele sus! Emisiune pentru pionieri; 18.45 — Jean Pierre Jumez (Franța) interpretează la chitară pagini celebre din muzica marilor compozitori; 19.00 — Itinerar plastic românesc; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — De la Timiș la Făget; 20.45 — Seară de teatru: „Fiul cantonierului” de Vasile Chiriță; 21.35 — Avangardă; 21.40 — „Secretul diavolului”. O comedie interpretată de cimpanzei; 22.05 — Balet; 22.25 — Oameni și fapte; 22.40 — Slagăre și interpreți de pretutindeni; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. PROGRAMUL II: 20.15 — Concert popular; 20.50 — Desene animate; 21.00 — Universitaria. Student în anul I; 21.15 — Blocnotes; 21.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.35 — Cărți și idei; 22.05 — Film serial: „Oameni în luptă” (III).

MIERCURI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Universal-sonon — enciclopedie pentru copii; 18.25 — Mult e dulce și frumoasă...; 18.40 — Soliști de muzică populară; 18.50 — Confruntări; 19.10 — Tragerea Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.10 — Melodiile seri...; 20.20 — Telescinemateca: „Orez amar”. Premieră pe țară; 22.00 — Romanțe și cîntece de petrecere; 22.15 — Teleglob; 22.40 — Interpreți celebri, roluri celebre; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: PROGRAMUL I: 17.30 — Deschiderea emisiunii • Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ: • Lucrări de sezon (semănatul grîului, recoltatul porumbului, arăturile de toamnă) • Razelmul grădinar • Construcția sistemului de irigații Razelm, obiectiv al programului național de îmbunătățiri funciare • Noutăți din stațiunile experimentale; 19.10 — Pentru sănătatea dv.; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Cîntece și jocuri populare; 20.35 — Pagini de umor; 21.15 — Interpretul săptămîinii: Valentin Gheorghiu; 21.40 — SEARĂ A TELEVIUNII DIN R.D.G.: Magdeburg Centru al industriei grele; 21.55 — Desene animate; 22.10 — Revista operetei; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE

PROGRAMUL II: 20.00 — Film artistic: „Al grijă de Suzi”! O producție a studiourilor de televiziune din R.D.G. Premieră TV; 21.25 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.35 — Film serial: „Planeta giganților”; 22.25 — Monique Haas (Franța) — concert.

VINERI: 18.00 — Deschiderea emisiunii • Căminul; 18.50 — Lumea copiilor; 19.10 — Tragere Loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.10 — Cronica politică internă; 20.25 — Muzică populară; 20.40 — Emisiune de știință; 21.20 — Film artistic: „Dragostea lui Serafim Frolov”. Producție a studiourilor sovietice Premieră TV; 22.35 — Slagăre dansate; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂȚA: 16.15 — Deschiderea emisiunii • Emisiune în limba germană; 18.00 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Săptămîna internațională; 20.15 — Telediclopedia; 21.10 — Film serial: „Atomistii”. Episodul III. Producție a studiourilor franceze; 22.10 — Teledivertiment • Dicționar muzical-distractiv • Litera C; 23.10 — TELEJURNALUL DE NOAPTE • Sport; 23.20 — Romante și cîntece de petrecere.

Administrația Asigurărilor de Stat încheie asigurări mixte de viață cu orice persoană în vîrstă de la 16 la 60 de ani, indiferent de profesie și locul de muncă. Asigurarea mixtă de viață are un dublu rol: constituie un sprijin material fie pentru cel care se asigură, în cazul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă în urma unui accident, fie pentru familia sa, în caz de deces; dă asiguratului posibilitatea să economisească o sumă de bani pe care o va primi la expirarea asigurării.

STABILIREA PRIMELOR DE ASIGURARE

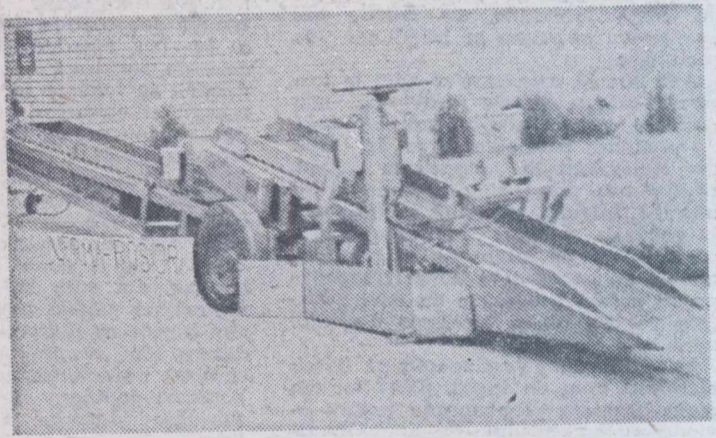
Primele de asigurare se stabilesc în funcție de: mărimea sumei asigurate, vîrsta asiguratului la încheierea contractului, durata contractului și a timpului de plată a primelor. Primele de asigurare se plătesc — de regulă — anual și anticipat. La cerere se pot achita și în rate semestriale, trimestriale sau lunare, de asemenea anticipat. Ratele lunare de prime pentru fiecare 1.000 lei din suma asigurată sînt următoarele:

Vîrsta la încheierea contractului de asigurare — ani —	Durata contractului de asig., ani :	Durata plății primelor, ani :								
		5	7	10	10	12	12	15	15	20
16—30 inclusiv	5	17,75	12,50	10,50	8,75	8,25	7,25	6,50	5,50	4,50
31—40 „	5	17,75	12,50	10,50	9	8,25	7,25	6,75	5,75	4,75
41—45 „	5	18	12,75	11	9,25	8,75	7,50	7	6,25	5,25
46—50 „	5	18,25	13	11	9,25	9	7,75	7,25	6,50	5,50
51—55 „	5	18,50	13	11,25	9,50	9,25	8	7,75	6,75	6
56—60 „	5	18,75	13,50	11,75	10	9,75	8,50	8,25	7,25	—

O ASIGURARE MIXTĂ DE VIAȚĂ REPREZINTĂ O MĂSURĂ UTILĂ DE PREVEDERE ȘI DE REALIZARE A UNOR ECONOMII PLANIFICATE PENTRU ORICE CETĂȚEAN

Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj în agricultură.

Mașina de încărcat și transportat cartofi în vrac M. I. T. C.

Mașina este destinată preluării de pe sol a cartofilor depozitați în vrac și transportării acestora la distanța de 7,15—9,5 m. Se poate utiliza la toată gama dimensională de cartofi, indiferent de forma acestora. Construcția robustă asigură o bună funcționare pe terenuri plane, cu o duritate echivalentă pămîntului bătătorit.

Mașina se compune din :

- un car autopropulsat, format dintr-un șasiu cu roți directoare, volan și scaun pentru conducător;
  - un transportor încărcător, care joacă rol și de lopată încărcătoare;
  - un transportor intermediar cu bandă;
  - un transportor final cu bandă.
- Benzele transportoare prevăzute cu dispozitiv de întindere sînt acționate de tamburii motrici antrenate de motoreductoare.

Caracteristici tehnice :

Tipul mașinii — autopropulsată
Productivitatea — 24 t/h
Puterea electrică instalată — 3,3 kW
Viteza liniară a benzilor transportoare — 1 m/s

Dimensiuni de gabarit :

Lungimea maximă (cu transportoarele desfășurate) — 9,5 m
Lungimea minimă (cu transportoarele strîns) — 7,15 m
Lățimea — 1,1 m
Înălțimea — 1,08 m
Utilajul se produce de U.F.R.M.A. Roșiori.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMINA

METODE ȘI REZULTATE ÎN AGRICULTURA R. P. CHINEZE

Recent, o delegație de specialiști din agricultură, condusă de ing. Gheorghe MOLDOVAN, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, a făcut o vizită de documentare în Republica Populară Chineză.

În cele ce urmează, conducătorul delegației împărtășește cititorilor revistei „Agricultura” câteva din cele văzute și aflate cu prilejul acestei vizite.

Delegația noastră a făcut călătoria în R. P. Chineză pentru a se documenta cu privire la metodele și rezultatele cele mai importante obținute în această țară în domeniul îmbunătățirilor funciare, în cel al tehnologiei și soiurilor folosite în culturile de soia, bumbac, orez, tutun, legume și pomi fructiferi, precum și în ceea ce privește tehnologia creșterii viermilor de mătase și speciilor folosite.

Itinerariul nostru a străbătut importante zone agricole și ne-a dat posibilitatea de a cunoaște multe aspecte ale agriculturii R. P. Chineză, viața și activitatea membrilor comunelor populare, ale cercetătorilor din institute științifice și stațiuni experimentale, bunele rezultate ale muncii oamenilor.

Pentru considerențe evidente de spațiu în rândurile de față mă voi opri la două din domeniile mai importante pe care le-am cunoscut și anume, îmbunătățirile funciare și cultura legumelor.

Irigațiile constituie una din problemele de primă însemnătate în toate unitățile pe care le-am vizitat.

Sursele de apă se asigură pe mai multe căi. Astfel, se amenajează bazine de retenție, prin executarea de baraje pe văile râurilor sau chiar prin bazine circulare, zidite și impermeabilizate.

Bazinele mari de retenție se construiesc de către comunele populare, care urmează a fi aprovizionate cu apă de irigație, uneori până la zeci de kilometri depărtare de cimpurile ce urmează să fie irigate.

Barajele se execută fie din piatră legată cu mortar, fie din pământ, asigurându-se în corpul barajului — un profil din argilă bine tasată care atinge o suficientă profunzime sub nivelul albiei barate. De regulă, barajele asigură condiții de conducere a apei exclusiv prin gravitație, până la parcelele irigate. Se folosesc în cazuri mai rare și stații de pompare (sau repompare) a apei. Conducerea apei are loc pe canale deschise. Canalele de conducere și distribuție a apei sunt permanente și corect întreținute de către formațiile de muncă ale comunelor populare și brigăzilor de producție.

Alte căi de asigurare a apei le formează prizele directe (provizorii sau permanente), cu grupuri sau agregate de pompare amorsate direct în apa din râuri; forările proprii în tarlale, captându-se prin electropompe pinza freatică, bogată, existentă la adâncimi în general reduse; captarea apelor pluviale de pe terenurile în pantă și anume de pe spațiile dintre terase, în puțuri adânci prevăzute cu mici stăvilare de dirijare și bazineșe decantatoare.

Deosebit de conducerea și administrarea apei de irigație, peste tot am putut constata preocuparea pentru evacuarea surplusului de apă. Condițiile de nivelare perfectă a terenului permit evacuarea apelor în exces pe canale de adâncimi și pante reduse. În cazul nivelărilor la orez și chiar la legume — pe lungimi de brazde de până la 40 m, canalele de alimentare servesc și la evacuare, în care scop au cota de fund la 0,2—0,3 m sub nivelul parcelei, respectiv al rigolelor de udare. În cazul parcelelor de legume și alte culturi, cu lungimi mai mari, în care planul de nivelare are panta de minimum 1,5 la mie, canalele de evacuare sunt practicate pe laturile din aval, având, de asemenea, secțiuni și pante reduse.

Desecarea unor terenuri care rețin apa și mențin excesul de umiditate se realizează prin canale în debleu practicate pe liniile de cotă minimă, realizându-se colectarea apei — care apoi se pompează în surse curgătoare apropiate.

În același domeniu terasarea terenului constituie o măsură de primă importanță pentru creșterea potențialului de producție al pământului, pentru recuperarea pentru o agricultură eficientă a unor mari suprafețe de teren accidentat (dealuri, torenți adânci).

În acest sens, oamenii muncii din agricultura chineză au realizări impresionante, un exemplu de vîrî con-

stituindu-l comuna populară Ta-Te, unde am cunoscut modul de executare a teraselor pe terenuri în pantă, puternic erodate — precum și irigația culturilor pe aceste terenuri.

Întreaga suprafață amenajată în acest fel este asigurată cu sursa de apă pentru irigație. Sursa principală o constituie apa adusă dintr-un riu apropiat care este pompată la înălțime în bazine de retenție captușite cu dale de beton de unde, pe cale gravitațională, apa este condusă la fiecare terasă în parte — fie prin conducte, fie prin canale care urmăresc curbele de nivel. În cazul în care nu se poate asigura apa de irigație în întregime prin conducte, fântinile de colectare a apei sunt folosite din plin; din acestea apa se folosește la udarea plantelor fir cu fir pe întreaga suprafață a platformei.

Pe aceste terenuri, a căror altitudine variază între 900—1200 m., se cultivă

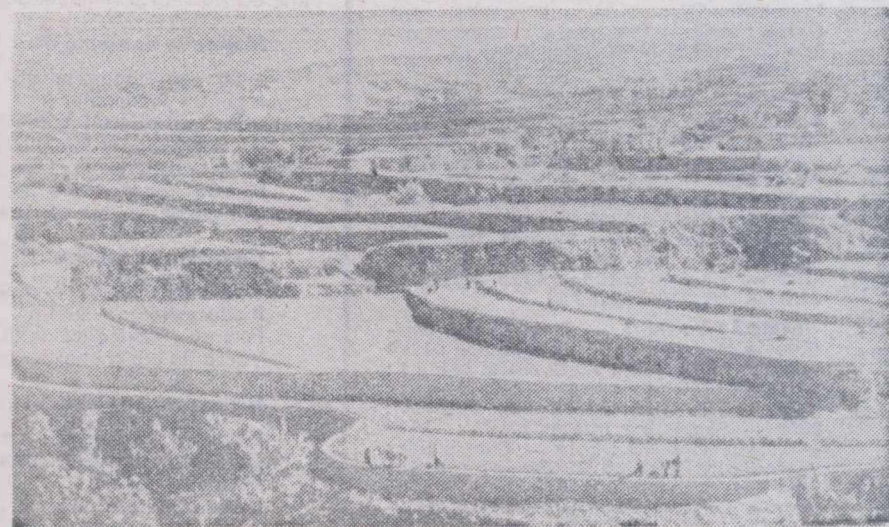
Însemnări dintr-o călătorie de documentare de ing. Gheorghe MOLDOVAN

porumb, gaolean, mei, tutun, legume, pomi și se experimentează chiar orez.

Lucrările și soluțiile tehnice pe care le-am cunoscut duc lesne la concluzia că în irigații se pot folosi și sisteme mici; asigurarea cu apă se poate face pe baza unor lucrări simple din materiale ieftine și se pot capta oricare surse de apă care apoi să poată fi utilizată oriunde, cu bune rezultate.

S-a vădit, de asemenea, că pe terenurile în pantă agricultura este mult mai eficientă dacă pantele se terasează.

Cultivarea legumelor, îndeletnicire milenară a agriculturii chineze, a făcut progrese deosebite după eliberare și până în prezent, pe multiple planuri. Ea realizează producții medii anuale deosebit de ridicate, de ordinul a 80—100 tone/ha. În mod special este de remarcat concentrarea producției de legume în împrejurimile orașelor și centrelor populate, pentru aprovizionarea cit mai corespunzătoare a acestora. Astfel, comuna populară „Prietenia chino-română” din imediata vecinătate a orașului Pekin, cultivă legume pe 1467 ha, respectiv peste 59% din suprafața arabilă, producând anual circa 140000 tone de legume, din care 120 mii tone se livrează pe piețele capitalei. Legumele sunt irigate cu ajutorul a 550 de puțuri dotate cu electropompe. Elemente similare caracterizează și activitatea comunei populare „3 Mai”, situată în suburbia orașului Șenian, provincia Leonin, din nord-estul Chinei. În această unitate, se cultivă cu legume 1060 ha, respectiv peste 44 la sută din suprafața arabilă.

Sistem de terase din comuna populară Ta-Te

Cum se obțin asemenea rezultate? Nivelarea terenului este practică peste tot ca o condiție generală și obligatorie, la nevoie chiar prin transport și adăugare de sol fertil.

Principala măsură ameliorativă și puternic fertilizatoare constă, însă, în încorporarea unor mari cantități de îngrășământ organic (uneori de compost organo-mineral) 50—70 tone/ha, an de an.

Important este faptul că îngrășămintul organic se obține ca urmare a unei preocupări permanente, desfășurate pe parcursul întregului an. Se folosesc toate deșeurile organice și dejecțiile la care se adaugă și îngrășămintele chimice. În final, îngrășămintul organic se prezintă ca un material afinat, buretos care transferă solului (în care se încorporează numai primăvara) calități fizico-mecanice și mari cantități de elemente fertilizante. În condițiile de nivelare și cu irigația asigurată, solul astfel pregătit este capabil de mari producții.

Valorificarea unui substrat de cultură atât de prețios este asigurată din plin prin practicarea a 2—3 culturi de legume pe an. Aceasta se realizează în principal prin folosirea răsadurilor, recoltarea producției fără nici o întirziere, desființarea operativă a culturilor încheiate și înființarea fără nici o întârziere a noilor culturi.

În scopul evitării oricărui „timp morți” de folosire a pământului se concentrează mijloace și forțe de muncă însemnate care lucrează strins coordonat și cu randament maxim. În fapt, terenul de grădiniță, în China, nu cunoaște pauze.

Dintre cele mai vizitate succesiuni de legume cităm: morcov (timpuriu) — dovlecei — varză de toamnă (din soi chinezesc); spanac (din anul anterior) — ardei (recoltat final la 10—15 august) — varză chinezescă (prin răsad) — varză chinezescă (prin răsad) — tomate (recoltat final în august), apoi ridichi chinezești etc.

O cale cu efecte certe asupra producției totale anuale este utilizarea soiurilor de mare productivitate. Trebuie menționat, de asemenea, numărul mare de lucrări ale solului. După fiecare udare și ploaie, pământul se afinează prin prașile, iar rigolele sunt permanente întreținute în stare de funcționare. Ca urmare a plivutului repetat, culturile sunt libere de buruieni, iar golurile care eventual apar sunt de îndată completate, astfel încât culturile sunt uniforme, viguroase și, bineînțeles, duc la recolte sporite, așa cum s-a arătat.

Sistemul de cultură a legumelor general înființat este intercalarea de perdele din 1—2 rânduri de porumb sau sorg zaharat (gaolean).

Pentru păstrarea legumelor peste iarnă, comunele populare, mai ales cele din apropierea orașelor își construiesc adăposturi proprii, din cărămidă, de adăncimea unor pivnițe, cu guri de aerisire, având lungimea de 40 m și lățimea de 20 m. În șase asemenea depozite, comuna populară „3 Mai” din provincia Leonin, păstrează peste 30 mii tone de legume pentru aprovizionarea peste iarnă a orașului Șenian.

Concludent pentru tot ceea ce am văzut în legumicultura R. P. Chineze și, de fapt, în toate compartimentele agriculturii este faptul aplicării unor soluții simple și economice care se adaugă priceperii profesionale și pasiunea pentru muncă a oamenilor.

Acestea toate reprezintă cheia realizărilor obținute.

ÎNCHIEIEREA VIZITEI TOVARĂȘULUI IOSIF BANC ÎN R. F. A GERMANIEI

După cum am mai anunțat, tovarășul Iosif Banc, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, a întreprins o vizită oficială în R. F. a Germaniei, la invitația ministrului federal al alimentației, agriculturii și silviculturii, Iosif Ertl.

La sfârșitul șederii sale în R. F. a Germaniei, tovarășul Iosif Banc a participat la deschiderea oficială a Tîrgului internațional alimentar „Anuga” din Köln, cea mai mare manifestare de acest gen din lume.

Duminică, tovarășul Iosif Banc s-a înapoiat la București.

CONVENȚIE VETERINARĂ ROMÂNĂ-ARGENTINIANĂ

La Palatul Ministerului Relațiilor Externe din Buenos Aires a avut loc semnarea unei convenții veterinare între Republica Socialistă România și Republica Argentina.

REUNIUNE DE ECONOMIE AGRARĂ

Între 19 și 26 septembrie, a avut loc la Sofia cea de-a 11-a consfătuire metodico-științifică a directorilor și reprezentanților institutelor de economie agrară din țări socialiste. Delegația română, compusă din Dumitru Dumitru, directorul Institutului de economie agrară, și Candelă Valeria, cercetător principal la institut, a prezentat în cadrul consfătuirii două comunicări.

O CONFERINȚĂ INTERNAȚIONALĂ CONSACRATĂ CREȘTERII CAPRINELOR

Este necesară inițierea urgentă a unor cercetări specifice acestor animale — iată una dintre principalele concluzii ale celei de-a II-a Conferințe internaționale privind creșterea caprinelor, care s-a desfășurat, nu de mult, la Tours, în Franța.

Cele aproximativ 40 de rapoarte și comunicări prezentate în cadrul acestei reuniuni — considerată ca fiind cea mai importantă de până acum în domeniul respectiv — au scos în relief posibilitățile uimitoare pe care le oferă creșterea caprelor atât pentru lapte cât și pentru carne sau pentru piele.

Conferința a constituit un prilej de reafirmare stăruitoare a rolului deosebit pe care îl indeplinește creșterea caprinelor în economia agricolă a tuturor țărilor — dezvoltate sau în curs de dezvoltare — cu condiția să i se acorde atenția cuvenită.

DEZVOLTAREA POMICULTURII ÎN R. P. BULGARIA

În perioada de după cel de-al II-lea război mondial, pomicultura a cunoscut în Republica Populară Bulgaria, o dezvoltare considerabilă atât ca suprafață cultivată, cât și din punct de vedere al producției pe unitatea de suprafață. Astfel, suprafața cultivată cu pomi fructiferi a crescut de la 47 mii ha în anul 1939, la peste 165 mii ha în prezent.

Ca urmare a măsurilor adoptate de către Partidul Comunist Bulgar și guvernul Republicii Populare Bulgaria, producția totală de fructe a crescut: la mere, de la 76 mii t — la 427 mii t; la pere, de la 60 mii t — la 130 mii t; la piersici, de la 33 mii t — la 165 mii t. Creșterea producției de fructe a permis să se mărească și exportul acestora de la 20 mii t în 1939 — la 130 mii t în prezent.

În același timp s-au produs modificări în structura pomiculturii și anume, s-au extins plantațiile de piersici, meri și peri și s-au restrins cele de pruni, introducându-se noi soiuri mai productive și care corespund cerințelor piețelor interne și externe. Printre acestea, 40% din plantațiile de măr se cultivă cu soiurile „Krasnoie prevoshodnoie”, „Zolotoie prevoshodnoie” și „Jonathan”.

Începând cu anul 1960, în Bulgaria au început să se creeze și să fie introduse în producție soiuri pitice de pomi fructiferi, de la care se obțin circa 30—40 t/ha fructe de înaltă calitate.

Noile plantații se amplasează, în general, în mari masive în vederea executării mecanizate a lucrărilor și aplicării tuturor măsurilor pentru protecția plantelor.

În producția pomicolă se introduce din ce în ce mai mult metode industriale de producție, printre care: mecanizarea totală a lucrărilor solului și a stropirilor, folosirea dispozitivelor pentru recoltarea fructelor și executarea tăierilor, ceea ce asigură creșterea productivității muncii de două-trei ori. După introducerea totală a noilor tehnologii de producție în pomicultură, se prevede ca producția de fructe să crească, în anul 1975, cu circa 300 mii tone, față de anul 1968.

Ing. Nicolae DIMITRIU